

พระราชบัญญัติ

จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบันพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้

ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑.) พระราชบัญญัติจราจรทางบก พุทธศักราช ๒๔๗๗
- (๒.) พระราชบัญญัติจราจรทางบก แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘
- (๓.) พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๑
- (๔.) พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๘
- (๕.) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๕ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

- (๑.) “การจราจร” หมายความว่า การใช้ทางของผู้ขับขี่ คนเดินเท้า หรือคนที่จูง ชี หรือไถ่ดัดสัตว์
- (๒.) “ทาง” หมายความว่า ทางเดินรถ ช่องเดินรถ ช่องเดินรถประจำทาง ไหล่ทาง ทางเท้าทางข้าม ทางร่วมทางแยก ทางลาด ทางโค้ง สะพาน และลานที่ประชาชนใช้ในการจราจร และให้หมายความรวมถึงทางส่วนบุคคลที่เจ้าของยินยอมให้ประชาชนใช้ในการจราจร หรือที่เจ้าพนักงานจราจรได้ประกาศให้เป็นทางตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยแต่ไม่รวมไปถึงทางรถไฟ
- (๓.) “ทางเดินรถ” หมายความว่า พื้นที่ที่ทำไว้สำหรับการเดินรถ ไม่ว่าในระดับพื้นดิน ใต้หรือเหนือพื้นดิน
- (๔.) “ช่องเดินรถ” หมายความว่า ทางเดินรถที่จัดแบ่งเป็นช่องสำหรับการเดินรถ โดยทำเครื่องหมายเป็นเส้นหรือแนวแบ่งเป็นช่องไว้

- (๕.)“ช่องเดินรถประจำทาง” หมายความว่า ช่องเดินรถที่กำหนดให้เป็นช่องเดินรถสำหรับรถโดยสารประจำทางหรือรถบรรทุกคนโดยสารประเภทที่อธิบดีกำหนด
- (๖.)“ทางเดินรถทางเดียว” หมายความว่า ทางเดินรถใดที่กำหนดให้ผู้ขับรถไปในทิศทางเดียวกันตามเวลาที่เจ้าพนักงานจราจรกำหนด
- (๗.)“ขอบทาง” หมายความว่า แนวริมของทางเดินรถ
- (๘.)“ไหล่ทาง” หมายความว่า พื้นที่ที่ต่อจากขอบทางออกไปทางด้านข้างซึ่งยังมีได้จัดทำเป็นทางเท้า
- (๙.)“ทางร่วมทางแยก” หมายความว่า พื้นที่ที่ทางเดินรถตั้งแต่สองสายตัดผ่านกัน รวมบรรจบกัน หรือติดกัน
- (๑๐.)“วงเวียน” หมายความว่า ทางเดินรถที่กำหนดให้รถเดินรอบเครื่องหมายจราจรหรือสิ่งที่สร้างขึ้นในทางร่วมทางแยก
- (๑๑.)“ทางเท้า” หมายความว่า พื้นที่ที่ทำไว้สำหรับคนเดินซึ่งอยู่ข้างใดข้างหนึ่งของทางหรือทั้งสองข้างของทาง หรือส่วนที่อยู่ชิดขอบทางซึ่งใช้เป็นที่สำหรับคนเดิน
- (๑๒.)“ทางข้าม” หมายความว่า พื้นที่ที่ทำไว้สำหรับให้คนเดินเท้าข้ามทางโดยทำเครื่องหมายบนเส้นหรือแนวหรือตอกหมุดไว้บนทาง และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ที่ทำให้คนเดินเท้าข้ามไม่ว่าในระดับได้หรือเหนือพื้นดินด้วย
- (๑๓.)“เขตปลอดภัย” หมายความว่า พื้นที่ในทางเดินรถที่มีเครื่องหมายแสดงไว้ให้เห็นได้ชัดเจนตลอดเวลา สำหรับให้คนเดินเท้าที่ข้ามทางหยุดรอหรือให้คนที่ขึ้นหรือลงรถหยุดรอก่อนจะข้ามทางต่อไป
- (๑๔.)“ที่คับขัน” หมายความว่า ทางที่มีการจราจรพลุกพล่านหรือมีสิ่งกีดขวาง หรือในที่ซึ่งมองเห็นหรือทราบได้ล่วงหน้าว่าอาจเกิดอันตรายหรือความเสียหายแก่รถหรือคนได้ง่าย
- (๑๕.)“รถ” หมายความว่า ยานพาหนะทางบกทุกชนิดเว้นแต่รถไฟ และรถราง
- (๑๖.) “รถยนต์” หมายความว่า รถที่มีล้อตั้งแต่สามล้อและเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้าหรือพลังงานอื่น ยกเว้นรถที่เดินบนราง
- (๑๗.) “รถจักรยานยนต์” หมายความว่า รถที่เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น และมีล้อไม่เกินสองล้อ ถ้ามีพ่วงข้างมีล้อเพิ่มอีกไม่เกินหนึ่งล้อ
- (๑๘.) “รถจักรยาน” หมายความว่า รถที่เดินด้วยกำลังของผู้ขับขี่ที่มีใช้การลากเส้น
- (๑๙.) “รถลูกเงิน” หมายความว่า รถดับเพลิงและรถพยาบาลของราชการบริหารส่วน

กลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาคและราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือรถอื่นที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้ใช้ไฟสัญญาณแสงสว่างขาว หรือให้ใช้เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นตามที่กำหนดให้

(๒๐.) “รถบรรทุก” หมายความว่า รถยนต์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้บรรทุกสิ่งของหรือสัตว์

(๒๑.) “รถบรรทุกคนโดยสาร” หมายความว่า รถยนต์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้บรรทุกคนโดยสารเกินเจ็ดคน

(๒๒.) “รถโรงเรียน” หมายความว่า รถบรรทุกคนโดยสารที่โรงเรียนใช้รับส่งนักเรียน

(๒๓.) “รถโดยสารประจำทาง” หมายความว่า รถบรรทุกคนโดยสารที่เดินตามทางที่กำหนดไว้ และเรียกเก็บค่าโดยสารเป็นรายคนตามอัตราที่วางไว้เป็นระยะทางหรือตลอดทาง

(๒๔.) “รถแท็กซี่” หมายความว่า รถยนต์ที่ใช้รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน

(๒๕.) “รถลากจูง” หมายความว่า รถยนต์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้สำหรับลากจูงรถหรือเครื่องมือการเกษตรหรือเครื่องมือการก่อสร้าง โดยตัวรถนั้นเองมิได้ใช้สำหรับบรรทุกคนหรือสิ่งของ

(๒๖.) “รถพ่วง” หมายความว่า รถที่เคลื่อนที่ไปโดยใช้รถอื่นลากจูง

(๒๗.) “มาตรแท็กซี่” หมายความว่า เครื่องแสดงอัตราและค่าโดยสารของรถแท็กซี่โดยอาศัยเกณฑ์ระยะทางหรือเวลาการใช้รถแท็กซี่ หรือโดยอาศัยทั้งระยะทางและระยะเวลาการใช้รถแท็กซี่

(๒๘.) “ผู้ขับขี่” หมายความว่า ผู้ขับรถ ผู้ประจำเครื่องอุปกรณ์การขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง ผู้ลากเข็นยานพาหนะ

(๒๙.) “คนเดินเท้า” หมายความว่า คนเดินและให้รวมตลอดถึงผู้ใช้เก้าอี้ล้อสำหรับคนพิการหรือรถสำหรับเด็กด้วย

(๓๐.) “เจ้าของรถ” หมายความว่า ผู้มีรถไว้ในครอบครองด้วย

(๓๑.) “ผู้เก็บค่าโดยสาร” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับผิดชอบในการเก็บค่าโดยสาร และผู้ดูแลคนโดยสารที่อยู่ประจำรถบรรทุกคนโดยสาร

(๓๒.) “ใบอนุญาตขับขี่” หมายความว่า ใบอนุญาตขับรถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ใบอนุญาตสำหรับคนขับรถตามกฎหมายว่าด้วยรถจ้าง ใบอนุญาตขับขี่ตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน และ ใบอนุญาตผู้ประจำเครื่องอุปกรณ์การขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง

(๓๓.) “สัญญาณจราจร” หมายความว่า สัญญาณใด ๆ ไม่ว่าจะแสดงด้วยธงไฟ ไฟฟ้า มือแขน เสียงนกหวีด หรือด้วยวิธีอื่นใดสำหรับให้ผู้ขับขี่ คนเดินเท้า หรือคนที่จูง จี๋ หรือไถ่ด้อนสัตว์ ปฏิบัติตามสัญญาณนั้น

(๑๔.) “เครื่องหมายจราจร” หมายความว่า เครื่องหมายใด ๆ ที่ได้ติดตั้งไว้ หรือทำให้ปรากฏในในทางสำหรับให้ผู้ขับขี่ คนเดินเท้า หรือคนที่จูง ชีหรือไล่ต้อนสัตว์ ปฏิบัติตามเครื่องหมายนั้น

(๑๕.) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๖.) “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมตำรวจ

(๑๗.) “เจ้าพนักงานจราจร” หมายความว่า ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานจราจร

(๑๘.) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการจราจร

(๑๙.) “อาสาจราจร” หมายความว่า ผู้ซึ่งผ่านการอบรมตามหลักสูตรอาสาจราจร และได้รับแต่งตั้งจากอธิบดีให้ช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๒๐.) “ผู้ตรวจการ” หมายความว่า ผู้ตรวจการตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานจราจร กับออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ลักษณะ ๑

การใช้รถ

หมวด ๑

ลักษณะของรถที่ใช้ในทาง

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดนำรถที่มีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรง หรืออาจเกิดอันตรายหรืออาจทำให้เสื่อมเสียสุขภาพอนามัยแก่ผู้ใช้ คนโดยสารหรือประชาชนมาใช้ทางเดินรถ

รถที่ใช้ในทางเดินรถ ผู้ขับขี่ต้องจัดให้มีเครื่องยนต์ เครื่องอุปกรณ์และหรือส่วนควบที่ครบถ้วนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ กฎหมายว่าด้วยการขนส่ง กฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน กฎหมายว่าด้วยรถลาก หรือกฎหมายว่าด้วยรถจ้าง และใช้การได้ดีสภาพของรถที่อาจทำให้เสื่อมเสียสุขภาพอนามัยตามวรรคหนึ่ง และวิธีการทดสอบ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดนำรถที่มีได้ติดแผ่นป้ายเลขทะเบียน แผ่นป้ายเครื่องหมายเลขทะเบียนหรือป้ายประจำรถ ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ กฎหมายว่าด้วยการขนส่ง กฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน กฎหมายว่าด้วยรถลาก หรือกฎหมายว่าด้วยรถจ้าง มาใช้ในทางเดินรถ

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดนำรถที่ผู้ขับขี่ไม่อาจแลเห็นทางพอแก่ความปลอดภัยมาใช้ในทางเดินรถ เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับการใช้วัสดุกรองแสงกับรถที่นำมาใช้ในทางเดินรถได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดนำรถที่เกิดเสียงอื้ออึ้งหรือมีสิ่งลากถูไปบนทางเดินรถมาใช้ในทางเดินรถ

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดนำรถที่มีล้อหรือส่วนที่สัมผัสกับผิวทางไม่ใช่ยางมาใช้ในทางเดินรถ เว้นแต่เป็นรถที่ได้รับยกเว้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นรถที่ได้รับอนุญาตจากพนักงานจราจร

มาตรา ๑๐ ทวิ ห้ามมิให้ผู้ใดนำรถที่เครื่องยนต์ก่อให้เกิดก๊าซ ผุ่น ควัน ละอองเคมี หรือเสียงเกินเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาใช้ในทางเดินรถ

หมวด ๒

การใช้ไฟหรือเสียงสัญญาณของรถ

มาตรา ๑๑ ในเวลาที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอที่จะมองเห็นคน รถหรือสิ่งกีดขวางในทางได้โดยชัดแจ้งภายในระยะไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบเมตร ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถในทางต้องเปิดไฟ หรือใช้แสงสว่างตามประเภท ลักษณะ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ รถแต่ละชนิดที่ใช้ในทางเดินรถผู้ขับขี่ต้องใช้เสียงสัญญาณ โดยเฉพาะดังต่อไปนี้

- (๑.) เสียงแตร สำหรับรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ และให้ได้ยินได้ระยะไม่น้อยกว่าหกสิบเมตร
- (๒.) เสียงระฆัง สำหรับรถม้า และให้ได้ยินได้ในระยะไม่น้อยกว่าสามสิบเมตร
- (๓.) เสียงกระดิ่ง สำหรับรถจักรยาน และให้ได้ยินได้ในระยะไม่น้อยกว่าสามสิบเมตร

ส่วนรถอื่นนอกจากที่กล่าวข้างต้น ผู้ขับขี่ต้องใช้เสียงสัญญาณตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถทุกชนิดในทางเดินรถใช้ไฟสัญญาณแสงวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน เสียงสัญญาณที่เป็นเสียงนกหวีด เสียงที่แตกพร่า เสียงหลายเสียง เสียงดังเกินสมควร หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้รถฉุกเฉิน รถในราชการทหารหรือตำรวจหรือรถอื่นใช้สัญญาณวับวาบหรือใช้เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นได้ ในการนี้อธิบดีจะกำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณหรือเสียงสัญญาณรวมทั้งกำหนดเครื่องหมายที่แสดงถึงลักษณะของรถดังกล่าวด้วยก็ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๔ การใช้เสียงสัญญาณ ผู้ขับขี่จะใช้ได้เฉพาะเมื่อจำเป็นหรือป้องกันอุบัติเหตุเท่านั้น แต่จะใช้เสียงยาวหรือซ้ำเกินควรไม่ได้ การใช้เสียงสัญญาณของรถหรือการกำหนดเงื่อนไขในการใช้เสียงสัญญาณในเขตหรือท้องที่ใดให้อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ รถที่บรรทุกของยื่นเกินความยาวของตัวรถ ขณะที่อยู่ในทางเดินรถ และในเวลาต้องเปิดไฟตาม มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๖๑ ผู้ขับขี่ต้องจุดไฟสัญญาณแสงแดง หรือในเวลากลางวันต้องติดธงสีแดงไว้ที่ตอนปลายสุดของ สิ่งที่บรรทุกนั้น โดยจุดไฟสัญญาณหรือติดธงไว้ให้มองเห็นได้ในระยะ ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบเมตร ไฟสัญญาณแสงแดงหรือธงสีแดงตามวรรคหนึ่ง จะใช้ชนิด ลักษณะ หรือจำนวนเท่าใด ให้อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๖ ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถบรรทุกของเหลวไวไฟที่มีจุดวาบไฟในอุณหภูมิ ยี่สิบเอ็ดองศาเซลเซียส หรือต่ำกว่านั้น หรือที่บรรทุกก๊าซไวไฟต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๕๖ แต่ไฟสัญญาณที่ใช้ขึ้นต้องมีเป็นชนิดที่ใช้ เชื้อเพลิง

มาตรา ๑๗ ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถที่ใช้บรรทุกวัตถุระเบิด หรือวัตถุอันตรายชนิดอื่นใด ต้องจัดให้มีป้ายแสดงถึง วัตถุที่บรรทุกและเครื่องดับเพลิง และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการป้องกันอันตราย ลักษณะและวิธีการติดป้ายแสดงถึง วัตถุที่บรรทุกและเครื่องดับเพลิงตลอดจนเงื่อนไขในการป้องกันอันตราย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๓

การบรรทุก

มาตรา ๑๘ รถโรงเรียน รถบรรทุก หรือรถบรรทุกคนโดยสาร จะใช้บรรทุกคน สัตว์ หรือสิ่งของชนิดหรือ ประเภทใด ในลักษณะใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องบรรทุกคน สัตว์ หรือสิ่งของนอกเหนือไปจากหลักเกณฑ์และ วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเมื่อเจ้าของรถร้องขอเจ้าพนักงานจราจรจะผ่อนผันโดยอนุญาตเป็นหนังสือ เป็นการ ชั่วคราวเฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๒๐ ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถบรรทุกคน สัตว์ หรือสิ่งของต้องจัดให้มีสิ่งป้องกันมิให้ คน สัตว์ หรือสิ่งของที่ บรรทุกตกหล่น ร่วงไหล สังกัดล้ม ต้องแสงสะท้อนหรือปลิวไปจากรถ อันอาจก่อเหตุเดือดร้อน รำคาญ ทำให้ทางสกปรก เปราะเปื้อน ทำให้เสื่อมเสียสุขภาพอนามัยแก่ประชาชน หรือก่อให้เกิดอันตราย แก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

ลักษณะ ๒

สัญญาณจราจรและเครื่องหมายจราจร

มาตรา ๒๑ ผู้ขับขี่ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามสัญญาณจราจรและเครื่องหมายจราจรที่ได้ติดตั้งไว้หรือทำให้ปรากฏในทาง หรือที่พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงให้ทราบสัญญาณจราจรเครื่องหมายจราจรและความหมายของสัญญาณจราจรและเครื่องหมายจราจร ให้อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้มีรูปตัวอย่างแสดงไว้ในประกาศด้วย

มาตรา ๒๒ ผู้ขับขี่ต้องปฏิบัติตามสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจรที่ปรากฏข้างหน้าในกรณีต่อไปนี้

- (๑.) สัญญาณจราจรไฟเหลืองอำพัน ให้ผู้ขับขี่เตรียมหยุดรถหลังเส้นให้หยุดรถเพื่อเตรียมปฏิบัติตามสัญญาณที่จะปรากฏต่อไปดังกล่าวใน (๒) เว้นแต่ผู้ขับขี่ได้เลยเส้นให้รถหยุดไปแล้วให้เลยไปได้
- (๒.) สัญญาณจราจรไฟสีแดงหรือเครื่องหมายจราจรสีแดงที่มีคำว่า “หยุด” ให้ผู้ขับขี่หยุดรถหลังเส้นให้หยุดรถ
- (๓.) สัญญาณจราจรไฟสีเขียวหรือเครื่องหมายจราจรสีเขียวที่มีคำว่า “ไป” ให้ผู้ขับขี่รถต่อไปได้ เว้นแต่จะมีเครื่องหมายจราจรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น
- (๔.) สัญญาณจราจรไฟลูกศรสีเขียวชี้ให้เลี้ยวหรือชี้ให้ตรงไป หรือสัญญาณจราจรไฟสีแดงแสดงพร้อมกับสัญญาณจราจรไฟลูกศรสีเขียวชี้ให้เลี้ยวหรือชี้ให้ตรงไป ให้ผู้ขับขี่เลี้ยวรถหรือขับรถตรงไปได้ตามทิศทางที่ลูกศรชี้ และต้องขับรถด้วยความระมัดระวัง และต้องให้สิทธิแก่คนเดินเท้าในทางข้ามหรือรถที่มาจากขวาก่อน
- (๕.) สัญญาณจราจรไฟกระพริบสีแดง ถ้าติดตั้งอยู่ที่ทางร่วมทางแยกใด เปิดทางด้านใดให้ผู้ขับขี่ที่มาทางด้านนั้นหยุดรถหลังเส้นให้รถหยุด เมื่อเห็นว่าปลอดภัยและไม่เป็นการกีดขวางการจราจรแล้ว จึงให้ขับรถต่อไปได้ด้วยความระมัดระวัง
- (๖.) สัญญาณจราจรไฟกระพริบสีเหลืองอำพัน ถ้าติดตั้งอยู่ ณ ที่ใด ให้ผู้ขับขี่ลดความเร็วของรถลงและผ่านทางเดินรถนั้นไปด้วยความระมัดระวังผู้ขับขี่จะขับรถตรงไปต้องเข้าอยู่ในช่องเดินรถที่มีเครื่องหมายจราจรแสดงให้ตรงไป ส่วนผู้ขับขี่ซึ่งจะเลี้ยวรถต้องเข้าอยู่ในช่องเดินรถที่มีเครื่องหมายจราจรแสดงให้เลี้ยวการเข้าอยู่ในช่องเดินรถดังกล่าว จะต้องเข้าตั้งแต่เริ่มมีเครื่องหมายจราจรแสดงให้ปฏิบัติเช่นนั้น

มาตรา ๒๓ ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถในทางเดินรถที่มีสัญญาณจราจรไฟสีเขียวหรือไฟสีแดงติดตั้งไว้เหนือช่องเดินรถ มากกว่าสองช่องขึ้นไป ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑.) สัญญาณจราจรไฟสีแดงที่ทำเป็นรูปกากบาทเฉียงอยู่เหนือช่องเดินรถใดห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถในช่องเดินรถนั้น
- (๒.) สัญญาณจราจรไฟสีเขียวที่ทำเป็นรูปลูกศรอยู่เหนือช่องเดินรถใด ให้ผู้ขับขี่ขับรถในช่องเดินรถนั้นขับรถผ่านไปได้

มาตรา ๒๔ ผู้ขับขี่ต้องปฏิบัติตามสัญญาณจราจรที่พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงให้เห็นปรากฏข้างหน้าในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ยื่น และเหยียดแขนซ้ายออกไปเสมอระดับไหล่ ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถมาทางด้านหลังของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องหยุดรถ แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ลดแขนข้างที่เหยียดออกไปนั้นลงและโบกมือไปข้างหน้าให้ผู้ขับขี่ซึ่งหยุดรถอยู่ทางด้านหลังขับรถผ่านไปได้
- (๒) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ยื่น และเหยียดแขนข้างใดข้างหนึ่งออกไปเสมอระดับไหล่และตั้งฝ่ามือขึ้น ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถมาทางด้านที่เหยียดแขนข้างนั้นของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องหยุดรถ แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่พลิกฝ่ามือที่ตั้งอยู่นั้นแล้วโบกผ่านศีรษะไปทางด้านหลัง ให้ผู้ขับขี่ซึ่งหยุดรถอยู่นั้นขับรถผ่านไปได้
- (๓) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ยื่น และเหยียดแขนทั้งสองข้างออกไปเสมอระดับไหล่และตั้งฝ่ามือขึ้น ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถมาทางด้านที่เหยียดแขนทั้งสองข้างของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องหยุดรถ
- (๔) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ยื่น และยกแขนท่อนล่างตั้งฉากกับแขนท่อนบนและตั้งฝ่ามือขึ้น ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถมาทางด้านหน้าของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องหยุดรถ แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่พลิกฝ่ามือที่ตั้งอยู่นั้น โบกไปด้านหลังให้ผู้ขับขี่ซึ่งหยุดรถอยู่ทางด้านหน้าของพนักงานเจ้าหน้าที่ขับรถผ่านไปได้
- (๕) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ยื่น และยกแขนขวาท่อนล่างตั้งฉากกับแขนท่อนบนและตั้งฝ่ามือขึ้น ส่วนแขนซ้ายเหยียดออกไปเสมอระดับไหล่ ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถมาทางด้านหน้าและด้านหลังของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องหยุดรถการหยุดรถตามมาตรานี้ ให้หยุดหลังเส้นให้รถหยุด ในกรณีที่ทางเดินรถใดไม่มีเส้นให้รถหยุด ให้ผู้ขับขี่หยุดห่างจากพนักงานเจ้าหน้าที่ในระยะไม่น้อยกว่าสามเมตร

มาตรา ๒๕ ผู้ขับขี่ต้องปฏิบัติตามสัญญาณจราจรที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แสดงด้วยเสียงสัญญาณนกหวีดในกรณีต่อไปนี้

- (๑.) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้เสียงสัญญาณนกหวีดยาวหนึ่งครั้ง ให้ผู้ขับขี่หยุดรถทันที
- (๒) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้เสียงสัญญาณนกหวีดสั้นสองครั้งติดต่อกัน ให้ผู้ขับขี่ขับรถผ่านไปได้

มาตรา ๒๖ ในทางเดินรถที่มีสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจรตามมาตรา ๒๒ หรือสัญญาณจราจรตามมาตรา ๒๓ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมการจราจรในทางเดินรถนั้น เห็นสมควรเพื่อความปลอดภัยหรือความสะดวกในการจราจร จะให้สัญญาณจราจรเป็นอย่างอื่นก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้ขับขี่ปฏิบัติตามสัญญาณที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้

มาตรา ๒๗ สัญญาอนุญาตหรือเครื่องหมายจราจรที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เมื่อมีเหตุอันสมควรให้อธิบดีมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงาน ทำติดตั้ง หรือทำให้ปรากฏซึ่งสัญญาอนุญาต หรือเครื่องหมายจราจรในทางที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๒๑

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เปลี่ยนแปลง เคลื่อนย้าย จิกเขียน หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งสัญญาอนุญาตหรือเครื่องหมายจราจรที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานติดตั้งไว้ หรือทำให้ปรากฏในทาง

มาตรา ๓๐ สัญญาอนุญาตหรือเครื่องหมายจราจรที่ทำ ติดตั้ง หรือทำให้ปรากฏในทางโดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๙ เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจยึด รื้อถอน ทำลาย หรือทำให้สิ้นไปซึ่งสัญญาอนุญาตหรือเครื่องหมายจราจรนั้นได้

ลักษณะ ๓

การใช้ทางเดินรถ

หมวด ๑

การขับรถ

มาตรา ๓๑ นอกจากที่บัญญัติไว้เป็นพิเศษในลักษณะ ๔ ว่าด้วยการใช้ทางเดินรถที่จัดเป็นช่องเดินรถประจำทาง การใช้ทางเดินรถให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะนี้

มาตรา ๓๒ ในการใช้ทางเดินรถผู้ขับขี่ต้องใช้ความระมัดระวังไม่ให้รถชนหรือโดนคนเดินเท้าไม่ว่าจะอยู่ณ ส่วนใดของทาง และต้องให้สัญญาณเตือนคนเดินเท้าให้รู้ตัวเมื่อจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็ก คนชรา หรือคนพิการที่กำลังใช้ทาง ผู้ขับขี่ต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษในการควบคุมรถของตน

มาตรา ๓๓ ในการขับรถ ผู้ขับขี่ต้องขับรถในทางเดินรถด้านซ้ายและต้องไม่ล้ำกึ่งกลางของทางเดินรถ เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้ ให้เดินทางขวาหรือล้ำกึ่งกลางของทางเดินรถได้

- (๑.) ด้านซ้ายของทางเดินรถมีสิ่งกีดขวางหรือถูกปิดการจราจร
- (๒) ทางเดินรถนั้นเจ้าพนักงานจราจรกำหนดให้เป็นทางเดินรถทางเดียว
- (๓) ทางเดินรถนั้นกว้างไม่ถึงหกเมตร

มาตรา ๓๔ ในการใช้ทางเดินรถที่ได้จัดแบ่งช่องเดินรถในทิศทางเดียวกันไว้ตั้งแต่สองช่องทางขึ้นไป หรือที่ได้จัดช่องเดินรถประจำทางไว้ในช่องเดินรถซ้ายสุด ผู้ขับขี่ต้องขับรถในช่องซ้ายสุดหรือใกล้กับช่องเดินรถประจำทาง เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้ ให้เดินทางขวาของทางเดินรถได้

- (๑.) ในช่องเดินรถนั้นมีสิ่งกีดขวางหรือถูกปิดการจราจร
- (๒) ทางเดินรถนั้น เจ้าพนักงานจราจรกำหนดให้เป็นทางเดินรถทางเดียว
- (๓) จะต้องเข้าช่องทางในถูกต้องเมื่อเข้าบริเวณใกล้ทางร่วมทางแยก
- (๔) เมื่อจะแซงขึ้นหน้ารถคันอื่น
- (๕) เมื่อผู้ขับขี่ด้วยความเร็วสูงกว่ารถในช่องเดินรถด้านซ้าย

มาตรา ๓๕ รถที่มีความเร็วช้าหรือรถที่มีความเร็วต่ำกว่าความเร็วของรถคันอื่นที่ขับในทิศทางเดียวกันผู้ขับขี่ต้องขับรถให้ใกล้ขอบทางเดินรถด้านซ้ายเท่าที่จะกระทำได้ผู้ขับขี่รถบรรทุก รถบรรทุกคนโดยสาร รถจักรยานยนต์ในทางเดินรถซึ่งได้แบ่งช่องเดินรถในทิศทางเดียวกันไว้ ตั้งแต่สองช่องขึ้นไป หรือ ได้จัดช่องเดินรถประจำทางด้านซ้ายไว้โดยเฉพาะ ต้องขับรถในช่องเดินรถด้านซ้ายสุดหรือใกล้เคียงกับช่องเดินรถประจำทางแล้วแต่กรณีความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันกิโลกรัม และรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคน ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

มาตรา ๓๖ ผู้ขับขี่ซึ่งจะเลี้ยวรถ ให้รถคันอื่นผ่านหรือแซงขึ้นหน้า เปลี่ยนช่องเดินรถ ลดความเร็วของรถ จอดรถ หรือหยุดรถ ต้องให้สัญญาณด้วยมือและแขนตามมาตรา ๓๗ หรือ ไฟสัญญาณตามมาตรา ๓๘ หรือสัญญาณอย่างอื่นตามข้อบังคับของเจ้าพนักงานจราจรถ้าโดยสภาพของรถ สภาพของการบรรทุก หรือสภาพของทัศนวิสัย การให้สัญญาณด้วยมือและแขนตามวรรคหนึ่งไม่อาจทำให้ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถสวนมาหรือตามมาข้างหลังมาเห็นได้ ผู้ขับขี่ต้องให้ไฟสัญญาณ ผู้ขับขี่ต้องให้สัญญาณด้วยมือและแขนไฟสัญญาณหรือสัญญาณอย่างอื่นตามวรรคหนึ่งก่อนที่จะเลี้ยวรถ เปลี่ยนช่องเดินรถ จอดรถหรือหยุดรถเป็นระยะทางไม่น้อยกว่าสามสิบเมตร ผู้ขับขี่ต้องให้สัญญาณด้วยมือและแขนไฟสัญญาณหรือสัญญาณอย่างอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถอื่นเห็นได้ในระยะไม่น้อยกว่าหกสิบเมตร

มาตรา ๓๗ การให้สัญญาณด้วยมือและแขน ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑.) เมื่อจะลดความเร็วของรถ ให้ผู้ขับขี่ยื่นแขนขวาตรงออกไปนอกรถเสมอระดับไหล่ และโบกมือขึ้นลงหลายครั้ง
- (๒) เมื่อจะหยุดรถ ให้ผู้ขับขี่ยื่นแขนขวาตรงออกไปนอกรถเสมอระดับไหล่ ยกแขนขวาท่อนล่างตั้งฉากกับแขนท่อนบน และตั้งฝ่ามือขึ้น

- (๓) เมื่อจะให้รถคันอื่นผ่านหรือแซงขึ้นหน้า ให้ผู้ขับขี่ยื่นแขนขวาตรงออกไปนอกกรดเสมอระดับไหล่ และโบกมือไปทางข้างหน้าหลายครั้ง
- (๔) เมื่อจะเลี้ยวขวาหรือเปลี่ยนช่องเดินรถไปทางขวา ให้ผู้ขับขี่ยื่นแขนขวาตรงออกไปนอกกรดเสมอระดับไหล่
- (๕) เมื่อจะเลี้ยวซ้ายหรือเปลี่ยนช่องเดินรถไปทางซ้าย ให้ผู้ขับขี่ยื่นแขนขวาตรงออกไปนอกกรดเสมอระดับไหล่ และงอมือชูขึ้นโบกไปทางซ้ายหลายครั้งเพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ในกรณีที่รถยนต์นั้นมีเครื่องจับอยู่ทางด้านซ้ายให้ผู้ขับขี่ใช้ไฟสัญญาณแทนการใช้สัญญาณด้วยมือและแขน

มาตรา ๓๘ การให้ไฟสัญญาณของผู้ขับขี่รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑.) เมื่อจะหยุด ผู้ขับขี่ต้องให้ไฟสัญญาณสีแดงที่ท้ายรถ
- (๒.) เมื่อจะเลี้ยวรถ เปลี่ยนช่องเดินรถ หรือแซงขึ้นหน้ารถคันอื่น ผู้ขับขี่ต้องให้สัญญาณยกเลี้ยวสีเหลืองอำพัน หรือให้ไฟสัญญาณกระพริบสีขาวหรือสีเหลืองอำพันที่ติดอยู่หน้ารถหรือข้างรถ และไฟสัญญาณ กระพริบสีแดงหรือสีเหลืองอำพันที่ติดอยู่ท้ายรถไปในทิศทางที่จะเลี้ยว เปลี่ยนช่องทางเดินรถ หรือแซงขึ้นหน้ารถคันอื่น
- (๓.) เมื่อจะให้รถคันอื่นแซงขึ้นหน้า ผู้ขับขี่ต้องให้ไฟสัญญาณยกเลี้ยวสีเหลืองอำพันหรือให้ไฟสัญญาณกระพริบสีแดงหรือสีเหลืองอำพันที่ติดอยู่ท้ายรถทางด้านซ้ายของรถ

มาตรา ๓๙ เมื่อขับรถสวนกัน ให้ผู้ขับขี่ลดชิดด้านซ้ายของทางเดินรถโดยให้ถือกึ่งกลางของทางเดินรถ เป็นหลัก แต่ถ้าทางเดินรถใดได้จัดแบ่งเป็นช่องเดินรถไว้ให้ถือเส้นหรือแนวที่แบ่งนั้นเป็นหลักในทางเดินรถที่แคบ เมื่อขับรถสวนกัน ผู้ขับขี่แต่ละฝ่ายต้องลดความเร็วของรถเพื่อให้รถสวนกันได้โดยปลอดภัยในทางเดินรถที่แคบซึ่งไม่อาจขับรถสวนกัน ได้โดยปลอดภัย เมื่อขับรถสวนกันผู้ขับขี่ซึ่งขับรถคันที่ใหญ่กว่าต้องหยุดรถให้ชิดขอบทางเดินรถด้านซ้ายเพื่อให้ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถคันที่เล็กกว่าผ่านไปได้ในทางเดินที่มีสิ่งกีดขวางอยู่ข้างหน้า ผู้ขับขี่ต้องลดความเร็วของรถหรือหยุดรถเพื่อให้รถคันที่สวนมาผ่านไป

มาตรา ๔๐ ผู้ขับขี่ต้องขับรถให้ห่างรถคันหน้าพอสมควร ในระยะที่จะหยุดรถได้ปลอดภัยในเมื่อจำเป็นต้องหยุดรถผู้ขับขี่ซึ่งขับรถขึ้นสะพานหรือทางลาดชันต้องใช้ความระมัดระวังไม่ให้รถถอยหลังไปโดนรถคันอื่น

มาตรา ๔๑ ทางเดินรถใดที่มีเครื่องหมายจราจรให้เป็นทางเดินรถทางเดียวให้ผู้ขับขี่ขับรถไปตามทิศทางที่ได้กำหนดไว้

มาตรา ๔๒ ทางเดินรถใดที่มีเครื่องหมายจราจรแบ่งทางเดินรถออกเป็นสองทางสำหรับรถเดินขึ้นทางหนึ่ง ล่องทางหนึ่ง โดยมีช่องว่างคั่นกลาง หรือทำเครื่องหมายจราจรกีดกันแสดงว่าทางเดินรถนั้นมีการแบ่งออกเป็นสองทางดังกล่าว ให้ผู้ขับขี่ขับรถชิดด้านซ้ายของทางเดิน

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถ

- (๑.) ในขณะที่หย่อนความสามารถในอันที่จะขับ
- (๒) ในขณะที่เมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น
- (๓) ในลักษณะกีดขวางการจราจร
- (๔) โดยประมาทหรือน่าหวาดเสียว อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน
- (๕) ในลักษณะที่ผิดปกติวิสัยของการขับรถตามธรรมดาหรือไม่อาจแลเห็นทางด้านหน้าหรือด้านหลัง ด้านใดด้านหนึ่งหรือทั้งสองด้าน ได้พอแก่ความปลอดภัย
- (๖) คร่อมหรือทับเส้นหรือแนวแบ่งช่องเดินรถ เว้นแต่เมื่อเปลี่ยนช่องเดินรถ เลี้ยวรถหรือกลับรถ
- (๗) บนทางเท้าโดยไม่เหตุอันสมควร เว้นแต่รถลากขึ้นสำหรับทารก คนป่วยหรือคนพิการ
- (๘) โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น

มาตรา ๔๓ ทวิ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่เสพหรือรับเข้าร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทกลุ่มแอมเฟตามีน หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอย่างอื่นที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจัดให้มีการตรวจสอบผู้ขับขี่รถบางประเภทตามที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ว่าได้เสพหรือรับเข้าร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กลุ่มแอมเฟตามีน หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอย่างอื่นที่อธิบดีกำหนดหรือไม่

การตรวจสอบตามวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๒

การขับแข่งและผ่านขึ้นหน้า

มาตรา ๔๔ ผู้ขับขี่ซึ่งประสงค์จะขับรถแข่งเพื่อขึ้นหน้ารถอื่นในทางเดินรถซึ่งไม่ได้แบ่งช่องทางเดินรถไว้ ต้องให้สัญญาณโดยกระพริบไฟหน้าหลายครั้ง หรือให้ไฟสัญญาณยกเลี้ยวขวา หรือให้เสียงสัญญาณดังพอที่จะให้ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถคันหน้าให้สัญญาณตอบตามมาตรา ๓๗(๓) หรือมาตรา ๓๘(๓) และเมื่อเห็นว่าไม่เป็นการกีดขวางรถอื่นที่กำลังแข่งแล้ว จึงจะแข่งขึ้นหน้าได้ การแข่งต้องแข่งด้านขวาโดยมีระยะห่างจากรถที่ถูกแข่งพอสมควร เมื่อเห็นว่าได้ขับผ่านขึ้นหน้ารถที่ถูกแข่งไปในระยะที่ห่างเพียงพอแล้ว จึงจะขับชิดด้านซ้ายของทางเดินรถได้

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่แข่งเพื่อขึ้นหน้ารถอื่นด้านซ้าย เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้

(๑.) รถที่จะถูกแซงกำลังเลี้ยวขวาหรือให้สัญญาณจะเลี้ยวขวา

(๒.) ทางเดินรถนั้นได้จัดแบ่งเป็นช่องเดินรถในทิศทางเดียวกันไว้ตั้งแต่สองช่องขึ้นไปการขับรถแซงด้านซ้ายตาม (๑) หรือ

(๒) จะกระทำได้เมื่อไม่มีรถอื่นตามมาในระยะกระชั้นชิดและมีความปลอดภัยพอ

มาตรา ๔๖ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถแซงเพื่อขึ้นหน้ารถอื่นในกรณีต่อไปนี้

(๑.) เมื่อรถกำลังขึ้นทางชัน ขึ้นสะพาน หรืออยู่ในทางโค้ง เว้นแต่จะมีเครื่องหมายจราจรให้แซงได้

(๒.) ภายในระยะสามสิบเมตรก่อนถึงทางข้าม ทางร่วมทางแยกวงเวียน หรือเกาะที่สร้างไว้ หรือทางเดินรถที่ตัดข้ามทางรถไฟ

(๓.) เมื่อมีหมอก ฝน ฝุ่นหรือควัน จะทำให้ไม่อาจเห็นทางข้างหน้าได้ในระยะหกสิบเมตร

(๔.) เมื่อเข้าที่คับขันหรือเขตปลอดภัย

มาตรา ๔๗ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถแซงหรือผ่านขึ้นหน้ารถอื่นถ้าเข้าไปในเส้นกึ่งกลางของทางเดินรถที่กำหนดไว้ หรือที่มีเครื่องหมายจราจรแสดงเขตอันตรายหรือเขตให้ใช้ความระมัดระวังบนทางเดินรถในกรณีที่ทางเดินรถด้านซ้ายมีสิ่งกีดขวางที่เป็นอุปสรรคแก่การจราจรและทางเดินรถด้านขวามีความกว้างเพียงพอ ผู้ขับขี่จะขับรถหลีกเลี่ยงสิ่งกีดขวางถ้าเข้าไปในเส้นกึ่งกลางของทางเดินรถที่เจ้าพนักงานจราจรกำหนดไว้ก็ได้ในเมื่อไม่กีดขวางการจราจรของรถที่สวนทางมา

มาตรา ๔๘ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถแซงหรือผ่านขึ้นหน้ารถคันอื่นถ้าเข้าไปในช่องเดินรถประจำทาง เว้นแต่ในกรณีที่มีสิ่งกีดขวางการจราจรในทางเดินรถข้างหน้า หรือเมื่อต้องปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานจราจร แต่ทั้งนี้จะขับรถอยู่ในช่องเดินรถประจำทางได้เพียงเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

มาตรา ๔๙ เมื่อได้รับสัญญาณขอแซงขึ้นหน้าจากรถคันที่อยู่ข้างหลัง ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถที่มีความเร็วช้าหรือรถที่ใช้ความเร็วต่ำกว่าความเร็วของรถอื่นที่ขับไปในทิศทางเดียวกัน ต้องยอมให้รถที่ใช้ความเร็วสูงกว่าผ่านขึ้นหน้า ผู้ขับขี่ที่ถูกขอทางต้องให้สัญญาณตอบตามมาตรา ๓๗ (๓) หรือมาตรา ๓๘(๓) เมื่อเห็นว่าทางเดินรถข้างหน้าปลอดภัยและไม่มีรถอื่นสวนทางมาในระยะกระชั้นชิด และต้องลดความเร็วของรถและขับรถชิดด้านซ้ายของทางเดินรถเพื่อให้รถที่จะแซงผ่านขึ้นหน้าได้โดยปลอดภัย

หมวด ๓

การออกรถ การเลี้ยวรถและการกลับรถ

มาตรา ๕๐ การขับรถออกจากที่จอด ถ้ามีรถจอดหรือมีสิ่งกีดขวางอยู่ข้างหน้า ผู้ขับขี่ต้องให้สัญญาณด้วยมือและแขนตามมาตรา ๓๗ หรือไฟสัญญาณตามมาตรา ๓๘ และจะขับรถไปได้เมื่อเห็นว่าปลอดภัยและไม่เป็นการกีดขวางการจราจรของรถอื่น

มาตรา ๕๑ การเลี้ยวรถให้ปฏิบัติดังนี้

(๑.) ถ้าจะเลี้ยวซ้าย

- (ก) ในกรณีที่ไม่ได้แบ่งช่องเดินรถไว้ ให้ผู้ขับขี่ขับรถชิดทางเดินรถด้านซ้าย
- (ข) ในกรณีที่มีการแบ่งช่องเดินรถไว้ และมีเครื่องหมายจราจรแสดงให้เลี้ยวซ้ายได้ ให้ผู้ขับขี่รถในช่องเดินรถสำหรับรถที่จะเลี้ยวซ้าย ทั้งนี้ก่อนถึงทางเลี้ยวไม่น้อยกว่าสามสิบเมตร
- (ค) ในกรณีที่มีช่องเดินรถประจำทางอยู่ทางเดินรถด้านซ้ายสุด ให้ผู้ขับขี่ขับรถชิดช่องเดินรถประจำทางก่อนถึงทางเลี้ยวไม่น้อยกว่าสามสิบเมตรและจะเลี้ยวรถผ่านเข้าไปในช่องเดินรถประจำทางได้เฉพาะในบริเวณที่มีเครื่องหมายจราจรให้เลี้ยวรถผ่านได้เท่านั้น

(๒.) ถ้าจะเลี้ยวขวา

- (ก) สำหรับทางเดินรถที่ไม่ได้แบ่งช่องทางเดินรถไว้ ให้ผู้ขับขี่ขับรถชิดทางด้านขวาของแนวกึ่งกลางของทางเดินรถก่อนถึงทางเลี้ยวไม่น้อยกว่าสามสิบเมตร
- (ข) สำหรับทางเดินรถที่ได้แบ่งช่องเดินรถในทิศทางเดียวกันไว้ตั้งแต่สองขึ้นไป ให้ผู้ขับขี่ขับรถชิดทางด้านขวาสุดของทางเดินรถหรือในช่องที่มีเครื่องหมายจราจรแสดงให้เลี้ยวขวาได้ ทั้งนี้ ก่อนถึงทางเลี้ยวไม่น้อยกว่าสามสิบเมตร
- (ค) ในกรณีที่มีช่องเดินรถประจำทางอยู่ทางเดินรถด้านขวาสุด ให้ผู้ขับขี่ขับรถชิดช่องเดินรถประจำทางก่อนถึงทางเลี้ยวไม่น้อยกว่าสามสิบเมตรและจะเลี้ยวรถผ่านเข้าไปในช่องเดินรถประจำทางได้เฉพาะในบริเวณที่มีเครื่องหมายจราจรให้เลี้ยวรถผ่านได้เท่านั้น
- (ง) สำหรับทางเดินรถที่มีเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงสัญญาณจราจรด้วยมือและแขน ให้ผู้ขับขี่รถเลี้ยวขวาผ่านไปโดยไม่ต้องอ้อมเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่
- (จ) เมื่อรถอยู่ในทางร่วมทางแยก ผู้ขับขี่ต้องให้รถที่สวนมาในทางเดินรถทางเดียวกันผ่านทางร่วมทางแยกไปก่อน เมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้วจึงให้เลี้ยวขวาไปได้

(๓.) ถ้าจะเลี้ยวอ้อมวงเวียนหรือเกาะที่สร้างไว้ให้ผู้ขับขี่ขับรถอ้อมไปทางซ้ายของวงเวียนหรือเกาะนั้นในกรณีตาม (๑) และ (๒) ผู้ขับขี่ต้องใช้ความระมัดระวังและต้องหยุดให้ทางแก่ผู้ที่กำลังข้ามทางและรถที่กำลังผ่านทางร่วมทางแยกจากทางด้านอื่นก่อน เว้นแต่ในกรณีที่มีรถเลี้ยวซ้ายและเลี้ยวขวาพร้อมกัน ให้รถเลี้ยวซ้ายให้ทางแก่รถเลี้ยวขวาก่อน

มาตรา ๕๒ ในทางเดินรถที่สวนกันได้ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่กลับรถหรือเลี้ยวรถทางขวาในเมื่อมีรถอื่นสวนหรือตามมาในระยะน้อยกว่าหนึ่งร้อยเมตร เว้นแต่เมื่อเห็นว่าปลอดภัยและไม่เป็นการกีดขวางการจราจรของรถอื่น

มาตรา ๕๓ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่

(๑.) เลี้ยวรถหรือกลับรถในทางเดินรถที่มีเครื่องหมายห้ามเลี้ยวขวา ห้ามเลี้ยวซ้ายหรือห้ามกลับรถ

(๒.) กลับรถที่เขตปลอดภัย ที่ค้ำชัน บนสะพาน หรือในระยะหนึ่งร้อยเมตรจากทางราบ

ของเชิงสะพาน

(๓.) กลับรถที่ทางร่วมทางแยก เว้นแต่จะมีเครื่องหมายจราจรให้กลับรถในบริเวณดังกล่าวได้

หมวด ๔

การหยุดรถและจอดรถ

มาตรา ๕๔ การหยุดรถหรือการจอดรถในทางเดินรถผู้ขับขี่ต้องให้สัญญาณด้วยมือและแขนตามมาตรา ๓๗ หรือไฟสัญญาณตามมาตรา ๓๘ ก่อนที่จะหยุดรถหรือจอดรถในระยะไม่น้อยกว่าสามสิบเมตร และจะหยุดรถหรือจอดรถได้เมื่อผู้ขับขี่เห็นว่าปลอดภัย และไม่เป็นการกีดขวางการจราจร

ผู้ขับขี่ต้องจอดรถทางด้านซ้ายของทางเดินรถ และจอดรถให้ด้านซ้ายของรถขนานชิดกับขอบทางหรือไหล่ทางในระยะห่างไม่เกินยี่สิบห้าเซนติเมตร หรือจอดรถตามทิศทางหรือด้านหนึ่งด้านใดของทางเดินรถที่เจ้าพนักงานจราจรกำหนดไว้ แต่ในกรณีที่มีช่องเดินรถประจำทางอยู่ทางด้านซ้ายสุดของทางเดินรถ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่จอดรถในลักษณะดังกล่าวในเวลาที่กำหนดให้ใช้ช่องเดินรถประจำทางนั้น

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่หยุดรถ

(๑.) ในช่องเดินรถ เว้นแต่หยุดชิดขอบทางด้านซ้ายของทางเดินรถ ในกรณีที่ไม่มีช่องเดิน

รถประจำทาง

(๒.) บนทางเท้า

- (๓.) บนสะพานหรือในอุโมงค์
- (๔.) ในทางร่วมทางแยก
- (๕.) ในเขตที่มีเครื่องหมายจราจรห้ามหยุดรถ
- (๖.) ตรงปากทางเข้าออกของอาคารหรือทางเดินรถ
- (๗.) ในเขตปลอดภัย
- (๘.) ในลักษณะกีดขวางการจราจร

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ขับขี่ซึ่งจำเป็นต้องหยุดรถเพราะมีสิ่งกีดขวางอยู่ในทางเดินรถ หรือเครื่องยนต์หรืออุปกรณ์ของรถขัดข้องหรือในกรณีที่ปฏิบัติตามสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจร

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เครื่องยนต์หรือเครื่องอุปกรณ์ของรถขัดข้องจนต้องจอดรถในทางเดินรถ ผู้ขับขี่ต้องนำรถให้พ้นทางเดินรถโดยเร็วที่สุด ในกรณีตามวรรคหนึ่งถ้าจำเป็นต้องจอดรถอยู่ในทางเดินรถ ผู้ขับขี่ต้องจอดรถในลักษณะที่ไม่กีดขวางการจราจร และต้องแสดงเครื่องหมายหรือสัญญาณตามลักษณะและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๗ เว้นแต่จะได้มีบทบัญญัติ กฎ หรือข้อบังคับพระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ห้ามมิให้ผู้ขับขี่จอดรถ

- (๑.) บนทางเท้า
- (๒.) บนสะพานหรือในอุโมงค์
- (๓.) ในทางร่วมทางแยก หรือในระยะสิบเมตรจากทางร่วมทางแยก
- (๔.) ในทางข้าม หรือในระยะสามเมตรจากทางข้าม
- (๕.) ในเขตที่มีเครื่องหมายจราจรห้ามจอดรถ
- (๖.) ในระยะสามเมตรจากท่อน้ำดับเพลิง
- (๗.) ในระยะสามสิบเมตรจากที่ตั้งสัญญาณจราจร
- (๘.) ในระยะสิบห้าเมตรจากทางรถไฟผ่าน
- (๙.) ซ้อนกันกับรถอื่นที่จอดอยู่ก่อนแล้ว
- (๑๐.) ตรงปากทางเข้าออกของอาคารหรือทางเดินรถ หรือในระยะห้าเมตรจากปากทางเดินรถ
- (๑๑.) ระหว่างเขตปลอดภัยกับขอบทาง หรือในระยะสิบเมตรนับจากปลายสุดของเขตปลอดภัย

กึ่งทั้งสองข้าง

- (๑๒.) ในที่คับขัน

(๑๓.) ในระยะสิบห้าเมตรก่อนถึงเครื่องหมายหยุดรถประจำทางและเลยเครื่องหมายไปอีกสามเมตร

(๑๔.) ในระยะสามเมตรจากตู้ไปรษณีย์

(๑๕.) ในลักษณะกีดขวางการจราจร

มาตรา ๕๘ การจอดรถในทางเดินรถที่ผู้ขับขี่ไม่อาจอยู่ควบคุมรถนั้น ผู้ขับขี่ต้องหยุดเครื่องยนต์และห้ามล้อรถนั้นไว้การจอดรถในทางเดินรถที่เป็นทางลาดหรือชัน ผู้ขับขี่ต้องหันล้อหน้าของรถเข้าขอบทาง

มาตรา ๕๙ เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ขับขี่เคลื่อนย้ายรถที่หยุดหรือจอดอยู่อันเป็นการฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเคลื่อนย้ายรถที่หยุดหรือจอดอยู่อันเป็นการฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือใช้เครื่องมือบังคับไม่ให้เคลื่อนย้ายรถดังกล่าวได้การเคลื่อนย้ายรถหรือใช้เครื่องมือบังคับให้รถที่หยุดหรือจอดอยู่ไม่ให้เคลื่อนย้ายได้ตามวรรคสอง เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบสำหรับความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามมาตรานี้ เว้นแต่ความเสียหายนั้นจะเกิดขึ้นจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อเจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ซึ่งชำระค่าใช้จ่ายในการที่รถถูกเคลื่อนย้ายหรือถูกใช้เครื่องมือบังคับไม่ให้เคลื่อนย้าย ตลอดจนค่าดูแลรักษาระหว่างที่อยู่ในความครอบครองของเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายไม่น้อยกว่าคันละห้าร้อยบาทและค่าดูแลรักษาไม่น้อยกว่าวันละ สองร้อยบาทเงินที่ได้จากเจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ซึ่งชำระตามวรรคสี่ เป็นรายได้ที่ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง และให้นำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติการตามมาตรานี้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดในกรณีที่เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ซึ่งไม่ชำระค่าใช้จ่ายและค่าดูแลรักษาตามวรรคสี่เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหน่วงรถนั้นไว้ได้จนกว่าจะได้รับชำระค่าใช้จ่ายและค่าดูแลรักษาดังกล่าว โดยในระหว่างที่ยึดหน่วงนั้นให้คำนวณค่าดูแลรักษาเป็นรายวัน ถ้าพ้นกำหนดสามเดือนแล้วเจ้าของหรือผู้ขับขี่ยังไม่ชำระค่าใช้จ่ายและค่าดูแลรักษาดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจนำรถนั้นออกขายทอดตลาดได้เงินที่ได้จากการขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดค่าใช้จ่ายและค่าดูแลรักษาที่ค้างชำระแล้วเหลือเงินเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของหรือผู้มีสิทธิที่แท้จริงต่อไป

มาตรา ๖๐ การหยุดรถหรือการจอดรถในทางเดินรถนอกเขตเทศบาล ผู้ขับขี่ต้องหยุดรถหรือจอดรถ ณ ที่ซึ่งผู้ขับรถอื่นจะเห็นได้ในระยะไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบเมตร

มาตรา ๖๑ ในเวลาที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอที่ผู้ขับขี่จะมองเห็นรถที่จอดในทางเดินรถได้โดยชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบเมตร ผู้ขับขี่ซึ่งจอดรถในทางเดินรถหรือไหล่ทาง ต้องเปิดไฟหรือใช้แสงสว่างตามประเภท ลักษณะ และเงื่อนไขที่กำหนด

มาตรา ๖๒ ในทางเดินรถตอนใดที่มีทางรถไฟผ่าน ถ้าปรากฏว่า

(๑.) มีเครื่องหมายหรือสัญญาณระวางรถไฟแสดงว่ากำลังจะผ่าน

(๒.) มีสิ่งปิดกั้นหรือมีเจ้าหน้าที่ให้สัญญาณแสดงว่ารถไฟกำลังจะผ่าน

(๓.) มีเสียงสัญญาณของรถไฟหรือรถไฟกำลังแล่นผ่านเข้ามาใกล้อาจเกิดอันตราย

ในเมื่อจะขับรถผ่านไป ผู้ขับขี่ต้องลดความเร็วของรถและหยุดรถให้ห่างจากทางรถไฟไม่น้อยกว่าห้าเมตร เมื่อรถไฟผ่านไปแล้วและมีเครื่องหมายหรือสัญญาณให้รถผ่านไป ผู้ขับขี่จึงจะขับรถผ่านไป

มาตรา ๖๓ ในทางเดินรถตอนใดที่มีทางรถไฟผ่านไม่ว่าจะมีเครื่องหมายระวางรถไฟหรือไม่ ถ้าทางรถไฟนั้นไม่มีสัญญาณระวางรถไฟหรือสิ่งปิดกั้น ผู้ขับขี่ต้องลดความเร็วของรถและหยุดรถห่างจากทางรถไฟในระยะไม่น้อยกว่าห้าเมตร เมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้วจึงจะขับผ่านไป

มาตรา ๖๔ ในขณะที่ผู้ขับขี่รถโรงเรียนหยุดรถในทางเดินรถเพื่อรับส่งนักเรียนขึ้นหรือลง ให้ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถอื่นตามมาในทิศทางเดียวกันหรือสวนกันกับรถโรงเรียนใช้ความระมัดระวังและลดความเร็วของรถ เมื่อเห็นว่าปลอดภัยจึงให้ขับรถผ่านไป

ลักษณะ ๔

การใช้ทางเดินรถที่จัดเป็นช่องเดินรถประจำทาง

มาตรา ๖๕ เมื่อเจ้าพนักงานจราจรได้ประกาศกำหนดให้ช่องเดินรถใดเป็นช่องเดินรถประจำทาง ผู้ขับขี่รถโดยสารประจำทางและรถบรรทุกคนโดยสารตามประเภทที่อธิบดีกำหนด ซึ่งอยู่ในระหว่างรับส่งหรือบรรทุกทุกคนโดยสารต้องขับรถภายในช่องเดินรถประจำทาง และจะขับรถออกนอกช่องเดินรถประจำทางได้เมื่อมีสิ่งกีดขวางอยู่ในช่องเดินรถประจำทางนั้น หรือเมื่อต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

รถบรรทุกคนโดยสารประเภทใดจะต้องเดินในช่องเดินรถประจำทาง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการประกาศกำหนดให้ช่องเดินรถใดเป็นช่องเดินรถประจำทางตามวรรคหนึ่งจะกำหนดเวลาการใช้ช่องเดินรถประจำทางไว้ด้วยก็ได้

กรณีจำเป็นเกี่ยวกับการจราจร เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจประกาศให้รถบรรทุกคนโดยสารประเภทหนึ่งประเภทใดที่อธิบดีกำหนดตามวรรคสอง จะต้องเดินในช่องเดินรถประจำทางในสายใดตอนใดก็ได้

มาตรา ๖๖ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถอื่นนอกจากรถโดยสารประจำทางหรือรถบรรทุกทุกคนโดยสารประเภทที่อธิบดีกำหนด ขับรถในช่องเดินรถประจำทาง เว้นแต่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ลักษณะ ๕

ข้อกำหนดเกี่ยวกับความเร็วของรถ

มาตรา ๖๗ ผู้ขับขี่ต้องขับรถด้วยอัตราความเร็วตามที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือตามเครื่องหมายจราจรที่ได้ติดตั้งไว้ในทางเครื่องหมายจราจรที่ติดตั้งไว้ตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดอัตราความเร็วขึ้นสูงหรือขึ้นต่ำก็ได้ แต่ต้องไม่เกินอัตราความเร็วที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๘ ผู้ขับขี่ซึ่งจะเลี้ยวรถ ให้รถอื่นแซงหรือผ่านข้างหน้า จอดรถหยุดรถหรือกลับรถ ต้องลดความเร็วของรถ

มาตรา ๖๙ ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถในทางเดินรถบนเนินเขา บนสะพาน ที่เชิงสะพานที่แคบ ทางโค้ง ทางลาด ที่ลัดชัน หรือที่มีหมอก ฝน ฝุ่นหรือควันทำให้ไม่อาจเห็นทางข้างหน้าได้ในระยะหกสิบเมตร ต้องลดความเร็วของรถในลักษณะที่จะให้เกิดความปลอดภัย

มาตรา ๗๐ ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถเข้าใกล้ทางร่วมทางแยก ทางข้ามเส้นให้รถหยุดหรือวงเวียน ต้องลดความเร็วของรถ

ลักษณะ ๖

การขับรถผ่านทางร่วมทางแยกหรือวงเวียน

มาตรา ๗๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๖ เมื่อผู้ขับขี่ขับรถมาถึงทางร่วมทางแยก ให้ผู้ขับขี่ปฏิบัติดังนี้

(๑.) ถ้ามีรถอื่นอยู่ในทางร่วมทางแยก ผู้ขับขี่ต้องให้รถในทางร่วมทางแยกนั้นผ่านไปก่อน

(๒.) ถ้ามาถึงทางร่วมทางแยกพร้อมกันและไม่มีการอยู่ในทางร่วมทางแยกผู้ขับขี่ต้องให้รถ

ที่อยู่ด้านซ้ายของตนผ่านไปก่อน เว้นแต่ในทางร่วมทางแยกใดมีทางเดินรถทางเอกตัดผ่านทางเดินรถทางโท ให้ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถในทางเอกมีสิทธิขับผ่านไปก่อน

(๓.) ถ้าสัญญาณจราจรไฟสีเขียวปรากฏข้างหน้า แต่ในทางร่วมทางแยกมีรถอื่นหยุด

ขวางอยู่จนไม่สามารถผ่านพื้นทางร่วมทางแยกไปได้ ผู้ขับขี่จะต้องหยุดรถที่หลังเส้นให้รถหยุดจนกว่าจะสามารถเคลื่อนรถผ่านพื้นทางร่วมทางแยกไปได้

มาตรา ๗๒ ทางเดินรถทางเอกได้แก่ทางเดินรถดังต่อไปนี้

(๑.) ทางเดินรถที่ได้ติดตั้งเครื่องหมายจราจรแสดงว่าเป็นทางเดินรถทางเอก

(๒.) ทางเดินรถที่มีป้ายหยุดหรือป้ายที่มีคำว่า "ให้ทาง" ติดตั้งไว้ หรือทางเดินรถที่มีคำว่า หยุดหรือเส้นหยุดซึ่งเป็นเส้นขาวทึบหรือเส้นให้ทางซึ่งเป็นเส้นขาวประบนผิวทาง ให้ทางเดินรถที่ขวางข้างหน้าเป็นทางเดินรถทางเอก

(๓.) ในกรณีที่ไม่มีเครื่องหมายจราจรตาม (๑) หรือไม่มีป้ายหรือเส้นข้อความบนผิวทางตาม (๒) ให้ทางเดินรถที่มีช่องเดินรถมากกว่าเป็นทางเดินรถทางเอก

(๔.) ถนนที่ตัดหรือบรรจบกับตรอกหรือซอย ให้ทางเดินรถที่เป็นถนนเป็นทางเดินรถทางเอก ทางเดินรถอื่นที่มีใช้ทางเดินรถทางเอกตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นทางเดินรถทางโท

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่วงเวียนใดได้ติดตั้งสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจรผู้ขับขี่ต้องปฏิบัติตามสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจรนั้นถ้าไม่มีสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจรตามวรรคหนึ่ง เมื่อผู้ขับขี่ขับรถมาถึงวงเวียน ต้องให้สิทธิแก่ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถอยู่ในวงเวียนทางด้านขวาของตนขับผ่านไปก่อนในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรเพื่อความปลอดภัยหรือความสะดวกในการจราจรจะให้สัญญาณจราจรเป็นอย่างอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ผู้ขับขี่ต้องปฏิบัติตามสัญญาณจราจรที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้

มาตรา ๗๔ ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถออกจากทางส่วนบุคคลหรือทางเดินรถในบริเวณอาคาร เมื่อจะขับรุดผ่านหรือเลี้ยว สู่ทางเดินรถที่ตัดผ่านต้องหยุดรถเพื่อให้รถที่กำลังผ่านทางหรือรถที่กำลังแล่นอยู่ในทางเดินรถผ่านไปก่อนเมื่อเห็นว่า ปลอดภัยแล้วจึงขับรุดต่อไปได้

ลักษณะที่ ๗

รถฉุกเฉิน

มาตรา ๗๕ ในขณะที่ผู้ขับขี่ขับรถฉุกเฉินไปปฏิบัติหน้าที่ ผู้ขับขี่มีสิทธิดังนี้

(๑.) ใช้ไฟสัญญาณแสงวับวาบใช้เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นตามที่อธิบดีกำหนดไว้หยุดรถหรือจอดรถ ณ ที่ห้ามจอด

(๒.) ขับรถเกินอัตราความเร็วที่กำหนดไว้

(๓.) ขับรุดผ่านสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจรใด ๆ ที่ให้หยุด แต่ต้องลด

ความเร็วของรถให้ช้าลงตามสมควร

(๕.) ไม่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือข้อบังคับการจราจรเกี่ยวกับช่องเดินรถ ทิศทางของการขับรถหรือการเลี้ยวรถที่กำหนดไว้ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ผู้ขับขี่ต้องใช้ความระมัดระวังตามควรแก่กรณี

มาตรา ๗๖ เมื่อคนเดินเท้า ผู้ขับขี่ หรือผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์เห็นรถฉุกเฉินในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ใช้ไฟสัญญาณแสงวับวาบ หรือได้ยินเสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นตามที่อธิบดีกำหนดไว้ คนเดินเท้า ผู้ขับขี่ หรือผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์ต้องให้รถฉุกเฉินผ่านไปก่อนโดยปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑.) สำหรับคนเดินเท้าต้องหยุดและหลบให้ชิดขอบทาง หรือขึ้นไปบนทางเขตปลอดภัย หรือไหล่ทางที่ใกล้ที่สุด

(๒.) สำหรับผู้ขับขี่ต้องหยุดรถหรือจอดรถให้อยู่ชิดขอบทางด้านซ้ายหรือในกรณีที่มีช่องเดินรถประจำทางอยู่ทางด้านซ้ายสุดของทางเดินรถ ต้องหยุดรถหรือจอดรถให้อยู่ชิดช่องเดินรถประจำทาง แต่ห้ามหยุดรถหรือจอดรถในทางร่วมทางแยก

(๓.) สำหรับผู้ขับขี่หรือควบคุมสัตว์ต้องบังคับสัตว์ให้หยุดชิดทาง แต่ห้ามหยุดในทางร่วมทางแยกในการปฏิบัติตาม (๒) และ (๓) ผู้ขับขี่และผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์ต้องรีบกระทำโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้และต้องใช้ความระมัดระวังตามควรแก่กรณี

ลักษณะ ๘

การลากรถหรือการจูงรถ

มาตรา ๗๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถทุกชนิดลากรถหรือจูงรถอื่นไปในทางเกินหนึ่งคัน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี วิธีลากรถหรือจูงรถ และการมีเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัยในการลากรถหรือจูงรถให้กำหนดในกฎกระทรวง

ลักษณะ ๘

อุบัติเหตุ

มาตรา ๗๘ ผู้ใดขับรถหรือขี่หรือควบคุมสัตว์ในทางซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นความผิดของผู้ขับขี่หรือผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์หรือไม่ก็ตาม ต้องหยุดรถ หรือสัตว์ และให้ความช่วยเหลือตามสมควร และพร้อมทั้งแสดงตัวและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันที กับต้องแจ้งชื่อตัว ชื่อสกุล และที่อยู่ของตนและหมายเลขทะเบียนรถแก่ผู้ได้รับความเสียหายด้วย

ลักษณะ ๑๐

รถจักรยาน

มาตรา ๗๕ ทางใดที่ได้จัดทำไว้สำหรับรถจักรยาน ผู้ขับขี่รถจักรยานต้องขับในทางนั้น

มาตรา ๗๖ รถจักรยานที่ใช้ในทางเดินรถไหล่ทางหรือทางที่จัดทำไว้สำหรับรถจักรยาน ผู้ขับขี่รถจักรยานต้องจัดให้มี

- (๑.) กระจกที่ให้เสียงสัญญาณได้ยินได้ในระยะไม่น้อยกว่าสามสิบเมตร
- (๒.) เครื่องห้ามล้อที่ใช้การได้ดี เมื่อใช้สามารถทำให้รถจักรยานหยุดได้ทันที
- (๓.) โคมไฟติดหน้ารถจักรยานแสงขาวไม่น้อยกว่าหนึ่งดวงที่ให้แสงไฟส่องตรงไปข้างหน้าเห็นพื้นทางได้ชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่าสิบห้าเมตร และอยู่ในระดับต่ำกว่าสายตาของผู้ขับขี่ซึ่งขับรถสวนมา
- (๔.) โคมไฟติดท้ายรถจักรยานแสงแดงไม่น้อยกว่าหนึ่งดวงที่ให้แสงสว่างตรงไปข้างหลังหรือติดวัตถุสะท้อนแสงสีแดงแทน ซึ่งเมื่อถูกไฟส่องให้มีแสงสะท้อน

มาตรา ๗๗ ในเวลาต้องเปิดไฟตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๖๑ ผู้ขับขี่รถจักรยานอยู่ในทางเดินรถ ไหล่ทางหรือทางที่จัดทำไว้สำหรับรถจักรยานต้องจุดโคมไฟแสงขาวหน้ารถเพื่อให้ผู้ขับขี่หรือผู้คนเดินเท้า ซึ่งขับรถหรือเดินสวนมาสามารถมองเห็นรถ

มาตรา ๗๘ ผู้ขับขี่รถจักรยานต้องขับให้ชิดขอบทางด้านซ้ายของทางเดินรถไหล่ทางหรือทางที่จัดทำไว้สำหรับรถจักรยานให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ในกรณีที่มีช่องเดินรถประจำทางด้านซ้ายสุดของทางเดินรถต้องขับขี่รถจักรยานให้ชิดช่องเดินรถประจำทางนั้น

มาตรา ๘๓ ในทางเดินรถ ไหล่ทาง หรือทางที่จัดทำไว้สำหรับรถจักรยานห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถจักรยาน

- (๑.) ขับโดยประมาทหรือน่าหวาดเสียวอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน
- (๒.) ขับโดยไม่จับคันบังคับรถ
- (๓.) ขับขนานกันเกินสองคัน เว้นแต่ขับในทางที่จัดทำไว้สำหรับรถจักรยาน
- (๔.) ขับโดยนั่งบนที่อื่นอันมิใช่อาณัติที่จัดทำไว้เป็นที่นั่งตามปกติ
- (๕.) ขับโดยบรรทุกบุคคลอื่นเว้นแต่รถจักรยานสามล้อสำหรับบรรทุกคน ทั้งนี้ตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานจราจรกำหนด

(๖.) บรรทุก หรือถือสิ่งของ หีบห่อ หรือของใดๆ ในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจับคันบังคับรถหรืออันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

- (๗.) เกาะหรือพ่วงรถอื่นที่กำลังแล่นอยู่

มาตรา ๘๔ เว้นแต่บทบัญญัติในลักษณะนี้จะได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้ผู้ขับขี่รถจักรยานปฏิบัติตาม มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๖(๒) มาตรา ๗๘ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๗ และมาตรา ๑๓๓ ด้วยโดยอนุโลม

ลักษณะ ๑๑

รถบรรทุกคนโดยสาร

มาตรา ๘๕ ห้ามมิให้เจ้าของรถบรรทุกคนโดยสารหรือผู้ขับขี่รถบรรทุกคนโดยสารรับบรรทุกศพหรือคนที่ เป็นโรคเรื้อน หรือโรคติดต่อที่ต้องแจ้งความตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อร่วมกับกับคนโดยสารอื่น เว้นแต่

(๑.) ในกรณีที่รถบรรทุกคนโดยสารนั้นไม่ใช่รถบรรทุกคนโดยสารอื่น จะบรรทุกคนที่ เป็นโรคเรื้อนหรือโรคติดต่อที่ต้องแจ้งความตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อก็ได้

(๒.) ในกรณีที่รถบรรทุกคนโดยสารนั้นไม่ใช่รถบรรทุกคนโดยสารอื่น จะบรรทุกศพร่วมไป กับญาติหรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับศพนั้นก็ได้

มาตรา ๘๖ ห้ามมิให้เจ้าของรถบรรทุกคนโดยสาร ผู้ขับขี่รถบรรทุกคนโดยสาร ผู้เก็บค่าโดยสารหรือบุคคลใดที่มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับรถบรรทุกคนโดยสาร เรียกให้คนขึ้นรถ โดยส่งเสียงอื้ออึง หรือในลักษณะที่ก่อความรำคาญให้แก่คนโดยสาร หรือผู้อื่นหรือต้อน ดึง เหนี่ยว หรือยัดยื้อ คนหรือสิ่งของของขงคนนั้นเพื่อให้คนขึ้นรถบรรทุกคนโดยสารคันใดคันหนึ่ง

มาตรา ๘๗ ห้ามมิให้เจ้าของรถบรรทุกคนโดยสาร ผู้ขับขี่รถบรรทุกคนโดยสารหรือผู้เก็บค่าโดยสาร ปฏิเสธไม่รับจ้างบรรทุกคนโดยสารโดยไม่มีเหตุอันสมควร

มาตรา ๘๘ ผู้ขับขี่รถบรรทุกคนโดยสารต้องหยุดรถและส่งคนโดยสารที่เครื่องหมายหยุดรถประจำทางหรือณ สถานที่ตามที่ตกลงกันไว้แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘๙ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถบรรทุกคนโดยสารหรือผู้เก็บค่าโดยสารรับบรรทุกคนโดยสารเกินจำนวนที่กฎหมายกำหนด ในการนับจำนวนคนโดยสารให้ถือว่าเด็กอายุไม่เกินสิบปีจำนวนสองคนเท่ากับคนโดยสารหนึ่งคน

มาตรา ๙๐ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถบรรทุกคนโดยสาร

(๑) ขับรถเที่ยวเร่หาคนขึ้นรถ

(๒.) จอดรถเป็นคันหัวแถวของรถคันอื่นห่างจากเครื่องหมายจราจรเกินหนึ่งเมตร

(๓.) จอดรถห่างจากท้ายรถคันหน้าเกินหนึ่งเมตร

มาตรา ๙๑ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถบรรทุกคนโดยสารหรือผู้เก็บค่าโดยสาร

(๑) สูบบุหรี่หรือคุยกันในขณะที่ขับรถหรือในขณะที่ทำหน้าที่เก็บค่าโดยสาร

(๒.) กล่าววาจาไม่สุภาพ เสียดสี ดูหมิ่น ก้าวร้าว หรือแสดงกริยาในลักษณะดังกล่าวต่อคนโดยสารหรือผู้อื่น

มาตรา ๙๒ เมื่อจะเติมน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟในอุณหภูมิมิใช่ลิบฮีตองศาเซลเซียส หรือต่ำกว่านั้น ผู้ขับขี่รถบรรทุกคนโดยสารต้องหยุดเครื่องยนต์และต้องให้คนโดยสารลงจากรถทุกคนด้วย

ลักษณะ ๑๒

รถแท็กซี่

มาตรา ๙๓ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถแท็กซี่ปฏิเสธไม่รับจ้างบรรทุกคนโดยสารเว้นแต่การบรรทุกคนนั้นน่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ตนหรือแก่คนโดยสารในกรณีที่ผู้ขับขี่รถแท็กซี่มีความประสงค์จะไม่รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร ให้

แสดงป้ายครบจ้างบรรทุกคนโดยสารวิธีการแสดงป้ายและลักษณะของป้ายครบจ้างบรรทุกคนโดยสาร ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้ผู้ขับขีรถแท็กซี่รับบรรทุกคนโดยสารเกินจำนวนที่ได้กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ในการนับจำนวนคนโดยสารให้ถือว่าเด็กอายุไม่เกินสิบปีจำนวนสองคนเท่ากับคนโดยสารหนึ่งคน

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้ผู้ใด

- (๑)เรียกให้คนขึ้นรถแท็กซี่โดยส่งเสียงอ้ออิงหรือในลักษณะที่ก่อความรำคาญให้แก่คนโดยสารหรือผู้อื่น
- (๒.)ต้อน ดึง เหนี่ยว หรือยึดยึดคนหรือสิ่งของของคนนั้นเพื่อให้คนขึ้นแท็กซี่คันใดคันหนึ่ง

มาตรา ๕๖ ห้ามมิให้ผู้ขับรถแท็กซี่เรียกเก็บค่าโดยสารเกินอัตราที่ปรากฏจากมาตรแท็กซี่ลักษณะและวิธีการใช้มาตรแท็กซี่ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๗ คนโดยสารต้องชำระค่าโดยสารตามอัตราที่ปรากฏจากมาตรแท็กซี่

มาตรา ๕๘ บทบัญญัติมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ จะใช้บังคับในท้องที่ใดและจะใช้บังคับกับรถแท็กซี่ทุกประเภทหรือบางประเภทโดยมีเงื่อนไขอย่างไรให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาในท้องที่ใดที่มีได้มีพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ขับขีรถแท็กซี่ในท้องที่นั้นเรียกเก็บค่าโดยสารเกินราคาที่ตกลงกันไว้กับคนโดยสาร และคนโดยสารต้องชำระค่าโดยสารตามที่ตกลงกันไว้ในวันบทบัญญัติในวรรคสองให้ใช้บังคับแก่กรณีของรถแท็กซี่ประเภทที่มีได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๕๙ ในขณะที่ขับรถ ห้ามมิให้ผู้ขับขีรถแท็กซี่

- (๑.) สูบบุหรี่ เปิดวิทยุ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ในลักษณะที่ก่อความรำคาญให้แก่คนโดยสาร
- (๒.) ยื่นมือ แขน หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายออกนอกรถเว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อให้สัญญาณตามมาตรา ๓๗
- (๓.) จับคันบังคับรถด้วยมือเพียงข้างเดียว เว้นแต่มีเหตุจำเป็น
- (๔.) ใช้เสียงสัญญาณเมื่อเข้าไปในบริเวณ โรงพยาบาล สถานที่ทำงาน หรือสถานศึกษา
- (๕.) ใช้เสียงสัญญาณแตรเพื่อเร่งรถอื่น
- (๖.) แขงหรือตัดหน้ารถอื่นในลักษณะจวดเฉียนเป็นที่น่าหวาดเกรงว่าจะเกิดอันตราย
- (๗.) ขับรถเข้าไปในบริเวณบ้านของผู้อื่น

(๘.) รับคนโดยสารภายในบริเวณที่เจ้าพนักงานจราจรได้กำหนดเครื่องหมายจราจรห้ามรับคนโดยสาร

(๙.) กล่าววาจาไม่สุภาพ เสียดสี ดุหมั่น ก้าวร้าว หรือแสดงกิริยาในลักษณะดังกล่าวต่อคนโดยสารหรือผู้อื่น

มาตรา ๑๐๐ ผู้ขับขี่รถแท็กซี่ต้องพาคนโดยสารไปยังสถานที่ที่วางตามเส้นทางที่สั้นที่สุดหรือเส้นทางที่ไม่อ้อมเกินควร และต้องส่งคนโดยสาร ณ สถานที่ตามที่ตกลงกันไว้ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถแท็กซี่พาคนโดยสารไปทอดทิ้งระหว่างทางไม่ว่าด้วยประการใดๆ

มาตรา ๑๐๑ ผู้ขับขี่รถแท็กซี่ต้องแต่งกายและมีเครื่องหมายเย็บติดหรือปักไว้ที่เครื่องแต่งกาย ลักษณะเครื่องแต่งกายและเครื่องหมายให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศของอธิบดีใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๒ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ผู้ประกอบการรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร โดยใช้รถแท็กซี่ในท้องที่ใดต้องจอดพัก ณ สถานที่ที่ใดเป็นการเฉพาะก็ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ให้ระบุท้องที่ และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีที่จอดพักด้วย

ลักษณะ ๑๓

คนเดินเท้า

มาตรา ๑๐๓ ทางใดที่มีทางเท้าหรือไหล่ทางอยู่ข้างทางเดินรถให้คนเดินเท้าเดินบนทางเท้าหรือไหล่ทาง ถ้าทางนั้นไม่มีทางเท้าอยู่ข้างทางเดินรถให้เดินริมทางด้านขวาของตน

มาตรา ๑๐๔ ภายในระยะไม่เกินหนึ่งร้อยเมตรนับจากทางข้าม ห้ามมิให้คนเดินเท้าข้ามทางนอกทางข้าม

มาตรา ๑๐๕ คนเดินเท้าซึ่งประสงค์จะข้ามทางเดินรถในทางข้ามที่มีไฟสัญญาณจราจรควบคุมคนเดินเท้า ให้ปฏิบัติตามไฟสัญญาณจราจรที่ปรากฏต่อหน้าดังต่อไปนี้

(๑.) เมื่อมีสัญญาณจราจรไฟสีแดง ไม่ว่าจะมิรูบหรือข้อความเป็นการห้ามมิให้คนเดินเท้าข้ามทางเดินรถด้วยหรือไม่ก็ตาม ให้คนเดินเท้าหยุดรออยู่บนทางเท้าบนเกาะแบ่งทางเดินรถหรือในเขตปลอดภัย เว้นแต่ทางใดที่ไม่มีทางเท้า ให้หยุดรอบนไหล่ทางหรือขอบทาง

(๒) เมื่อมีสัญญาณจราจรไฟสีเขียวไม่ว่าจะมีรูปหรือข้อความเป็นการอนุญาตให้คนเดินเท้าข้ามทางเดินรถด้วยหรือไม่ก็ตาม ให้คนเดินเท้าข้ามทางเดินรถได้

(๓) เมื่อมีสัญญาณจราจรไฟสีเขียวกระพริบทางด้านใดของทางให้คนเดินเท้าที่ยังมิได้ข้ามทางเดินรถหยุดบนทางเท้า บนเกาะแบ่งทางเดินรถหรือในเขตปลอดภัย แต่ถ้ากำลังข้ามทางเดินรถให้ข้ามทางเดินรถโดยเร็ว

มาตรา ๑๐๖ คนเดินเท้าซึ่งประสงค์จะข้ามทางเดินรถในทางข้ามทางเดินรถในทางข้ามหรือทางร่วมทางแยกที่มีสัญญาณจราจรควบคุมการใช้ทางให้ปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(๑.) เมื่อมีสัญญาณจราจรไฟสีแดงให้รถหยุดทางด้านใดของทางให้คนเดินเท้าข้ามทางเดินรถตามที่รถหยุดนั้น และต้องข้ามทางเดินรถภายในทางข้าม

(๒) เมื่อมีสัญญาณจราจรไฟสีเขียวให้รถผ่านทางด้านใดของทาง ห้ามมิให้คนเดินเท้าข้ามทางเดินรถด้านนั้น

(๓) เมื่อมีสัญญาณจราจรไฟสีเหลืองอำพันหรือไฟสีเขียวกระพริบทางด้านใดของทางให้คนเดินเท้าที่ยังมิได้ข้ามทางเดินรถหยุดบนทางเท้าบนเกาะแบ่งทางเดินรถ หรือในเขตปลอดภัย แต่ถ้ากำลังข้ามทางเดินรถอยู่ในทางข้าม ให้ข้ามทางเดินรถโดยเร็ว

มาตรา ๑๐๗ คนเดินเท้าซึ่งประสงค์จะข้ามทางเดินรถในทางที่มีพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงสัญญาณจราจรให้ปรากฏไม่ว่าจะเป็นสัญญาณด้วยมือและแขน หรือเสียงสัญญาณนกหวีด ให้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐๖ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๘ ห้ามมิให้ผู้ใดเดินแถว เดินเป็นขบวนแห่ หรือเดินเป็นขบวนใดๆ ในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจราจร เว้นแต่

(๑.) เป็นแถวทหารหรือตำรวจ ที่มีผู้ควบคุมตามระเบียบแบบแผน

(๒.) แถวหรือขบวนแห่หรือขบวนใดๆ ที่เจ้าพนักงานจราจรได้อนุญาตและปฏิบัติตาม

เงื่อนไขที่เจ้าพนักงานจราจรกำหนด

มาตรา ๑๐๙ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำด้วยประการใดๆ บนทางเท้าหรือทางใดๆ ซึ่งจัดไว้สำหรับคนเดินเท้าในลักษณะที่เป็นการกีดขวางผู้อื่น โดยไม่มีเหตุอันสมควร

มาตรา ๑๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดซื้อ ขาย แจกจ่าย หรือเรียไรในทางเดินรถหรือออกไปกลางทางโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือเป็นการกีดขวางการจราจร

ลักษณะ ๑๔
สัตว์และสิ่งของในทาง

มาตรา ๑๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดขี่ จูง ไล่ต้อน หรือปล่อยสัตว์ไปบนทาง ในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจราจร และไม่มีผู้ควบคุมเพียงพอ

มาตรา ๑๑๒ การขี่ จูง หรือไล่ต้อนสัตว์ไปบนทาง ให้ผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยรถโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑๓ เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจออกคำสั่ง ห้ามขี่ จูง ไล่ต้อน หรือปล่อยสัตว์ไปบนทางใดๆ เมื่อพิจารณาเห็นว่าการขี่ จูง ไล่ต้อน หรือปล่อยสัตว์ดังกล่าวจะกีดขวางการจราจรหรือจะก่อให้เกิดความสกปรกบนทาง

มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดวาง ตั้ง ยื่น หรือแขวนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือกระทำด้วยประการใดๆ ในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจราจรเว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร แต่เจ้าพนักงานจราจรจะอนุญาตได้ต่อเมื่อมีเหตุอันจำเป็นและเป็นการชั่วคราวเท่านั้น

ผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่งนอกจากจะมีความผิดตามมาตรา ๑๔๘ แล้วเจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนรื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายสิ่งกีดขวางดังกล่าวได้ ถ้าไม่ยอมรื้อถอนหรือเคลื่อนย้าย ให้เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจรื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายได้

มาตรา ๑๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดแบก หาม ลาก หรือนำสิ่งของไปบนทางในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจราจร

ลักษณะ ๑๕
รถม้า เกวียนและเลื่อน

มาตรา ๑๑๖ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถม้าหรือเกวียนหรือเลื่อนที่เทียมด้วยสัตว์จ่อครมม้าหรือเกวียนหรือเลื่อนในทางโดยไม่มีผู้ควบคุม เว้นแต่ได้ผูกสัตว์ที่เทียมนั้นไว้ไม่ให้ลากรมม้าหรือเกวียนหรือเลื่อนต่อไปได้

มาตรา ๑๑๗ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถม้าปล่อยสายบังเหียนในเวลาขับรถม้า

มาตรา ๑๑๘ การขับรถม้าหรือเกวียนหรือเลื่อนที่เทียมด้วยสัตว์ ให้ผู้ขับปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยรถโดยอนุโลม

ลักษณะ ๑๖
เขตปลอดภัย

มาตรา ๑๑๕ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถเข้าไปในเขตปลอดภัย เว้นแต่ในกรณีจำเป็น และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ลักษณะ ๑๗
เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๑๒๐ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถถอยหลังในลักษณะที่ไม่ปลอดภัยหรือเป็นการกีดขวางการจราจร

มาตรา ๑๒๑ ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ต้องนั่งครอบบนยานที่จัดไว้สำหรับให้ผู้ขับขี่จักรยานยนต์นั่ง ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้กำหนดไว้ในใบคู่มือจดทะเบียนให้บรรทุกคนโดยสารได้ คนโดยสารจะต้องนั่งซ้อนท้ายผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ และนั่งบนยานที่จัดไว้สำหรับคนโดยสาร หรือนั่งในที่นั่งพ่วงข้าง

มาตรา ๑๒๒ ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์และคนโดยสารรถจักรยานยนต์ต้องสวมหมวกที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อป้องกันอันตรายในขณะขับขี่และโดยสารรถจักรยานยนต์ ทั้งนี้เฉพาะท้องที่ที่ได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาความในวรคหนึ่ง ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับลักษณะและวิธีการใช้หมวกเพื่อป้องกันอันตรายตามวรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงบทบัญญัติตามมาตรานี้ มิให้ใช้บังคับแก่ภิกษุ สามเณร นักพรต นักบวช หรือผู้นับถือลัทธิศาสนาอื่นใดที่ใช้ผ้าโพกศีรษะตามประเพณีนิยมนั้น หรือบุคคลใดที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒๓ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถยนต์ยอมให้ผู้อื่นนั่งที่นั่งคอนหน้าแถวเดียวกับที่นั่งคนขับรถยนต์เกินสองคน

มาตรา ๑๒๔ ห้ามมิให้ผู้กระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นเหตุให้ผู้ขับขี่มองไม่เห็นทางด้านหน้าหรือด้านข้างของรถได้โดยสะดวกในขณะขับรถ หรือในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการควบคุมบังคับรถ

ห้ามมิให้ผู้ใดเกาะ ห้อย โหนหรือยื่นส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายออกไปนอกตัวถังรถยนต์โดยไม่สมควร หรือนั่งหรือยืนในหรือบนรถยนต์ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ในขณะที่รถยนต์เคลื่อนที่อยู่ในทางเดินรถ

ห้ามมิให้ผู้ใดขึ้นหรือลงรถโดยสารประจำทาง รถบรรทุกคนโดยสารรถโรงเรียน หรือรถแท็กซี่ ในขณะที่ยังรถดังกล่าวหยุดเพื่อรอสัญญาณไฟจราจรหรือหยุดเพราะติดการจราจร

ห้ามมิให้ผู้ขับขี่หรือผู้เก็บค่าโดยสาร รถโดยสารประจำทาง รถบรรทุกคนโดยสาร รถโรงเรียน หรือรถแท็กซี่ ยินยอมให้ผู้ใดกระทำการใดๆ ตามวรรคสองหรือวรรคสาม

มาตรา ๑๒๕ การขับรถผ่านทางแคบระหว่างภูเขาหรือระหว่างเนินหรือการขับรถในทางเดินรถบนภูเขาหรือบน เนิน ผู้ขับขี่ต้องขับรถให้ชิดขอบทางด้านซ้ายและเมื่อถึงทางโค้งผู้ขับขี่ต้องใช้เสียงสัญญาณเพื่อเตือนรถอื่นที่อาจสวนมา

มาตรา ๑๒๖ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ใช้เกียร์ว่างหรือเหยียบคลัทช์ในขณะที่ขับรถลงตามทางลาดหรือไหล่เขา

มาตรา ๑๒๗ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถ

(๑)ตามหลังรถถูกเงินซึ่งกำลังปฏิบัติหน้าที่ในระยะต่ำกว่าห้าสิบลเมตร

(๒)ผ่านเข้าไปหรือจอดในบริเวณเขตปฏิบัติการดับเพลิง

(๓)ทับสายสูบลบเพลิงที่ไม่มีเครื่องป้องกันสายสูบลบในขณะที่เจ้าหน้าที่ดับเพลิงปฏิบัติการตามหน้าที่ เว้นแต่ได้รับความ ยินยอมจากเจ้าหน้าที่ดับเพลิงซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในขณะนั้น

มาตรา ๑๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดวาง เท หรือทิ้งเศษแก้ว ตะปู ลวด น้ำมันหล่อลื่น กระจังหรือสิ่งอื่นใด หรือกระทำ ด้วยประการใดๆ บนทางอันอาจทำให้เกิดอันตรายหรือเสียหายแก่ยานพาหนะหรือบุคคล หรือเป็นการกีดขวางการจราจร

มาตรา ๑๒๙ ผู้ใดรู้ว่ามิสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามมาตรา ๑๒๘ อันอยู่ในความดูแลของตน ตก หก หรือไหลอยู่บนทาง ผู้ นั้นต้องจัดการเก็บกวาดของดังกล่าวออกจากทางทันที

มาตรา ๑๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดเผา หรือกระทำด้วยประการใดๆ ภายในระยะห้าร้อยเมตรจากทางเดินรถ เป็นเหตุ ให้เกิดควันหรือสิ่งอื่นใดในลักษณะที่อาจทำให้ไม่ปลอดภัยแก่การจราจรในทางเดินรถนั้น

มาตรา ๑๓๑ ผู้ใดเคลื่อนย้ายรถที่ชำรุดหรือหักพังออกจากทาง ผู้นั้นต้องจัดการเก็บสิ่งของที่ตกหล่นอัน เนื่องจากความชำรุดหรือหักพังของรถออกจากทางทันที

มาตรา ๑๓๒ ในขณะที่ใช้รถโรงเรียนรับส่งนักเรียน เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่รถโรงเรียนต้องจัดให้มีข้อความ “รถโรงเรียน” ขนาดสูงของตัวอักษรไม่น้อยกว่าสิบห้าเซนติเมตรติดอยู่ด้านหน้าและด้านหลังของรถ

ถ้รถโรงเรียนมีไฟสัญญาณสีแดงปิดเปิดเป็นระยะติดไว้ด้านหน้าและด้านหลังของรถเพื่อให้รถที่สวนมา หรือตามหลังเห็นได้โดยชัดเจน เมื่อนำรถนั้นไปใช้ในทางโดยไม่ได้ใช้รับส่งนักเรียนให้คนใช้ไฟสัญญาณสีแดงและต้อง ปิดคลุมข้อความว่า “รถโรงเรียน”

มาตรา ๑๓๓ รถที่เข้าขบวนแห่ต่างๆ หรือรถที่นำมาใช้เฉพาะเพื่อการโฆษณาสินค้าหรือมหรสพที่แห่หรือ โฆษณาไปตามทาง จะต้องรับอนุญาตจากเจ้าพนักงานจราจร เว้นแต่ขบวนแห่หรือการ โฆษณานั้นเป็นของทางราชการ

รถที่ใช้โฆษณาสินค้าหรือมหรสพดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ถ้าเข้าขบวนแห่ที่รับอนุญาตแล้ว และในการอนุญาตนั้น ได้ระบุรถที่ว่าเป็นไว้ด้วยแล้ว รถนั้นไม่จำเป็นต้องได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๓๔ ห้ามมิให้ผู้ใดแข่งรถในทาง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงาน

ห้ามมิให้ผู้ใดจัด สนับสนุน หรือส่งเสริมให้มีการแข่งรถในทาง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร

ลักษณะ ๑๘

อำนาจของเจ้าพนักงานจราจรและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๓๕ เพื่อความปลอดภัยหรือความสะดวกในการจราจร เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจกำหนดให้บริเวณหรือพื้นที่ใดที่เข้าของที่ดินได้เปิดให้ประชาชนใช้ในการจราจรเป็นทางตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓๖ ให้อธิบดีอำนาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดและผ่านการอบรมตามหลักสูตรอาสาจราจร เพื่อให้ทำหน้าที่ช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการอบรม รายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาจราจรและหน้าที่ของอาสาจราจร ตลอดจนรูปแบบ เครื่องหมาย ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายของอาสาจราจรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อาสาจราจรเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๓๘ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุเกิดขึ้น ทำให้ไม่ปลอดภัยหรือไม่สะดวกในการจราจรในอาณาบริเวณใด เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการได้ตามที่เห็นสมควรและจำเป็นเกี่ยวกับการจราจรในอาณาบริเวณนั้นเพื่อให้เกิดความปลอดภัยหรือความสะดวกในการจราจรดังต่อไปนี้

- (๑.) ห้ามรถทุกชนิดหรือบางชนิดหรือคนเดินเท้าเดินในทางสายใดหรือเฉพาะทางตอนใด
- (๒) ห้ามหยุดหรือจอดรถในทางสายใดหรือเฉพาะทางตอนใด
- (๓) ห้ามเลี้ยวรถ กลับรถ หรือถอยหลังรถ ในทางสายใดหรือเฉพาะทางตอนใด
- (๔) กำหนดทางสายใดหรือเฉพาะทางตอนใดให้รถเดินได้ทางเดียวทั้งนี้ ชั่วระยะเวลาเท่าที่จำเป็น

มาตรา ๑๓๙ ในทางสายใดหรือเฉพาะทางตอนใดที่เจ้าพนักงานจราจรเห็นว่าถ้าได้ออกประกาศข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการจราจรแล้วจะเป็นการปลอดภัยและสะดวกในการจราจรให้เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจออกประกาศข้อบังคับ หรือระเบียบดังต่อไปนี้

- (๑.) ห้ามรถทุกชนิดหรือบางชนิดเดิน
- (๒.) ห้ามหยุดหรือจอด
- (๓.) ห้ามเลี้ยวรถ กลับรถ หรือถอยหลังรถ
- (๔.) กำหนดให้รถเดินได้ทางเดียว
- (๕.) กำหนดระยะเวลาจอดรถในทางแคบหรือที่คับขัน
- (๖.) กำหนดอัตราความเร็วของรถในทางภายในทางภายในอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๗.) กำหนดช่องหรือแนวทางเดินรถขึ้นและลง
- (๘.) กำหนดทางเดินรถทางเอกและทางเดินรถทางโท
- (๙.) กำหนดการจอดรถหรือที่จอดพักรถ
- (๑๐.) กำหนดระเบียบการใช้ทางหรือช่องเดินรถสำหรับรถบางประเภท
- (๑๑.) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการใช้รถโรงเรียน
- (๑๒.) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการบรรทุกคนโดยสารสำหรับรถจักรยาน
- (๑๓.) ควบคุมขบวนแห่หรือการชุมนุมสาธารณะ
- (๑๔.) ควบคุมหรือห้ามเลี้ยวรถในทางร่วมทางแยก
- (๑๕.) ชิดเส้นหรือทำเครื่องหมายจราจรบนผิวทาง หรือติดตั้งสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจร
- (๑๖.) กำหนดระยะทางตอนใดให้ขับรถล้ำเข้าไปในเส้นกึ่งกลางของทางที่เจ้าพนักงานจราจรกำหนดไว้ได้
- (๑๗.) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการจอดรถที่ชำรุด หักพังตลอดจนรถที่ซ่อมแซมในทาง
- (๑๘.) กำหนดระเบียบการข้ามทางของคนเดินเท้าบนทางที่ไม่มีทางข้าม
- (๑๙.) กำหนดการใช้โคมไฟ
- (๒๐.) กำหนดการใช้เสียงสัญญาณ
- (๒๑.) กำหนดระเบียบการอนุญาตและการใช้รถที่มีล้อหรือส่วนที่สัมผัสกับผิวทางไม่ใช่ยาง

มาตรา ๑๔๐ เมื่อเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าผู้ขับขี่ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอันเกี่ยวกับรถนั้นๆ จะว่ากล่าว ตักเตือนผู้ขับขี่ หรือออกใบสั่งให้ผู้ขับขี่ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบก็ได้ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้ขับขี่ก็ให้ติดหรือผูกใบสั่งไว้ที่รถที่ผู้ขับขี่เห็นได้ง่ายสำหรับความผิดที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕๗ ทวิ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๖๐ และมาตรา ๑๖๐ ทวิ ห้ามมิให้ว่ากล่าวตักเตือนหรือทำการเปรียบเทียบในการ

ออกใบสั่งให้ผู้ขับขี่ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเก็บใบอนุญาตขับขี่ไว้เป็นการชั่วคราวก็ได้แต่ต้องออกใบรับแทนใบอนุญาตขับขี่ให้แก่ผู้ขับขี่ไว้ และเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องรับนำใบอนุญาตขับขี่ที่เรียกเก็บไว้ไปส่งมอบพนักงานสอบสวนภายในแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ออกใบสั่งใบรับแทนใบอนุญาตขับขี่ที่ออกให้ตามวรรคสามให้ใช้แทนใบอนุญาตขับขี่ได้เป็นการชั่วคราวไม่เกินเจ็ดวัน เมื่อเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานสอบสวนได้กล่าวตักเตือนหรือทำการเปรียบเทียบปรับและผู้ขับขี่ได้ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้คืนใบอนุญาตขับขี่ทันทีในกรณีเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบสั่งแต่ไม่พบตัวผู้ขับขี่ให้สันนิษฐานว่าเจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถเป็นผู้กระทำความผิดดังกล่าว เว้นแต่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้อื่นเป็นผู้ขับขี่การกำหนดจำนวนค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนดใบสั่งและใบรับแทนใบอนุญาตขับขี่ ให้ทำตามแบบที่เจ้าพนักงานจราจรกำหนด

มาตรา ๑๔๑ ผู้ขับขี่หรือเจ้าของรถซึ่งได้รับใบสั่งตามมาตรา ๑๔๐ อาจเลือกปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑.) ชำระค่าปรับตามจำนวนที่ระบุไว้ในใบสั่งหรือตามจำนวนที่พนักงานสอบสวนแจ้งให้ทราบ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบสั่งหรือสถานที่ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในวัน เวลา ที่ระบุในใบสั่ง

(๒.) ชำระค่าปรับตามจำนวนที่ระบุไว้ในใบสั่ง โดยการส่งธนาณัติ หรือการส่งตัวแลกเงินของธนาคาร โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน สั่งจ่ายให้แก่อธิบดีพร้อมด้วยสำเนาใบสั่งไปยังสถานที่ และภายในวัน เวลา ที่ระบุไว้ในใบสั่ง เมื่อผู้ได้รับใบสั่งได้ชำระค่าปรับครบถ้วนถูกต้องแล้ว ให้คดีเป็นอันเลิกกัน และในกรณีที่เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เรียกเก็บใบอนุญาตขับขี่ไว้ให้เจ้าพนักงานจราจรหรือเจ้าพนักงานสอบสวนรับจัดส่งใบอนุญาตขับขี่ที่เรียกเก็บไว้คืนให้แก่ผู้ได้รับใบสั่ง โดยเร็วและให้ถือว่าใบรับการส่งธนาณัติ หรือใบรับการส่งตัวแลกเงินประกอบกับใบสั่งเป็นใบแทนใบอนุญาตขับขี่ได้เป็นเวลาสิบวัน นับแต่วันที่ส่งธนาณัติ หรือตัวแลกเงินดังกล่าว วิธีการชำระค่าปรับโดยการส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนและวิธีการส่งใบอนุญาตขับขี่คืน ให้แก่ผู้ได้รับใบสั่งให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๔๑ ทวิ ในกรณีที่ผู้ขับขี่หรือเจ้าของรถซึ่งได้รับใบสั่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔๑ ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑.) ในกรณีที่ทราบที่อยู่ของผู้ขับขี่ที่อยู่ของเจ้าของรถให้พนักงานสอบสวนออกหมายเรียกผู้ขับขี่หรือเจ้าของรถให้มารายงานตัวที่พนักงานสอบสวนในกรณีดังกล่าวนี้ ผู้ได้รับมอบหมายเรียกต้องมารายงานตัวตามวัน เวลา

และ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในหมายเรียก และให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบและว่ากล่าวตักเตือนผู้ได้รับหมายเรียกดังกล่าว

(๒.) ในกรณีที่ไม้อาจส่งหมายเรียกให้แก่ผู้ขับขี่หรือเจ้าของรถได้ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งเป็นหนังสือไปยังนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก เพื่อให้นายทะเบียนแจ้งให้ผู้มาติดต่อขอชำระภาษีประจำปีสำหรับรถคันนั้นไปรายงานตัวที่พนักงานสอบสวนตามหมายเรียก ถ้าผู้มาติดต่อขอชำระภาษีประจำปีเป็นเพียงตัวแทนของเจ้าของรถ ให้ผู้มาติดต่อแจ้งให้เจ้าของรถทราบเพื่อไปรายงานตัวที่พนักงานสอบสวนตามหมายเรียก ในกรณีดังกล่าวนี้ให้นายทะเบียนงดรับชำระภาษีประจำปี สำหรับรถคันนั้นไว้เป็นไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวนว่าได้มีการปฏิบัติตามหมายเรียกนั้นแล้ว การงดรับชำระภาษีประจำปีไม่เป็นเหตุให้ผู้ขับขี่ไม่ต้องชำระเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔๒ เจ้าพนักงานจราจรหรือเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ขับขี่หยุดรถในเมื่อ

(๑.) รถนั้นมีสภาพไม่ถูกต้องตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖

(๒.) เห็นว่าผู้ขับขี่หรือบุคคลใดในรถนั้นได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราช

บัญญัตินี้หรือกฎหมายอันเกี่ยวกับรถนั้นๆ ในกรณีที่เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าผู้ขับขี่ฝ่าฝืนมาตรา ๔๓(๑) หรือ (๒) ให้เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้มีการทดสอบผู้ขับขี่ดังกล่าวว่าห่อนความสามารถในอันที่จะขับหรือเมาสู่ราหรือของมาอย่างอื่นหรือไม่ การทดสอบตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔๓ ถ้าปรากฏว่าผู้ขับขี่นำรถที่มีสภาพไม่ถูกต้องตามมาตรา ๖ ไปใช้ในทาง นอกจากจะต้องรับโทษตามบทบัญญัตินั้นๆ แล้ว เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ซ่อมหรือแก้ไขรถให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๔๓ ทวิ เจ้าพนักงานจราจร พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจการมีอำนาจสั่งให้ผู้ขับขี่หยุดรถเพื่อทำการตรวจสอบในเมื่อรถนั้นมีสภาพไม่ถูกต้องตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ ทวิ และมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ระงับการใช้รถนั้นเป็นการชั่วคราว และให้เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ซ่อมหรือแก้ไขรถให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๔๔ เมื่อเจ้าของหรือผู้ขับขี่ได้ซ่อมหรือแก้ไขรถถูกต้องตามคำสั่งเจ้าพนักงานจราจร พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจการ ซึ่งสั่งตามมาตรา ๑๔๓ หรือ มาตรา ๑๔๓ ทวิ แล้วให้นำรถไปให้เจ้าพนักงานจราจรหรือผู้ที่อธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจตรวจรถ ตรวจรับรอง เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่จะนำรถออกใช้在路上ได้เมื่อได้รับใบตรวจรับรอง

มาตรา ๑๔๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากความผิดที่กำหนดโทษไว้ในมาตรา ๑๕๗ ทวิ มาตรา ๑๖๐ และมาตรา ๑๖๐ ทวิ ให้พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจทำการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีอำนาจเปรียบเทียบหรือว่ากล่าวตักเตือนได้ในกรณีและผู้ขับขี่ได้ขับรถชนหรือโดนคนเดินเท้าที่ข้ามทางนอกทางข้าม และอยู่ในระหว่างทางข้ามกับเครื่องหมายจราจรเขตทางข้าม หรือที่ข้ามทางนอกทางข้าม โดยลอด ข้าม หรือผ่านสิ่งปิดกั้น หรือแผงปิดกั้นที่เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่นำมาวางหรือตั้งอยู่บนทางเท้า หรือกลางถนน เมื่อพนักงานสอบสวนมีเหตุผลอันควรเชื่อว่าผู้ขับขี่ ซึ่งเป็นผู้ต้องหาได้ใช้ความระมัดระวังตามความในมาตรา ๓๒ แล้วให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจปล่อยตัวผู้ต้องหาไปชั่วคราวโดยไม่มีประกันได้ เมื่อผู้ต้องหาหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา ๑๔๖ เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ที่ได้รับในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใด หรือในท้องถิ่นที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด ให้แบ่งให้แก่กรุงเทพมหานครหรือเทศบาลในจังหวัดนั้นเพื่อใช้ในการดำเนินการเกี่ยวกับการจราจร ในอัตราร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินค่าปรับ หรือตกเป็นของท้องถิ่นที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดทั้งหมด

ลักษณะ ๑๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๓๑ หรือมาตรา ๑๓๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ วรรคสอง มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๖ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๗ มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๗ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๗ หรือมาตรา ๑๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๔๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๘ วรรคสองหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือประกาศที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๔ วรรคสอง

(๑.) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง

(๒.) ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๘

(๓.) ขัดคำสั่งเจ้าพนักงานจราจรซึ่งสั่งตามมาตรา ๑๑๓ หรือขัดคำสั่งเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๑๔๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๕๒ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองร้อยบาทถึงห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ มาตรา ๑๐ ทวิ มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ (๑) มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๕ มาตรา ๙๕ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ หรือมาตรา ๑๓๐ หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๙๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๕๓ ผู้ประกอบการรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร โดยใช้รถแท็กซี่ผู้ใดไม่จอดรถ ณ สถานที่ที่กำหนดตามพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามมาตรา ๑๐๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๕๔ ผู้ใด

(๑.) ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๓๘ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๔๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือ

(๒.) ฝ่าฝืนคำสั่ง ขอบังคับหรือระเบียบของเจ้าพนักงานจราจรซึ่งสั่งหรือประกาศตามมาตรา ๑๓๕

(๓.) ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานจราจร พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจการตามมาตรา ๑๔๓ ทวิ ถ้าไม่เป็นความผิดที่กำหนดโทษไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับครั้งละไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔๑ โดยไม่มีเหตุอันสมควรต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๕๖ ผู้ใดนำรถที่เข้าพนักงานจราจร พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจการได้สั่งให้เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ซ่อมหรือแก้ไขตามมาตรา ๑๔๓ หรือมาตรา ๑๔๓ ทวิ ไปใช้ในทางโดยยังมีได้รับใบตรวจรับรองตามมาตรา ๑๔๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และปรับรายวันอีกวันละห้าร้อยบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๕๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๓ (๓) (๔) (๖) หรือ (๗) มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๓ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๒๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สี่ร้อยบาทถึงหนึ่งพันบาท มาตรา ๑๕๗ ทวิ ผู้ขับขี่ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ที่มีกำหนดไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ และถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงแปดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

มาตรา ๑๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง หรือ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๙ ผู้ขับขี่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งตามมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง หรือขัดขวางเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มิให้เคลื่อนย้ายรถ หรือมิให้ใช้เครื่องมือบังคับรถมิให้เคลื่อนย้ายตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเครื่องมือบังคับรถมิให้เคลื่อนย้ายหรือเคลื่อนย้ายรถที่เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้เครื่องมือบังคับรถมิให้เคลื่อนย้ายตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานสอบสวน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับถ้าการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ เป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัสหรือตาย ผู้ไม่ปฏิบัติตามต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๓ (๑) (๒) (๕) หรือ (๘) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับมาตรา ๑๖๐ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓๔ ต้องระวางโทษจำคุก

ไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้
ผู้นั้น มีกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

มาตรา ๑๖๑ ในกรณีที่ผู้ขับขี่ผู้ใดได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล
ผู้บัญชาการตำรวจภูธร ผู้บังคับการตำรวจจราจร ผู้บังคับการตำรวจทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ดำรง
ตำแหน่งดังกล่าวมีอำนาจสั่งยึดใบอนุญาตขับขี่ของผู้ผู้นั้นมีกำหนดครั้งละไม่เกินหกสิบวันผู้สั่งยึดใบอนุญาตขับขี่ตามวรรค
หนึ่งอาจบันทึกการยึดและคำแนะนำไว้ด้านหลังใบอนุญาตขับขี่ที่ถูกยึด และดำเนินการอบรม ทดสอบผู้ขับขี่ที่กระทำผิดซ้ำ
ตั้งแต่สองครั้งภายในหนึ่งปี รวมทั้งสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ที่เสียคะแนนมากของผู้ขับขี่นั้น มีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบ
วันการดำเนินการบันทึกคะแนน อบรม ทดสอบผู้ขับขี่ที่กระทำผิด และการพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ ให้เป็นไปตามที่อธิบดี
กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาผู้ขับขี่ซึ่งถูกสั่งยึดใบอนุญาตขับขี่ตามวรรคหนึ่ง หรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่
ตามวรรคสองมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่ออธิบดีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ถูกลงคำสั่งหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ให้อธิบดี
วินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสี่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ถ้าไม่ได้วินิจฉัยชี้ขาดภายในเวลาดังกล่าวให้ถือว่า
อธิบดีวินิจฉัยไม่ให้ยึดใบอนุญาตขับขี่ หรือไม่พักใช้ใบอนุญาตขับขี่ตามคำอุทธรณ์ของผู้ขับขี่คำวินิจฉัยของอธิบดีให้
เป็นที่สุด

มาตรา ๑๖๒ ในคดีที่ผู้ขับขี่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมาย
อันเกี่ยวกับรถนั้น ๆ นอกจากจะได้รับโทษตามบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว ถ้าความปรากฏแก่ศาลว่าหากให้ผู้ผู้นั้นขับรถต่อไป
อาจก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ศาลมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ของผู้ผู้นั้นได้

มาตรา ๑๖๓ คดีที่มีผู้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามแห่ง
พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอันเกี่ยวกับทางหลวงหรือกฎหมาย อันเกี่ยวกับรถนั้น ๆ ถ้าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามนั้น
ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สัญญาอนุญาตจราจรหรือเครื่องหมายจราจรที่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำหรือติดตั้งไว้ เมื่อพนักงานอัยการ
ยื่นฟ้องผู้กระทำความผิด ให้พนักงานอัยการเรียกราคาค่าเสียหายสำหรับสัญญาอนุญาตจราจรหรือเครื่องหมายจราจรดังกล่าว
ด้วยผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๘ (ฉบับพิเศษ)

๒๕ มกราคม ๒๕๒๒

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการคมนาคม และขนส่งทางบกได้เจริญก้าวหน้าขยายตัวไปทั่วประเทศและเชื่อมโยงไปยังประเทศใกล้เคียง และจำนวนยานพาหนะในท้องถนนและทางหลวงได้ทวีจำนวนขึ้นเป็นลำดับ ประกอบกับประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยการจราจรทางถนนและพิธีสารว่าด้วยเครื่องหมายและสัญญาณตามถนนสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกซึ่งได้ใช้บังคับมากกว่าสี่สิบปี ให้เหมาะสมกับสภาพการจราจรและจำนวนยานพาหนะที่เพิ่มขึ้น และเพื่อความปลอดภัยแก่ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติ

จรรยาบรรณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชการปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน ได้นำความใหม่ไปพิมพ์ต่อท้ายความเดิมที่ยกเลิกนั้นไว้แล้ว จึงไม่พิมพ์ลงไว้อีก

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส.โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๒๑๑ (ฉบับพิเศษ) ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๒

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๖๒ บางมาตราที่มีลักษณะไม่เหมาะสมและบกพร่องขัดต่อการปฏิบัติในบางท้องที่ จึงเห็นสมควรที่จะตราพระราชบัญญัติเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ขึ้น

พระราชบัญญัติ

จราจรทางบก (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

เป็นปีที่ ๔๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนให้นำความใหม่ไปพิมพ์ต่อท้ายความเดิมที่ยกเลิกนั้นไว้แล้ว จึงไม่พิมพ์ลงไว้ อธิบดีรองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุทนต์

นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๑๕๐ (ฉบับพิเศษ) ๑๓ ตุลาคม ๒๕๒๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติห้ามรถบรรทุกและรถบรรทุกคนโดยสารแล่นในช่องทางเดินรถด้านขวามือ ข้อห้ามนี้รวมถึงรถบรรทุกเล็กที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันกิโลกรัมด้วย แต่รถดังกล่าวมิใช่รถที่มีความเร็วช้าหรือใช้ความเร็วต่ำ จึงไม่จำเป็นต้องบังคับให้ขับรถในช่องทางเดินรถด้านซ้ายสุด การบังคับเช่นนี้ทำให้ผู้ใช้รถดังกล่าวไม่ได้รับความเป็นธรรม สมควรให้รถบรรทุกเล็กที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันกิโลกรัม สามารถใช้ทางเดินรถขวามือได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔๐) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๔๐) “ผู้ตรวจการ” หมายความว่า ผู้ตรวจการตรากฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๐ ทวิ ห้ามมิให้ผู้ใดนำรถที่เครื่องยนต์ก่อให้เกิดก๊าซ ผุนควัน ละอองเคมี หรือเสียงเกินเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาใช้ในทางเดินรถ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(๔) สัญญาจราจรไฟลูกศรสีเขียวชี้ให้เลี้ยวหรือชี้ให้ตรงไปหรือสัญญาจราจรไฟสีแดงแสดงกับพร้อมสัญญาจราจรไฟลูกศรสีเขียวชี้ให้เลี้ยวหรือชี้ให้ตรงไปให้ผู้ขับขี่เลี้ยวรถหรือขับรถตรงไปได้ตามทิศทางที่ลูกศรชี้ และต้องขับรถด้วยความระมัดระวัง และต้องให้สิทธิแก่คนเดินเท้าในทางข้ามหรือรถที่มาจากขวาก่อน”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๕) เมื่อผู้ขับขี่ขับรถด้วยความเร็วสูงกว่ารถในช่องเดินรถด้านซ้าย”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(๒) เมื่อจะเลี้ยวรถ เปลี่ยนช่องเดินรถ หรือแซงขึ้นหน้ารถคันอื่น ผู้ขับขี่ต้องให้สัญญาณยกเลี้ยวสีเหลืองอำพัน หรือให้ไฟสัญญาณกระพริบสีขาวหรือสีเหลืองอำพันที่ติดอยู่หน้ารถหรือข้างรถ และไฟสัญญาณกระพริบสีแดงหรือสีเหลืองอำพันที่ติดอยู่ท้ายรถ ไปในทิศทางที่จะเลี้ยว เปลี่ยนช่องเดินรถ หรือแซงขึ้นหน้ารถคันอื่น”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๔๓ ทวิ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่เสพหรือรับเข้าร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทกลุ่มแอมเฟตามีน หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอย่างอื่น ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจัดให้มีการตรวจสอบผู้ขับขี่บางประเภทตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่าได้เสพหรือรับเข้าร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กลุ่มแอมเฟตามีน หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอย่างอื่นที่อธิบดีกำหนดหรือไม่ การตรวจสอบตามวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา ๔๔ ผู้ขับขี่ซึ่งประสงค์จะขับรถแซงเพื่อขึ้นหน้ารถอื่นในทางเดินรถซึ่งไม่ได้แบ่งช่องทางเดินรถไว้ ต้องให้สัญญาณโดยกระพริบไฟหน้าหลายครั้ง หรือให้ไฟสัญญาณยกเลี้ยวขวา หรือให้เสียงสัญญาณดังพอที่จะให้ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถคันหน้าให้สัญญาณตอบตามมาตรา ๓๗ (๓) หรือมาตรา ๓๘ (๓) และเมื่อเห็นว่าไม่เป็นการกีดขวางรถอื่นที่กำลังแซงแล้ว จึงจะแซงขึ้นหน้าได้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา ๕๒ ในทางเดินรถที่สวนกันได้ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่กลับรถหรือเลี้ยวรถทางขวาในเมื่อมีรถอื่นสวนหรือตามมาในระยะน้อยกว่าหนึ่งร้อยเมตร เว้นแต่เมื่อเห็นว่าปลอดภัยและไม่เป็นการกีดขวางการจราจรของรถอื่น”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘) ของมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒
“(๘) ในลักษณะกีดขวางการจราจร”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๕ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น “มาตรา ๕๕ เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ขับขี่เคลื่อนย้ายรถที่หยุดที่จอดอยู่อันเป็นการฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้ เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเคลื่อนย้ายรถที่หยุดหรือจอดอยู่อันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือใช้เครื่องมือบังคับไม่ให้เคลื่อนย้ายรถดังกล่าวได้ การเคลื่อนย้ายรถหรือใช้เครื่องมือบังคับให้รถที่หยุดหรือจอดอยู่ไม่ให้เคลื่อนย้ายได้ตามวรรคสอง เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบสำหรับความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามมาตรานี้ เว้นแต่ความเสียหายนั้นจะเกิดขึ้นจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ

เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ต้องชำระค่าใช้จ่ายในการที่รถถูกเคลื่อนย้ายหรือถูกใช้เครื่องมือบังคับไม่ให้เคลื่อนย้ายตลอดจนค่าดูแลรักษาระหว่างที่อยู่ในความครอบครองของเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายไม่น้อยกว่าคันละห้าร้อยบาทและค่าดูแลรักษาไม่น้อยกว่าวันละสองร้อยบาท เงินที่ได้จากเจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ซึ่งชำระตามวรรคสี่ เป็นรายได้ที่ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง และให้นำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติการตามมาตรานี้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ในกรณีที่เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ไม่ชำระค่าใช้จ่ายและค่าดูแลรักษาตามวรรคสี่เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหน่วงรถนั้น ไว้ได้จนกว่าจะได้รับชำระค่าใช้จ่ายและค่าดูแลรักษาดังกล่าว โดยในระหว่างที่ยึดหน่วงนั้นให้คำนวณค่าดูแลรักษาเป็นรายวัน ถ้าพ้นกำหนดสามเดือนแล้วเจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ยังไม่ชำระค่าใช้จ่ายและค่าดูแลรักษาดังกล่าวให้เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจนำรถนั้นออกขายทอดตลาดได้ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาด ค่าใช้จ่ายและค่าดูแลรักษาที่ค้างชำระแล้ว เหลือเงินเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของหรือผู้มีสิทธิที่แท้จริงต่อไป”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓) ของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒
ถ้าสัญญาณจราจรไฟสีเขียวปรากฏข้างหน้า แต่ในทางร่วมทางแยกมีรถอื่นหยุดขวางอยู่จนไม่สามารถผ่านพ้นทางร่วมทางแยกไปได้ ผู้ขับขี่จะต้องหยุดรถที่หลังเส้นให้รถหยุดจนกว่าจะสามารถเคลื่อนรถผ่านพ้นทางร่วมทางแยกไปได้”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น “มาตรา ๑๒ ทางเดินรถทางเอกได้แก่ทางเดินรถดังต่อไปนี้

(๑.) ทางเดินรถที่ได้ติดตั้งเครื่องหมายจราจรแสดงว่าเป็นทางเดินรถทางเอก

(๒) ทางเดินรถที่มีป้ายหยุดหรือป้ายที่มีคำว่า “ให้ทาง” ติดตั้งไว้ หรือทางเดินรถที่มีคำว่า หยุดหรือเส้นหยุดซึ่งเป็นเส้นขาวทึบหรือเส้นให้ทางซึ่งเป็นเส้นขาวประบนผิวทาง ให้ทางเดินรถที่ขวางข้างหน้าเป็น ทางเดินรถทางเอก

(๓) ในกรณีที่ไม่มีเครื่องหมายจราจรตาม (๑) หรือไม่มีป้ายหรือเส้นหรือข้อความบนผิวทางตาม (๒) ให้ทางเดินรถที่มีช่องเดินรถมากกว่าเป็นทางเดินรถทางเอก

(๔) ถนนที่ตัดหรือบรรจบกับตรอกหรือซอย ให้ทางเดินรถที่เป็นถนนเป็นทางเดินรถทางเอกทางเดินรถอื่นที่มีใช้ทางเดินรถทางเอกตามวรรคหนึ่งให้เป็นทางเดินรถทางโท”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา ๑๒๔ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นเหตุให้ผู้ขับขี่มองไม่เห็นทางด้านหน้าหรือด้านข้างของรถได้โดยสะดวกในขณะขับรถ หรือในลักษณะที่เป็นภารกิจขวางการควบคุมบังคับรถ

ห้ามมิให้ผู้ใดเกาะ ห้อย โหนหรือยื่นส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายออกไปนอกตัวถังรถยนต์โดยไม่สมควร หรือนั่งหรือยืนในหรือบนรถยนต์ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ในขณะที่รถยนต์เคลื่อนที่อยู่ในทางเดินรถ

ห้ามมิให้ผู้ใดขึ้นหรือลงรถโดยสารประจำทาง รถบรรทุกคนโดยสาร รถโรงเรียนหรือรถแท็กซี่ในขณะที่รถดังกล่าวหยุดเพื่อรอสัญญาณไฟจราจรหรือหยุดเพราะติดการจราจร

ห้ามมิให้ผู้ขับขี่หรือผู้เก็บค่าโดยสาร รถโดยสารประจำทาง รถบรรทุกคนโดยสาร รถโรงเรียน หรือรถแท็กซี่ยินยอมให้ผู้ใดกระทำการใด ๆ ตามวรรคสองหรือวรรคสาม”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา ๑๓๔ ห้ามมิให้ผู้ใดแข่งรถในทาง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร

ห้ามมิให้ผู้ใดจัด สนับสนุน หรือส่งเสริมให้มีการแข่งรถในทาง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๐ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา ๑๔๐ เมื่อเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าผู้ขับขี่ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอันเกี่ยวกับรถนั้น ๆ จะว่ากล่าว ตักเตือนผู้ขับขี่ หรือออกใบสั่งให้ผู้ขับขี่ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบก็ได้ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้ขับขี่ก็ให้ติดหรือผูกใบสั่งไว้ที่รถที่ผู้ขับขี่เห็นได้ง่าย

สำหรับความผิดที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕๗ ทวิ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๖๐ และมาตรา ๑๖๐ ทวิ ห้ามมิให้ว่ากล่าวตักเตือนหรือทำการเปรียบเทียบ

ในการออกใบสั่งให้ผู้ขับขี่ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเก็บใบอนุญาตขับขี่ไว้เป็นการชั่วคราวก็ได้แต่ต้องออกใบรับแทนใบอนุญาตขับขี่ให้แก่ผู้ขับขี่ไว้ และเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องรับนำใบอนุญาตขับขี่ที่เรียกเก็บไว้ไปส่งมอบพนักงานสอบสวนภายในแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ออกใบสั่งใบรับแทนใบอนุญาตขับขี่ที่ออกให้ตามวรรคสามให้ใช้แทนใบอนุญาตขับขี่ได้เป็นการชั่วคราวไม่เกินเจ็ดวัน เมื่อพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานสอบสวนได้กล่าวตักเตือน หรือทำการเปรียบเทียบปรับและผู้ขับขี่ได้ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้คืนใบอนุญาตขับขี่ทันทีในกรณีเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบสั่งแต่ไม่พบตัวผู้ขับขี่ให้สันนิษฐานว่าเจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถเป็นผู้กระทำความผิดดังกล่าว เว้นแต่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้อื่นเป็นผู้ขับขี่การกำหนดจำนวนค่าปรับตามที่เปรียบเทียบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนดใบสั่งและใบรับแทนใบอนุญาตขับขี่ให้ทำตามแบบที่เจ้าพนักงานจราจรกำหนด”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน“มาตรา ๑๔๑ ผู้ขับขี่หรือเจ้าของรถซึ่งได้รับใบสั่งตามมาตรา ๑๔๐ อาจเลือกปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑.) ชำระค่าปรับตามจำนวนที่ระบุไว้ในใบสั่งหรือตามจำนวนที่พนักงานสอบสวนแจ้งให้ทราบ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบสั่งหรือสถานที่ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในวัน เวลา ที่ระบุไว้ในใบสั่ง

(๒)ชำระค่าปรับตามจำนวนที่ระบุไว้ในใบสั่ง โดยการส่งธนาคัดหรือการส่งตัวแลกเงินของธนาคารโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน สั่งจ่ายให้แก่อธิบดีพร้อมด้วยสำเนาใบสั่งไปยังสถานที่ และภายในวัน เวลา ที่ระบุไว้ในใบสั่ง เมื่อผู้ได้รับใบสั่งได้ชำระค่าปรับครบถ้วนถูกต้องแล้ว ให้คดีเป็นอันเลิกกัน และในกรณีที่เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เรียกเก็บใบอนุญาตขับขี่ไว้ให้เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานจราจรหรือพนักงานสอบสวนรับจัดส่งใบอนุญาตขับขี่ที่เรียกเก็บไว้คืนให้แก่ผู้ได้รับใบสั่งโดยเร็ว และให้ถือว่าใบรับการส่งธนาคัด หรือใบรับการส่งตัวแลกเงินประกอบกับใบสั่งเป็นใบแทนใบอนุญาตขับขี่ได้เป็นเวลาสิบวัน นับแต่วันที่ส่งธนาคัด หรือตัวแลกเงินดังกล่าว วิธีการชำระค่าปรับโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนและวิธีการส่งใบอนุญาตขับขี่คืนให้แก่ผู้ได้รับใบสั่งให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ “มาตรา ๑๔๑ ทวิ ในกรณีที่ผู้ขับขี่หรือเจ้าของรถซึ่งได้รับใบสั่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔๑ ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑.) ในกรณีที่ทราบที่อยู่ของผู้ขับขี่หรือที่อยู่ของเจ้าของรถให้พนักงานสอบสวนออก

หมายเรียกผู้ขับขี่หรือเจ้าของรถให้มารายงานตัวที่พนักงานสอบสวน ในกรณีดังกล่าวนี้ผู้ได้รับหมายเรียกต้องมารายงานตัวตามวัน เวลา และ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในหมายเรียก และให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบและว่ากล่าวตักเตือนผู้ได้รับหมายเรียกดังกล่าว

(๒.) ในกรณีที่ไม้อาจส่งหมายเรียกให้แก่ผู้ขับขี่หรือเจ้าของรถได้ให้พนักงานสอบสวนแจ้งเป็นหนังสือไปยังนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก เพื่อให้นายทะเบียนแจ้งให้ผู้มาติดต่อขอชำระภาษีประจำปีสำหรับรถคันนั้นไปรายงานตัวที่พนักงานสอบสวนตามหมายเรียก ถ้าผู้มาติดต่อขอชำระภาษีประจำปีเป็นเพียงตัวแทนของเจ้าของรถ ให้ผู้มาติดต่อแจ้งให้เจ้าของรถทราบ เพื่อไปรายงานตัวที่พนักงานสอบสวนตามหมายเรียก ในกรณีดังกล่าวนี้ให้นายทะเบียนงดรับชำระภาษีประจำปี สำหรับรถคันนั้นไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวนว่าได้มีการปฏิบัติตามหมายเรียกนั้นแล้ว การงดรับชำระภาษีประจำปีไม่เป็นเหตุให้ผู้ผู้นั้นไม่ต้องชำระเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๒ เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ขับขี่หยุดในเมื่อ

(๑.) รถนั้นมีสภาพไม่ถูกต้องตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖

(๒) เห็นว่าผู้ขับขี่หรือบุคคลใดในรถนั้นได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

หรือกฎหมายอันเกี่ยวกับรถนั้น ๆ ในกรณีที่เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าผู้ขับขี่ฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ (๑) หรือ (๒) ให้เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้มีการทดสอบผู้ขับขี่ดังกล่าวว่าห่อนความสามารถในอันที่จะขับหรือเมาสู่ราหรือของเมาอย่างอื่นหรือไม่การทดสอบตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๔๓ ทวิ เจ้าพนักงานจราจร พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจการมีอำนาจสั่งให้ผู้ขับขี่หยุดรถเพื่อทำการตรวจสอบให้เมื่อรถนั้นมีสภาพไม่ถูกต้องตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ ทวิ และมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ระงับการใช้รถนั้นเป็นการชั่วคราวและให้เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ซ่อมหรือแก้ไขรถให้ถูกต้อง”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๔๔ เมื่อเจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ได้ซ่อมหรือแก้ไขรถถูกต้องตามคำสั่งเจ้าพนักงานจราจร พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจการ ซึ่งสั่งตามมาตรา ๑๔๓ หรือมาตรา ๑๔๓ ทวิ แล้วให้นำรถไปให้เจ้าพนักงานจราจรหรือผู้ที่อธิบดีแต่งตั้งให้มี

อำนาจตรวจรถตรวจรับรอง เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่จะนำออกใช้ในทางได้เมื่อได้รับใบตรวจรับรองการตรวจรับรองรถตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากความผิดที่กำหนดโทษไว้ในมาตรา ๑๔๗ ทวิ มาตรา ๑๕๕ ทวิ มาตรา ๑๖๐ และมาตรา ๑๖๐ ทวิ ให้พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจทำการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีอำนาจเปรียบเทียบหรือว่ากล่าวตักเตือนได้

ในกรณีที่ผู้ขับขี่ได้ขับรถชนหรือโดนคนเดินเท้าที่ข้ามทางนอกทางข้ามและอยู่ในระหว่างทางข้ามกับเครื่องหมายจราจรแสดงเขตทางข้าม หรือที่ข้ามนอกทางข้ามโดยลอดข้าม หรือผ่านสิ่งปิดกั้น หรือแผงปิดกั้นที่เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่นำมาวางหรือตั้งอยู่บนทางเท้าหรือกลางถนน เมื่อพนักงานสอบสวนมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ขับขี่ซึ่งเป็นผู้ต้องหาได้ใช้ความระมัดระวังตามความในมาตรา ๓๒ แล้ว ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจปล่อยตัวผู้ต้องหาไปชั่วคราวโดยไม่มีประกันได้ เมื่อผู้ต้องหาหรือผู้ประ โยชน์เกี่ยวข้องร้องขอ”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ มาตรา ๑๐ ทวิ มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ (๑) มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๕ มาตรา ๙๕ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ หรือมาตรา ๑๓๐ หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๘๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓) ของมาตรา ๑๕๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานจราจร พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจการตามมาตรา ๑๔๓ ทวิ”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๖ ผู้ใดนำรถที่เจ้าพนักงานจราจร พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจการได้สั่งให้เจ้าของรถหรือผู้ขับ

จีซ่อมหรือแก้ไขตามมาตรา ๑๔๑ หรือมาตรา ๑๔๓ ทวิ ไปใช้ในทางโดยยังมีได้รับใบตรวจรับรองตามมาตรา ๑๔๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และปรับรายวันอีกวันละห้าร้อยบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๓ (๓) (๔) (๖) หรือ (๗) มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๑ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๒๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สี่ร้อยบาทถึงหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๕๑ ทวิ ผู้ขับขี่ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่มีกำหนดไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ และถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงแปดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๕ ผู้ขับขี่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง หรือขัดขวางเจ้าพนักงานจราจร หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มิให้เคลื่อนย้ายรถหรือมิให้ใช้เครื่องมือบังคับรถมิให้เคลื่อนย้ายตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเครื่องมือบังคับรถมิให้เคลื่อนย้ายหรือเคลื่อนย้ายรถที่เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้เครื่องมือบังคับมิให้เคลื่อนย้ายตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานสอบสวน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๐ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๖๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับถ้าการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๗ เป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัสหรือตาย

ผู้ไม่ปฏิบัติตามต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๓ (๑) (๒) (๕) หรือ (๘) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๖๐ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้น มีกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๖๑ ในกรณีที่ผู้ขับขี่ผู้ใดได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้บัญชาการตำรวจภูธร ผู้บังคับการตำรวจจราจร ผู้บังคับการตำรวจทางหลวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวมีอำนาจสั่งยึดใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้น มีกำหนดครั้งละไม่เกินหกสิบวัน ผู้สั่งยึดใบอนุญาตขับขี่ตามวรรคหนึ่งอาจบันทึกการยึดและคะแนนไว้ด้านหลังใบอนุญาตขับขี่ที่ถูกยึด และดำเนินการอบรม ทดสอบผู้ขับขี่ที่กระทำผิดซ้ำตั้งแต่สองครั้งภายในหนึ่งปี รวมทั้งสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ที่เสียคะแนนมากของผู้ขับขี่นั้น มีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน การดำเนินการบันทึกคะแนน อบรม ทดสอบผู้ขับขี่ที่กระทำผิด และการพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาผู้ขับขี่ซึ่งถูกสั่งยึดใบอนุญาตขับขี่ตามวรรคหนึ่ง หรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ตามวรรคสอง มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่ออธิบดีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ถูกสั่งยึดหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ให้อธิบดีวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสี่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ถ้าไม่ได้วินิจฉัยชี้ขาดภายในเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าอธิบดีวินิจฉัยไม่ให้ยึดใบอนุญาตขับขี่หรือไม่พักใช้ใบอนุญาตขับขี่ตามคำอุทธรณ์ของผู้ขับขี่ คำวินิจฉัยของอธิบดีให้เป็นที่สุด”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการแห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้เกิดความสะดวกและความปลอดภัยในการจราจร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

คณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รองนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงคมนาคม ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินหกคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการและให้เลขาธิการคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการวางแผนจราจร วิศวกรรมจราจร วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม เศรษฐศาสตร์ เศรษฐกิจการคลัง หรือการผังเมืองมาตรา ๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑.) เสนอนโยบายและแผนหลักต่อคณะรัฐมนตรี
- (๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบ โครงการ วงเงินลงทุน รวมทั้งพิจารณากำหนดโครงการที่จะใช้เงินกู้ ความช่วยเหลือจากต่างประเทศ และการเข้าร่วมลงทุนของภาคเอกชนของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจราจร เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนหลัก
- (๓) กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรทางบกเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
- (๔) กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการจราจรทางบกตลอดจนกำกับดูแล เร่งรัดการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประสานการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการนโยบาย และแผนหลักที่กำหนด
- (๕) พิจารณาเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรทางบกตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย
- (๖) ปฏิบัติการในเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรทางบกตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย
- (๗) เสนอแนะให้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับจราจรทางบก หรือกฎหมายอื่นที่มีผลกระทบต่อการจัดระบบการจราจรทางบกให้เหมาะสมกับสถานการณ์
- (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการอาจมอบให้สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกเป็นผู้ปฏิบัติ หรือเตรียมข้อเสนอมายังคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปก็ได้”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ ทวิ และมาตรา ๕ ตริ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๑

“มาตรา ๕ ทวิ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วเมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่าคณะกรรมการ ซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๕ ตริ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๕ ทวิ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑.) ตาย

- (๒) ลาออก
- (๓) ครอบงำรัฐมนตรีให้ออก
- (๒.) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓.) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔.) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนมาตรา ๑๐ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑.) ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์สภาพการจราจรทางบก เพื่อวางแผนหลักเสนอแนวนโยบายและกำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรตลอดจนมาตรการในการแก้ไขปัญหาการจราจรให้คณะกรรมการพิจารณา
- (๒.) วิเคราะห์และกลั่นกรองความเหมาะสมด้านเทคนิคเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการผังเมืองของแผนงานและโครงการเสนอต่อคณะกรรมการ
- (๓.) รวบรวมระบบข้อมูลด้านการจราจร เพื่อเผยแพร่หรือจำหน่ายแก่หน่วยราชการและภาคเอกชน
- (๔.) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการให้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบกหรือกฎหมายอื่นที่มีผลกระทบกระเทือนต่อการจัดระบบการจราจรทางบกให้เหมาะสมกับสถานการณ์
- (๕.) พิจารณาจัดทำโครงการศึกษา ฝึกอบรม และเผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวกับการจัดระบบการจราจรทางบก
- (๖.) ปฏิบัติการและประสานงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๑ “มาตรา ๑๐ ทวิ ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และจะให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการก็ได้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน“มาตรา ๑๑ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๑ มีสาระสำคัญบางประการยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไข เพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก และให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ กับเพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกให้มากขึ้น และให้สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกเป็นส่วนราชการขึ้นกับสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อให้การปฏิบัติราชการเกิดความคล่องตัว มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

จัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ เทศบัญญัติหรือข้อบังคับสุขาภิบาลที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองร้อยบาทถึงหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงสองพันบาท”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓

“มาตรา ๘ ทวิ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ การเปรียบเทียบความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตราพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ในที่ที่กำหนดและจัดไว้ท้ายพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๔ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๘ ให้ออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

อัตราค่าธรรมเนียมที่ได้กำหนดขึ้นและใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับให้คงใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีข้อบัญญัติ เทศบัญญัติหรือข้อบังคับสุขาภิบาลขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตราพระราชบัญญัตินี้
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ เพื่อให้การจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลมีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตราพระราชบัญญัตินี้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สมควรแก้ไขอัตราโทษปรับผู้ฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับของสุขาภิบาลที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้และผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้สูงขึ้น และเพิ่มอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้พร้อมทั้งกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์เพื่อให้มีความคล่องตัวยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๒๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดรถที่มีล้อหรือส่วนที่สัมผัสกับผิวทางไม่ใช่ยางที่ได้รับยกเว้นให้ใช้ในทางเดินรถได้ ดังต่อไปนี้

- (๑.) รถสำหรับใช้ในการสงคราม
- (๒.) รถสำหรับใช้ในราชการตำรวจ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

พลเอก เล็ก นวมมาลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๙๕ (ฉบับพิเศษ) ๑๔ มิถุนายน ๒๕๒๒)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดนำรถที่มีล้อหรือส่วนที่สัมผัสกับผิวทางไม่ใช่ยางมาใช้ในทางเดินรถ เว้นแต่เป็นรถที่ได้รับยกเว้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นรถที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานจราจร ในการนี้สมควรยกเว้นรถที่มีลักษณะดังกล่าว เฉพาะที่ใช้ในการสงครามหรือใช้ในราชการตำรวจ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ รถทุกชนิดที่อยู่ในความควบคุมของกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกต้องมีโคมไฟตามประเภทและลักษณะที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

ข้อ ๒ รถยนต์ต้องมีโคมไฟหน้ารถ และโคมไฟท้ายรถ ดังต่อไปนี้

(๑.) โคมไฟหน้ารถมี ๓ ประเภท คือ

(ก.) โคมไฟแสงพุ่งไกล ให้ติดตั้งห่างจากพื้นทางราบถึงจุดศูนย์กลางดวง

โคมไม่น้อยกว่า ๐.๖๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๑.๓๕ เมตร โคมไฟทั้งสองข้างต้องอยู่ในระดับเดียวกัน ใช้ไฟแสงขาวมีกำลังไฟเท่ากัน ไม่เกินดวงละ ๕๐ วัตต์ มีแสงสว่างให้เป็นพื้นทางได้ชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร ศูนย์รวมแสงต้องไม่สูงกว่าแนวขนานกับพื้นทางราบ และไม่เฉไปทางขวา ในกรณีที่เป็นรถยนต์สามล้อให้ใช้โคมไฟประเภทนี้เพียงดวงเดียวโดยติดตั้งไว้ที่กลางหน้ารถ

(ข.) โคมไฟแสงพุ่งต่ำ ให้ติดตั้งห่างจากพื้นทางราบถึงจุดศูนย์กลางดวง

โคมไม่น้อยกว่า ๐.๖๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๑.๓๕ เมตร โคมไฟทั้งสองข้างต้องอยู่ในระดับเดียวกัน ใช้ไฟแสงขาวมีกำลังไฟเท่ากัน ไม่เกินดวงละ ๕๐ วัตต์มีแสงสว่างให้เห็นพื้นทางได้ชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร ศูนย์รวมแสงต้องอยู่ต่ำกว่าแนวขนานกับพื้นทางราบไม่น้อยกว่า ๒ องศา หรือ ๐.๒๐ เมตร ในระยะ ๗.๕๐ เมตร และไม่เฉไปทางขวา ในกรณีที่เป็นรถยนต์สามล้อให้ใช้โคมไฟประเภทนี้เพียงดวงเดียวโดยติดตั้งไว้ที่กลางหน้ารถ

(ค.) โคมไฟเล็ก ให้ติดตั้งห่างจากพื้นทางราบถึงจุดศูนย์กลาง

โคมไฟไม่เกิน ๐.๔๐ เมตร โคมไฟทั้งสองข้างต้องอยู่ในระดับเดียวกัน ใช้ไฟแสงขาวหรือแสงเหลือง มีกำลังไฟเท่ากัน ไม่เกินดวงละ ๑๐ วัตต์ และต้องมีแสงสว่างสามารถมองเห็นได้จากระยะไม่น้อยกว่า ๑๕๐ เมตร โคมไฟแสงพุ่งไกล โคมไฟแสงพุ่งต่ำ และโคมไฟเล็ก จะรวมอยู่ในดวงเดียวกันก็ได้

(๒) โคมไฟท้ายรถมี ๓ ประเภท คือ

- (ก.) โคมไฟท้าย ให้ติดตั้งอย่างน้อยข้างละหนึ่งดวง โคมไฟทั้งสองข้างต้องอยู่ในระดับเดียวกัน ใช้ไฟแสงแดงมีกำลังไฟเท่ากัน และมีแสงสว่างสามารถมองเห็นได้จากระยะไม่น้อยกว่า ๑๕๐ เมตร
- (ข.) โคมไฟหยุด ให้ติดตั้งอย่างน้อยข้างละหนึ่งดวง โคมไฟทั้งสองข้างต้องอยู่ในระดับเดียวกัน ใช้ไฟแสงแดงมีกำลังไฟเท่ากัน และมีแสงสว่างสามารถมองเห็นได้จากระยะไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร
- (ค.) โคมไฟส่องป้ายทะเบียนรถ ให้ติดตั้ง ใช้ไฟแสงขาวส่องที่ป้ายทะเบียนรถ มีแสงสว่างสามารถมองเห็นเครื่องหมายหรือตัวอักษรและตัวเลขได้ชัดเจนจากระยะไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร แต่ต้องมีที่บังมิให้แสงพุ่งออกไปทางท้ายรถ โคมไฟท้าย โคมไฟหยุด และโคมไฟส่องป้ายทะเบียนรถต้องส่องแสงสว่างพร้อมกับโคมไฟหน้ารถ แต่โคมไฟหยุดต้องส่องแสงสว่างเมื่อใช้ห้ามล้อเท้า

ข้อ ๓ รถจักรยานยนต์ต้องมีโคมไฟหน้ารถและโคมไฟท้ายรถ ดังต่อไปนี้

- (๑.) โคมไฟหน้ารถมี ๒ ประเภท คือ
- (ก.) โคมไฟแสงพุ่งไกล ให้ติดตั้งหน้ารถหนึ่งดวง สูงจากพื้นทางราบ ถึงจุดศูนย์กลางดวงโคมไม่น้อยกว่า ๐.๖๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๑.๓๕ เมตร ใช้ไฟแสงขาวมีกำลังไฟไม่เกิน ๕๐ วัตต์ มีแสงสว่างให้เห็นพื้นทางได้ชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร และศูนย์รวมแสงต้องไม่สูงกว่าแนวขนานกับพื้นทางราบ และไม่เฉไปทางขวา
- (ข.) โคมไฟแสงพุ่งต่ำ ให้ติดตั้งหน้ารถหนึ่งดวงในระดับเดียวกันกับโคมไฟแสงพุ่งไกล ให้ไฟแสงขาวมีกำลังไฟเท่ากับโคมไฟแสงพุ่งไกล มีแสงสว่างเห็นพื้นทางได้ชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร ศูนย์รวมแสงต้องอยู่ต่ำกว่าแนวขนานกับพื้นทางไม่น้อยกว่า ๒ องศา หรือ ๐.๒๐ เมตร ในระยะ ๗.๕๐ เมตร และไม่เฉไปทางขวา โคมไฟแสงพุ่งไกลและโคมไฟแสงพุ่งต่ำจะรวมอยู่ในดวงเดียวกันก็ได้
- (๒) โคมไฟท้ายรถมี ๓ ประเภท คือ
- (ก.) โคมไฟท้าย ให้ติดตั้งอย่างน้อยหนึ่งดวง ใช้ไฟแสงแดงและมีแสงสว่างสามารถมองเห็นได้จากระยะไม่น้อยกว่า ๑๕๐ เมตร
- (ข.) โคมไฟหยุด ให้ติดตั้งอย่างน้อยหนึ่งดวง ใช้ไฟแสงแดงและมีแสงสว่างสามารถมองเห็นได้จากระยะไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร
- (ค.) โคมไฟส่องป้ายทะเบียนรถ ให้ติดตั้ง ใช้ไฟขาวส่องที่ป้ายทะเบียนรถมีแสงสว่างสามารถมองเห็นเครื่องหมายหรือตัวอักษรและตัวเลขได้ชัดเจนจากระยะไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร แต่ต้องมีที่บังมิให้แสงพุ่งออกไปทางท้ายรถ
- โคมไฟท้าย โคมไฟหยุด และโคมไฟส่องป้ายทะเบียนรถ ต้องส่องแสงสว่างพร้อมกับโคมไฟหน้ารถ เว้นแต่โคมไฟหยุดต้องส่องแสงสว่างเมื่อใช้ห้ามล้อเท้า

ข้อ ๔ รถพ่วงรถยนต์ ให้มีโคมไฟท้ายรถซึ่งมีจำนวนและลักษณะตามข้อ ๒ (๒)

ข้อ ๕ รถพ่วงข้างของรถจักรยานยนต์ ให้มีโคมไฟแสงขาวแดงหนึ่งดวงติดไว้ด้านข้างสุดของตัวถังรถพ่วงข้างด้านนอก โดยให้แสงขาวส่องไปข้างหน้าและแสงแดงส่องไปข้างหลัง

ข้อ ๖ รถจักรยานสองล้อ ให้มีโคมไฟแสงขาวหนึ่งดวงติดไว้หน้ารถ และโคมไฟแสงแดงอย่างน้อยหนึ่งดวงติดไว้ท้ายรถ สำหรับโคมไฟแสงแดงนั้นจะใช้วัสดุสะท้อนแสงสีแดงแทนก็ได้

ข้อ ๗ รถจักรยานตั้งแต่สามล้อขึ้นไป ให้มีโคมไฟแสงขาวหนึ่งดวงติดไว้หน้ารถ และโคมไฟแสงขาวแดงติดไว้ด้านข้างสุดของตัวถังรถข้างละหนึ่งดวง อยู่ในระดับเดียวกัน โดยให้แสงขาวส่องไปข้างหน้าและแสงแดงส่องไปข้างหลัง

ข้อ ๘ รถจักรยานสามล้อที่มีล้อสองล้ออยู่ข้างหน้าให้มีโคมไฟแสงขาวติดไว้ข้างละหนึ่งดวง อยู่ในระดับเดียวกัน โคมไฟแสงขาวแดงติดไว้ด้านข้างสุดของตัวถังรถข้างละหนึ่งดวงอยู่ในระดับเดียวกัน โดยให้แสงขาวส่องไปข้างหน้า และแสงแดงส่องไปข้างหลังและโคมไฟแสงแดงอย่างน้อยหนึ่งดวงติดไว้ท้ายรถ สำหรับโคมไฟแสงแดงนั้นจะใช้วัสดุสะท้อนแสงสีแดงแทนก็ได้

ข้อ ๙ รถจักรยานชนิดพ่วงข้าง ให้มีโคมไฟตามข้อ ๖ และโคมไฟแสงขาวแดงหนึ่งดวงติดไว้ด้านข้างสุดของตัวถังรถพ่วงข้างด้านนอก โดยให้แสงขาวส่องไปข้างหน้าและแสงแดงส่องไปข้างหลัง

ข้อ ๑๐ รถที่ลากเข็นด้วยกำลังคน ให้มีโคมไฟในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑.) โคมไฟแสงขาวแดงอย่างน้อยหนึ่งดวงติดไว้ข้างขวาของตัวถังรถ โดยให้แสงขาวส่องไปข้างหน้า และแสงแดงส่องไปข้างหลัง

(๒.) โคมไฟแสงขาวแฉวนไว้ให้เห็นรถ

(๓.) โคมไฟแสงขาวแดงติดไว้ด้านข้างสุดของตัวถังรถข้างละหนึ่งดวง อยู่ในระดับเดียวกัน โดยให้แสงขาวส่องไปข้างหน้า และแสงแดงส่องไปข้างหลัง

ข้อ ๑๑ รถที่ลากเข็นด้วยกำลังสัตว์ ให้มีโคมไฟแสงขาวแดงติดไว้ข้างสุดของตัวถังรถข้างละหนึ่งดวง อยู่ในระดับเดียวกัน โดยให้แสงขาวส่องไปข้างหน้าและแสงแดงส่องไปข้างหลัง

ข้อ ๑๒ รถที่ลากเข็นด้วยอย่างอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ ให้มี โคมไฟซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐

ข้อ ๑๓ ในเวลาที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอที่จะมองเห็นคน สัตว์ รถ หรือสิ่งกีดขวางในทางได้โดยชัดแจ้งภายในระยะไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบเมตรให้ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถในทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑.) ใช้โคมไฟแสงพุ่งไกลเมื่อไม่มีรถสวนมา

(๒) ใช้โคมไฟแสงพุ่งต่ำเมื่อมีรถสวนมา

(๓) ในกรณีที่รถมีโคมไฟแสงพุ่งไกลหรือโคมไฟแสงพุ่งต่ำติดห่างจากด้านข้างสุดของรถเกิน ๐.๔๐ เมตร ต้องใช้โคมไฟเล็กในเวลาขับรถด้วย

(๔) ในกรณีที่ขับจี้รถจักรยาน ต้องบังคับแสงของโคมไฟหน้ารถให้ส่องตรงไปข้างหน้าให้เห็นเส้นทางได้ในระยะไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตร และอยู่ในระดับต่ำกว่าสายตาของผู้ขับจี้ซึ่งขับรถสวนมา

(๕) ในกรณีที่บรรทุกของยื่นล้ำออกนอกตัวรถ ต้องใช้โคมไฟแสงแดงติดไว้ที่ปลายสุดของส่วนที่ยื่นออกไปด้วย

ข้อ ๑๔ ในเวลาที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอที่ผู้ขับจี้จะมองเห็นรถที่จอดในทางเดินรถได้โดยชัดแจ้งในระยะไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบเมตร ให้ผู้ขับจี้ซึ่งจอดรถในทางเดินรถหรือไหล่ทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑.) ใช้โคมไฟเล็ก โคมไฟท้าย และโคมไฟส่องป้ายทะเบียนรถในกรณีที่เป็นรถที่อยู่ในความควบคุมของกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

(๒) ใช้โคมไฟเล็ก โคมไฟท้าย และโคมไฟส่องป้ายทะเบียนรถในกรณีที่เป็นรถยนต์

(๓) ใช้โคมไฟที่ติดไว้ด้านข้างของตัวถังรถ ในกรณีที่เป็นรถพ่วง รถจักรยานยนต์ หรือรถที่ลากจูงด้วยกำลังคนหรือสัตว์ หรืออย่างอื่น

ข้อ ๑๕ การมีหรือใช้โคมไฟนอกจากที่ระบุไว้ในกฎกระทรวงนี้จะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๒๒

พลเอก เล็ก นวมมาลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๕๕ (ฉบับพิเศษ) ๑๔ มิถุนายน ๒๕๒๒)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๖๑ บัญญัติว่า ในเวลาที่มีแสงสว่าง ไม่เพียงพอที่จะมองเห็นคน รถ หรือสิ่งกีดขวางในทางได้โดยชัดแจ้งภายในระยะไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบเมตร ผู้ขับจี้ซึ่งขับรถในทางหรือจอดรถไปทางเดินรถหรือไหล่ทางต้องเปิดไฟหรือใช้แสงสว่างตามประเภทลักษณะ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ รถที่ใช้บรรทุกวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตรายชนิดอื่นใดต้องมีป้ายชื่อมีข้อความ ดังต่อไปนี้

- (๑.) ในกรณีที่เป็นวัตถุระเบิดตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ให้มีป้ายที่มีข้อความว่า “วัตถุระเบิด”
- (๒.) ในกรณีที่เป็นวัตถุไวไฟ เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง ฟอสฟอรัสหรือไม้ขีดไฟ ซึ่งมีจำนวนตั้งแต่หนึ่งห่อใหญ่หรือหนึ่งร้อยสี่สิบห่อเล็กขึ้นไป ให้มีป้ายที่มีข้อความว่า “วัตถุไวไฟ”
- (๓.) ในกรณีที่เป็นก๊าซอัด เช่น ก๊าซออกซิเจน คาร์บอนไดออกไซด์ ไฮโดรเจน แอมโมเนีย แอมโมเนียไนตรัสออกไซด์ ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ หรือก๊าซพิษอื่น ให้มีป้ายที่มีข้อความว่า “ก๊าซอันตราย”
- (๔.) ในกรณีที่เป็นของเหลวที่มีฤทธิ์กัดกร่อน เช่น กรดคาร์บอนิก กรดเกลือ หรือกรดกำมะถัน ให้มีป้ายที่มีข้อความว่า “กรดอันตราย”

ข้อ ๒ ป้ายตามข้อ ๑ ต้องเป็นสีขาว ใช้ตัวอักษรสีแดง สูง ๒๐ เซนติเมตร ความหมายของเส้น ๒.๕ เซนติเมตร ติดอยู่ที่ด้านหน้าและด้านหลังของรถในลักษณะที่เห็นได้ง่าย ตลอดเวลาที่บรรทุกวัตถุดังกล่าว

ข้อ ๓ ท้ายรถที่ใช้บรรทุกวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตรายชนิดอื่นใด ให้มีแถบสะท้อนแสงสีแดงสลับขาว ในแนวเส้นทะแยงมุมอยู่ในสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้าง ๒๐ เซนติเมตร ยาว ๑๕๐ เซนติเมตร

ข้อ ๔ ในรถที่ใช้บรรทุกวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตรายชนิดอื่นใด ให้มีเครื่องดับเพลิงชนิด คาร์บอนไดออกไซด์หรือผงเคมีแห้ง ซึ่งมีขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า ๔ กิโลกรัม อย่างน้อยสองเครื่องประจำอยู่กับรถ และต้องเป็นเครื่องดับเพลิงอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี

ข้อ ๕ ผู้ขับขี่รถที่ใช้บรรทุกวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตรายชนิดอื่นใด ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการป้องกันอันตราย ดังต่อไปนี้

(๑.) ไม่จอดรถทิ้งไว้โดยไม่มีผู้ควบคุมดูแล

(๒.) ไม่เติมน้ำมันเชื้อเพลิง เว้นแต่มีความจำเป็น

- (๓) ไม่สูบบุหรี่หรือดักเตียนมิให้ผู้สูบบุหรี่ภายในระยะ ๑๕ เมตร จากตัวรถ
(๔) ไม่ใช้ไฟหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ไฟที่ต้องใช้เชื้อเพลิงในรถ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๒๒

พลเอก เล็ก แนวมาลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๙๕ (ฉบับพิเศษ) ๑๔ มิถุนายน ๒๕๒๒)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๗ วรรคสอง ให้กำหนดลักษณะและวิธีการติดป้ายแสดงถึงวัตถุระเบิด หรือวัตถุอันตรายชนิดอื่นใดที่บรรทุกในรถและเครื่องดับเพลิง ตลอดจนเงื่อนไขในการป้องกันอันตรายในกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ รถโรงเรียน รถบรรทุก หรือรถบรรทุกคนโดยสาร บรรทุกของได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑.) สำหรับส่วนกว้าง ไม่เกินส่วนกว้างของรถ

(๒.) สำหรับส่วนยาว

(ก.) ในกรณีที่เป็นรถยนต์ ด้านหน้ายื่นไม่เกินหน้าหม้อหรือกันชนด้านหลังยื่นพ้นตัวรถไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร

(ข.) ในกรณีที่เป็นรถพ่วงรถยนต์ ด้านหลังยื่นพ้นตัวรถไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร

(ค.) ในกรณีที่เป็นรถม้าสี่ล้อบรรทุกของ ด้านหน้ายื่นไม่เกินหน้ารถ ด้านหลังยื่นพ้นตัวรถไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร

(ง.) ในกรณีที่เป็นเกวียน ด้านหน้ายื่นไม่เกิน ๑.๐๐ เมตร วัดจากแอก ด้านหลังยื่นพ้นตัวรถไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร

(จ.) ในกรณีนอกจากที่ระบุไว้ใน (ก) (ข) (ค) และ (ง) ด้านหน้ายื่นไม่เกินตัวรถ ด้านหลังยื่นพ้นตัวรถไม่เกิน ๐.๕๐ เมตร

(๓.) สำหรับส่วนสูง

- (ก.) ในกรณีที่เป็นรถบรรทุก รถม៉าส์ล้อบรรทุกของ หรือเกวียนให้บรรทุกสูงไม่เกิน ๓.๐๐ เมตร จากพื้นทาง เว้นแต่รถบรรทุกที่มีความกว้างของรถเกิน ๒.๓๐ เมตร ให้บรรทุกสูงไม่เกิน ๓.๘๐ เมตร จากพื้นทาง
- (ข.) ในกรณีที่เป็นรถอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (ก) ให้บรรทุกสูงไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร
- (ค.) ในกรณีที่เป็นรถชนิดที่ผู้ขับขี่อยู่หลังตัวรถ ให้บรรทุกสูงไม่เกินระดับที่ผู้ขับขี่มองเห็นพื้นทางข้างหน้าได้ในระยะตั้งแต่ ๓.๐๐ เมตร จากรถหรือน้อยกว่ามีความเพิ่มขึ้นเป็น (ง) ของข้อ ๑ (๓) โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ฯ ดังต่อไปนี้
- (ง.) ในกรณีที่เป็นรถบรรทุก ซึ่งบรรทุกผู้สำหรับบรรทุกสิ่งของให้บรรทุกสูงได้ไม่เกิน ๔.๐๐ เมตร จากพื้นทาง

ข้อ ๒ สำหรับรถที่ประกอบตัวถึงสำเร็จรูปจากต่างประเทศ และได้รับการจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้บรรทุกของไม่เกินส่วนกว้าง ส่วนยาวและส่วนสูงของตัวถังที่ใช้บรรทุก

ข้อ ๓ ให้บรรทุกของหรือคนไม่รวมผู้ขับขี่ได้ไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้

- (๑.) รถจักรยานยนต์ ให้บรรทุกของไม่เกิน ๕๐ กิโลกรัม หรือบรรทุกคนไม่เกินจำนวนที่นั่ง แต่ให้นั่งซ้อนท้ายได้เพียงคนเดียว
- (๒.) รถจักรยานยนต์ที่มีพ่วงข้าง ให้บรรทุกของไม่เกิน ๑๕๐ กิโลกรัม หรือบรรทุกคนไม่เกินจำนวนที่นั่ง
- (๓.) รถจักรยานสองล้อ ให้บรรทุกของอย่างเดียวไม่เกิน ๓๐ กิโลกรัม
- (๔.) รถจักรยานตั้งแต่สามล้อขึ้นไปสำหรับบรรทุกของ ให้บรรทุกของอย่างเดียวไม่เกิน ๑๕๐ กิโลกรัม
- (๕.) รถจักรยานตั้งแต่สามล้อขึ้นไปสำหรับบรรทุกคน ให้บรรทุกคนไม่เกินสองคน กับเด็กอายุไม่เกินสิบขวบอีกไม่เกินสองคน หรือของไม่เกิน ๑๕๐ กิโลกรัม
- (๖.) รถที่ใช้คนลากเข็นคนเดียว ให้บรรทุกของอย่างเดียวไม่เกิน ๑๕๐ กิโลกรัม
- (๗.) รถที่ใช้คนลากเข็นเกินหนึ่งคน ให้บรรทุกของอย่างเดียวไม่เกิน ๓๐๐ กิโลกรัม
- (๘.) รถม้าสองล้อ ให้บรรทุกของไม่เกิน ๒๐๐ กิโลกรัม หรือบรรทุกคนไม่เกินสองคน
- (๙.) รถม้าสี่ล้อให้บรรทุกของไม่เกิน ๔๐๐ กิโลกรัม หรือบรรทุกคนไม่เกินสี่คน
- (๑๐.) เกวียนเทียมสัตว์ตัวเดียว ให้บรรทุกของไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม หรือบรรทุกคนไม่เกินสิบคน
- (๑๑.) เกวียนเทียมสัตว์เกินหนึ่งตัว ให้บรรทุกของไม่เกิน ๘๐๐ กิโลกรัม หรือบรรทุกคนไม่เกินสิบคน

ในกรณีที่เป็นรถตาม (๕) (๘) (๙) (๑๐) หรือ (๑๑) เมื่อบรรทุกคนแล้วจะบรรทุกของด้วยก็ได้ แต่ต้องไม่เกินน้ำหนักที่กำหนด โดยให้ถือว่าคนหรือเด็กอายุเกินสิบขวบคนหนึ่งหนัก ๕๐ กิโลกรัม และเด็กอายุไม่เกินสิบขวบคนหนึ่งหนัก ๒๕ กิโลกรัม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

พลเอก เล็ก แนวมาลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๙๕ (ฉบับพิเศษ) ๑๔ มิถุนายน ๒๕๒๒)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๘ บัญญัติว่ารถโรงเรียน รถบรรทุก หรือรถบรรทุกคนโดยสารจะใช้บรรทุกคน สัตว์ หรือสิ่งของชนิดหรือประเภทใด ในลักษณะใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

กฎกระทรวงฉบับนี้ถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๕) แล้วจึงไม่พิมพ์ลงไว้ ณ ที่นี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีปกติ ให้กำหนดความเร็วสำหรับรถ ดังต่อไปนี้

(๑.) สำหรับรถบรรทุกที่มีน้ำหนักบรรทุกรวมทั้งน้ำหนักบรรทุกเกิน ๑,๒๐๐ กิโลกรัม หรือบรรทุกคนโดยสาร

ให้ขับในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมืองพัทยาหรือเขตเทศบาล ไม่เกินชั่วโมงละ ๖๐ กิโลเมตร หรือนอกเขตดังกล่าวให้ขับ

ไม่เกินชั่วโมงละ ๘๐ กิโลเมตร

(๒) สำหรับรถยนต์อื่นนอกจากรถที่ระบุไว้ใน (๑) ขณะที่ลากจูงรถพ่วง รถยนต์บรรทุกที่มีน้ำหนักกรดยรวมทั้งน้ำหนักบรรทุกเกิน ๑,๒๐๐ กิโลกรัม หรือรถยนต์สามล้อ ให้ขับในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมืองพัทยา หรือเขตเทศบาล ไม่เกินชั่วโมงละ ๔๕ กิโลเมตร หรือนอกเขตดังกล่าวให้ขับไม่เกินชั่วโมงละ ๖๐ กิโลเมตร

(๓.) สำหรับรถยนต์อื่นที่นอกจากระบุไว้ใน (๑) หรือ (๒) รถจักรยานยนต์ให้ขับในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมืองพัทยา หรือเขตเทศบาล ไม่เกินชั่วโมง ละ ๘๐ กิโลเมตร หรือนอกเขตดังกล่าวให้ขับไม่เกินชั่วโมงละ ๘๐ กิโลเมตร

ข้อ ๒ ในเขตทางที่มีเครื่องหมายจราจรแสดงว่าเป็นเขตอันตราย หรือเขตให้ขับรถช้า ๆ ให้ลดความเร็วลง และเพิ่มความระมัดระวังขึ้นตามสมควร

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีเครื่องหมายจราจรกำหนดอัตราความเร็วต่ำกว่าที่กำหนดในข้อ ๑ ให้ขับไม่เกินอัตราความเร็วที่กำหนดไว้นั้น

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

พลเอก เล็ก นวมมาลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๕๕ (ฉบับพิเศษ) ๑๔ มิถุนายน ๒๕๒๒)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ผู้ขับขี่ต้องขับรถด้วยอัตรา ความเร็วตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การลากจูงหรือรถที่ไม่สามารถใช้พวงมาลัยรถหรือห้ามล้อได้ไปในทางให้ใช้วิธียกหน้าหรือท้ายรถที่ถูกลากหรือจูงติดกับรถที่ลากหรือจูง

ข้อ ๒ การลากหรือจูงรถที่สามารถใช้พวงมาลัยรถหรือห้ามล้อได้ไปในทางจะใช้วิธีตามข้อ ๑ หรือใช้สายพ่วงก็ได้ ในกรณีที่ใช้สายพ่วงสายพ่วงต้องมีความยาวจากส่วนท้ายสุดของรถที่ลากหรือจูงไปยังส่วนหน้าสุดของรถที่ถูกลากหรือจูงไปยังส่วนหน้าสุดของรถที่ถูกลากหรือจูงไม่น้อยกว่า ๓ เมตร แต่ไม่เกิน ๕ เมตร และในรถที่ถูกลากหรือจูงด้วยสายพ่วงต้องมีผู้นั่งอยู่ในที่สำหรับนั่งขับเพื่อถือพวงมาลัยและใช้ห้ามล้อด้วย

ข้อ ๓ ที่กึ่งกลางสายพ่วงรถ ต้องมีธงสีแดงทำด้วยผ้าหรือวัสดุสังเคราะห์

ข้อ ๔ ที่ท้ายรถ ที่ถูกลากหรือจูง ต้องมีแผ่นป้ายสีขาวขนาดกว้าง ๒๕ เซนติเมตร ยาว ๕๐ เซนติเมตร มีข้อความว่า “รถกำลังลากจูง” สีดำ สูง ๑๕ เซนติเมตร

ข้อ ๕ ในเวลาต้องเปิดโคมไฟตามมาตรา ๑๑ ต้องเปิดโคมไฟหรือจุดไฟแสงแดงที่กึ่งกลางสายพ่วงและที่ท้ายรถที่ถูกลากหรือจูง และเปิดโคมไฟหรือจุดไฟแสงขาวส่องที่ป้ายที่มีข้อความว่า “รถกำลังลากจูง” ด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

พลเอก เล็ก แนวมาลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๙๕ (ฉบับพิเศษ) ๑๔ มิถุนายน ๒๕๒๒)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ให้ออกกฏกระทรวงกำหนดวิธีลากรถหรือจูงรถ และการมีเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัย จึงจำเป็นต้องออกกฏกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๒๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฏกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เมื่อผู้ขับขี่ได้รับหนังสือสั่งตามมาตรา ๑๔๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ซ่อมหรือแก้ไขรถให้อยู่ในสภาพตามที่สั่งแล้วนำรถพร้อมหนังสือสั่งให้เจ้าพนักงานจราจรในเขตท้องที่ซึ่งได้ออกหนังสือสั่งนั้นตรวจรับรอง

- ข้อ ๒ เมื่อพนักงานจราจรตามข้อ ๑ ได้รับรถพร้อมหนังสือสั่งแล้ว ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้
- (๑.) ในกรณีที่เป็นกรตรวจรับรองที่ไม่ต้องใช้เครื่องมือทดสอบให้ดำเนินการตรวจทันที เมื่อตรวจแล้วเห็นว่าถูกต้องตามหนังสือสั่ง ให้รับรองโดยสลักหลังหนังสือสั่งนั้นว่า “ตรวจแล้วเรียบร้อย” พร้อมกับลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่ตรวจ
- (๒.) ในกรณีที่เป็นกรตรวจรับรองที่ต้องใช้เครื่องมือทดสอบ ให้เจ้าพนักงานจราจรรีบส่งรถพร้อมหนังสือสั่งให้ผู้ถือใบขับขี่แต่งตั้งเป็นผู้ตรวจ เมื่อตรวจแล้วเห็นว่าถูกต้องตามหนังสือสั่งให้ปฏิบัติตาม (๑)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

พลเอก เล็ก นวมมาลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๕๕ (ฉบับพิเศษ) ๑๔ มิถุนายน ๒๕๒๒)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๔๔ วรรคสอง กำหนดให้การตรวจรับรองรถที่เจ้าของหรือผู้ขับขี่ได้ซ่อมหรือแก้ไขตามคำสั่งเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๑๔๓ ต้องเป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ง) ของข้อ ๑ (๓) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ในกรณีที่เป็นรถบรรทุกซึ่งบรรทุกผู้สำหรับบรรทุกสิ่งของให้บรรทุกสูงได้ไม่เกิน ๔.๐๐ เมตร จากพื้นทาง”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๓

ประเทือง กิริติบุตร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ ตอนที่ ๑๑๒ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๒๓)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๒)ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้กำหนดให้รถบรรทุกสามารถบรรทุกสูงได้ไม่เกิน ๓.๐๐ เมตร จากพื้นทาง เป็นเหตุให้รถบรรทุกซึ่งบรรทุกซึ่งบรรทุกผู้สำหรับบรรทุกสิ่งของที่มีความสูง ๓.๘๐ เมตร เมื่อนำไปใช้บรรทุกสิ่งของจะต้องขออนุญาตเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานจราจรเป็นรายๆ ไป ทำให้ไม่สะดวกต่อการประกอบกิจการขนส่ง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ (๓) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) สำหรับรถยนต์อื่นที่นอกจากระบุไว้ใน (๑) หรือ (๒) หรือรถจักรยานยนต์ให้ขับในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมืองพัทยา หรือเขตเทศบาล ไม่เกินชั่วโมงละ ๘๐ กิโลเมตร หรือนอกเขตดังกล่าวให้ขับไม่เกินชั่วโมงละ ๕๐ กิโลเมตร”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ประเทือง กิรติบุตร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๘ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เพื่อให้ไปตามมติของคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่องมาตรการประหยัดพลังงานและน้ำมันเชื้อเพลิง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๑(พ.ศ. ๒๕๖๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๖๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๒ ให้กำหนดลักษณะของเครื่องหมายหรือสัญญาณที่ผู้ขับขี่ต้องแสดงในกรณีที่ต้องจอดรถอยู่ในทางเดินรถเนื่องจากเครื่องยนต์หรือเครื่องอุปกรณ์ของรถขัดข้องไว้ดังต่อไปนี้

(๑.) เครื่องหมายทำด้วยแผ่นโลหะรูปสามเหลี่ยมด้านเท่า ยาวไม่ต่ำกว่าด้านละ ๕๐ เซนติเมตร ติดด้วยแถบสะท้อนแสงพื้นสีขาวขอบสีแดง กว้าง ๕ เซนติเมตร มีรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีดำ กว้าง ๘ เซนติเมตร ยาว ๒๕ เซนติเมตร หัวท้ายมนอยู่บนพื้นสีขาวในแนวตั้งพร้อมขาตั้ง

(๒.) เครื่องหมายทำด้วยแผ่นโลหะรูปสามเหลี่ยมด้านเท่า ยาวไม่ต่ำกว่าด้านละ ๔๕ เซนติเมตร ติด

ด้วยแถบสะท้อนแสง พื้นสีขาว ขอบสีแดง กว้าง ๔ เซนติเมตร มีรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีดำ กว้าง ๘ เซนติเมตร ยาว ๑๕ เซนติเมตร หัวท้ายมน อยู่บนพื้นสีขาวในแนวตั้งพร้อมขาตั้ง

(๓.) สัญญาณเป็นไฟสัญญาณกระพริบสีเหลืองอำพันหรือสีขาวติดอยู่หน้ารถทั้งด้านซ้ายและด้านขวา และไฟสัญญาณกระพริบสีแดงหรือสีเหลืองอำพันติดอยู่ท้ายรถทั้งทางด้านซ้ายและด้านขวา

ข้อ ๓ รถบรรทุก รถบรรทุกคนโดยสาร รถลากจูง หรือรถพ่วง ให้ใช้เครื่องหมายตามข้อ ๒ (๑)

ข้อ ๔ รถยนต์อื่นนอกจากที่ระบุไว้ในข้อ ๓ ให้ใช้เครื่องหมายตามข้อ ๒ (๒)

ข้อ ๕ ในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมืองพัทยา หรือเขตเทศบาล ให้แสดงเครื่องหมายตามข้อ ๒ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี โดยให้ฐานของรูปสามเหลี่ยมขนานกับพื้น ไว้ทั้งด้านหน้าและด้านหลังของรถ หรือแสดงสัญญาณ ตามข้อ ๒ (๑)

ข้อ ๖ นอกเขตตามข้อ ๕ ให้แสดงเครื่องหมายตามข้อ ๒ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี โดยให้ฐานของรูปสามเหลี่ยมขนานกับพื้น ไว้ทั้งด้านหน้าและด้านหลังของรถห่างจากรถไม่ต่ำกว่า ๕๐ เมตร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๒๕

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๕ (ฉบับพิเศษ) ๒๐ มกราคม ๒๕๒๕)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้กำหนดลักษณะของเครื่องหมายและเงื่อนไขในการแสดงเครื่องหมายของรถในกรณีที่ต้องจอดอยู่ในทางเดินรถเนื่องจากเครื่องยนต์หรือเครื่องอุปกรณ์ของรถขัดข้องไว้ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการจราจร สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้นจึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๒(พ.ศ. ๒๕๒๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ (๓) (ก) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) ในกรณีที่เป็นรถบรรทุก รถม้าสี่ล้อบรรทุกของ หรือเกวียนให้บรรทุกสูงไม่เกิน ๓.๐๐ เมตร จากพื้นทาง เว้นแต่รถบรรทุกที่มีความกว้างของรถเกิน ๒.๓๐ เมตร ให้บรรทุกสูงไม่เกิน ๓.๘๐ เมตร จากพื้นทาง”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๒๓

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๐๑ (ฉบับพิเศษ) ๓ สิงหาคม ๒๕๒๓)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้กำหนดส่วนสูงในการบรรทุกของ ของรถบรรทุกไว้ไม่เกิน ๓.๐๐ เมตร จากพื้นทาง ทั้งนี้โดยไม่คำนึงถึงความกว้างของรถบรรทุกที่แตกต่างกัน เป็นเหตุให้รถบรรทุกที่มีความกว้างของรถเกิน ๒.๓๐ เมตร ซึ่งสามารถบรรทุกของสูงเกิน ๓.๐๐ เมตร จากพื้นทางได้อย่างปลอดภัยไม่สามารถบรรทุกของเกินความสูงที่กำหนดไว้ได้ ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการขนส่งเพิ่มขึ้น อันกระทบถึงเศรษฐกิจโดยรวม ดังนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้รถบรรทุกที่มีความกว้างของรถเกิน ๒.๓๐ เมตร สามารถบรรทุกของได้สูงเกิน ๓.๐๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๓.๘๐ เมตร จากพื้นทาง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานจราจรตามพระราชบัญญัติ

จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่งตั้งบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานจราจร

(๑.) อธิบดีกรมตำรวจ เป็นเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร

- (๒) ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้บังคับการตำรวจจราจร และผู้กำกับการกลาง กองตำรวจจราจรเป็นเจ้าพนักงานจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร
- (๓) ผู้บัญชาการตำรวจภูธร เป็นเจ้าพนักงานจราจรในเขตอำนาจการรับผิดชอบและเขตพื้นที่การปกครองของกองบัญชาการตำรวจภูธร
- (๔) ผู้บังคับการตำรวจภูธร เป็นเจ้าพนักงานจราจรในเขตอำนาจการรับผิดชอบและเขตพื้นที่การปกครองของกองบังคับการตำรวจภูธรเขต
- (๕) ผู้บังคับการตำรวจทางหลวง เป็นเจ้าพนักงานจราจรในเขตทางหลวงที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบทั่วราชอาณาจักร
- (๖) ผู้กำกับการในกองตำรวจทางหลวง และสารวัตรในกองตำรวจทางหลวงเป็นเจ้าพนักงานจราจรเฉพาะเขตทางหลวงที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ
- (๗) ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด เป็นเจ้าพนักงานจราจรในเขตจังหวัดที่ปกครอง
- (๘) สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล สารวัตรสถานีตำรวจนครบาลทุกแห่ง สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจภูธรอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ และหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรทุกแห่งที่เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรเป็นเจ้าพนักงานจราจรเฉพาะตามความในมาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๔๒ และมาตรา ๑๔๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ในเขตอำนาจการรับผิดชอบ และเขตพื้นที่การปกครองของสถานีตำรวจนั้น ๆ
- (๙) สารวัตรแผนกแผนการ กองกำกับการกลาง กองตำรวจจราจรเป็นเจ้าพนักงานจราจรเฉพาะตามความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และสารวัตรแผนกตรวจและจัดการจราจรกองกำกับการกลาง กองตำรวจจราจร เป็นเจ้าพนักงานจราจรเฉพาะตามความในมาตรา ๑๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ซึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งดังกล่าวแล้วทุกตำแหน่งด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๒๒

พลเอก ป. ทิณสุลานนท์

รัฐมนตรีช่วยการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน

ประกาศกรมตำรวจ

เรื่อง กำหนดลักษณะเครื่องแต่งกายเครื่องหมายของผู้ขับขี่รถแท็กซี่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พุทธศักราช ๒๕๒๒ อธิบดีกรมตำรวจประกาศกำหนดลักษณะเครื่องแต่งกายและเครื่องหมายของผู้ขับขี่รถแท็กซี่ไว้ดังนี้

ลักษณะเครื่องแต่งกาย

ข้อ ๑ ผู้ขับขี่รถแท็กซี่ในขณะขับขี่ต้องแต่งกายให้สะอาดเรียบร้อย รัดกุมด้วยเครื่องแต่งกาย ดังต่อไปนี้

- (๑.) เสื้อเชิ้ตคอพับแขนสั้นเพียงข้อศอกหรือแขนยาว การสวมเสื้อนี้ให้สอดชายล่างของเสื้อไว้ภายในกางเกง
- (๒.) กางเกงขายาวสีเดียวกับเสื้อ
- (๓.) รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อ (เว้นแต่เท้าป่วยจนไม่สามารถสวมได้)
- (๔.) หมวก ถ้าจะสวมก็ต้องเป็นหมวกทรงหม้อตาลสีเดียวกับเสื้อ

ลักษณะเครื่องหมาย

ข้อ ๒ ผู้ขับขี่รถแท็กซี่ต้องติดเครื่องหมายดังนี้

- (๑.) ที่อกเสื้อด้านซ้ายให้ติดชื่อและชื่อสกุลของผู้ขับขี่เป็นอักษรไทยขนาดตัวอักษรสูงไม่น้อยกว่าหนึ่งเซ็นติเมตรครึ่ง ตัวอักษรต้องเป็นแบบตัวพิมพ์อ่านได้ง่าย โดยเย็บติดหรือปักไว้ สีของตัวอักษรต้องให้ตัดกับสีเสื้อเห็นได้ชัด
  - (๒.) เครื่องหมายตาม ข้อ ๒ (๑) ต้องให้มองเห็นได้ชัดเจน โดยตลอดมิให้มีสิ่งใดปิดบังไว้เลยแม้เพียงบางส่วน
- ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๒๒

พลตำรวจเอก มนต์ชัย พันธุ์คงชื่น

อธิบดีกรมตำรวจ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๕ (ฉบับพิเศษ แผนกพระราชกิจฯ) ๒๘ เมษายน ๒๕๒๒)

ข้อกำหนดกรมตำรวจ

เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้สัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน

หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ อธิบดีกรมตำรวจ กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น และเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉินโดยออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกข้อกำหนดกรมตำรวจ เรื่อง เงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น และเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน ลงวันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๒ การขออนุญาตติดตั้งใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นให้เป็นไปตามประกาศของกรมตำรวจ

ข้อ ๓ รถที่จะอนุญาตให้ติดตั้งใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น และเครื่องหมายแสดงลักษณะรถฉุกเฉิน จะต้องเป็นรถดังนี้

๓.๑ รถในราชการทหารหรือตำรวจ

๓.๒ รถดับเพลิงและรถพยาบาลของทางราชการ

๓.๓ รถอื่นที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมตำรวจ

รถตามข้อ ๓.๓ จะต้องมีลักษณะตามที่อธิบดีกรมตำรวจได้มีประกาศกำหนดไว้

ข้อ ๔ รถที่จะใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมตำรวจเสียก่อน จึงจะติดตั้งใช้ได้หนังสืออนุญาตตามความในวรรคก่อนให้เป็นไปตามแบบทำยข้อกำหนดนี้และให้มีอายุ ๒ ปี นับแต่วันอนุญาต หนังสืออนุญาตดังกล่าวให้เก็บไว้ที่รถเพื่อแสดงต่อเจ้าพนักงานได้ทันที

ข้อ ๕ ลักษณะของไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น

๕.๑ ไฟสัญญาณจะต้องติดตั้งบนหลังคาให้เห็นชัดเจน แสงของไฟสัญญาณจะต้องส่องออกทางด้านหน้ารถกระบะหรือรถบรรทุกให้แสงส่องวับวาบ โดยรอบรถก็ได้ สีของแสงไฟสัญญาณให้ใช้ดังนี้

๕.๑.๑. แสงแดง สำหรับรถในราชการทหารหรือตำรวจ และรถดับเพลิง

๕.๑.๒. แสงสีน้ำเงิน สำหรับรถพยาบาล

๕.๑.๓. แสงเหลือง สำหรับรถอื่น

๕.๒ เสียงสัญญาณ ให้ใช้ดังต่อไปนี้

๕.๒.๑. เสียงสัญญาณไซเรน สำหรับรถในราชการทหารหรือตำรวจ รถดับเพลิง และรถอื่นตามที่อธิบดีกรมตำรวจเห็นสมควร

๕.๒.๒. เสียงสัญญาณหลายเสียง (เสียงสูงต่ำสลับกัน) สำหรับรถพยาบาล

ข้อ ๖ เครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน

๖.๑ รถฉุกเฉินยกเว้นรถในราชการทหารหรือตำรวจ ต้องมีข้อความว่า “รถฉุกเฉินได้รับอนุญาตแล้ว” เป็นตัวอักษรสีแดงพื้นสีขาว มีขนาดความสูง ๑๐ เซนติเมตร ติดตั้งไว้ที่ด้านข้างรถทั้งสองด้าน

๖.๒ รถดับเพลิงเอกชน ให้มีข้อความว่า “หน่วยอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย..... (ชื่อหน่วยงาน).....” เป็นตัวอักษรสีขาวมีขนาดความสูง ๑๐ เซนติเมตร เนื้อข้อความตามข้อ ๖.๑

๖.๓ รถพยาบาลเอกชน ให้มีข้อความระบุชื่อหน่วยงาน เป็นตัวอักษรสีน้ำเงิน มีขนาดความสูง ๑๐ เซนติเมตร เนื้อข้อความตามข้อ ๖.๑

๖.๔ รถอื่นปฏิบัติทำนองเดียวกับข้อ ๖.๑ โดยตัวอักษรเป็นสีขาวอยู่ภายในกรอบพื้นสีเหลือง

๖.๕ กรณีที่มีเครื่องหมายแสดงสัญญาณของนิติบุคคลสำหรับหน่วยงานเอกชน ให้ติดเครื่องหมายดังกล่าวไว้ที่ประตูหน้าเท่านั้น

๖.๖ เฉพาะรถเอกชน นอกจากข้อความและสัญลักษณ์ดังกล่าวข้างต้น ห้ามมิให้มีข้อความหรือสัญลักษณ์อื่นใด

ข้อ ๗ การใช้สัญญาณวับวาบเสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น

๗.๑ การใช้ไฟสัญญาณและเสียงสัญญาณพร้อมกันให้ใช้ในกรณีที่จำเป็นต้องใช้รถเดินทางเพื่อปฏิบัติหน้าที่เมื่อมีเหตุฉุกเฉิน โดยรีบด่วนหรือเพื่อนำหรือปิดท้ายขบวนซึ่งจำเป็นต้องอารักขาให้ความปลอดภัยเป็นพิเศษ

๗.๒ การใช้ไฟสัญญาณโดยไม่ใช้เสียงสัญญาณให้ใช้ในกรณีที่จำเป็นต้องเดินทางเพื่อปฏิบัติหน้าที่โดยเร็ว การนำหรือปิดขบวนรถ ขบวนคนเดินเท้า ซึ่งอาจกีดขวางการจราจร หรือในกรณีหยุดรถเพื่อปฏิบัติหน้าที่เมื่อมีเหตุฉุกเฉินหรือกรณีจำเป็นเพื่อให้ผู้ใช้ทางทราบและสังเกตเห็นได้ง่าย

๗.๓ รถอื่นนอกจากรถในราชการทหารหรือตำรวจ รถดับเพลิงรถพยาบาล ให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบเพียงอย่างเดียว เว้นแต่อธิบดีกรมตำรวจจะเห็นสมควรเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๘ การเพิกถอนและการส่งคืนหนังสืออนุญาต

๘.๑ กรณีผู้รับหนังสืออนุญาต เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ กระทำกรอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๘.๑.๑. ใช้ไฟสัญญาณหรือเสียงสัญญาณโดยไม่มีเหตุอันสมควร

๘.๑.๒. กระทำความคิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๑)

และ (๒)

๘.๑.๓. กระทำความคิดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป คือ

๘.๑.๓.๑. ความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ยกเว้น

มาตรา ๔๓ (๑) และ (๒)

๘.๑.๓.๒. ความผิดตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการจราจร

๘.๑.๓.๓. ใช้รถที่มีอุปกรณ์ไม่ครบถ้วนตามที่กรมตำรวจได้ออกประกาศ

กำหนดไว้ หรืออยู่ในสภาพที่ไม่สามารถใช้งานได้ดีหรืออาจเกิดอันตราย

๘.๑.๔. ใช้ไฟสัญญาณวับวาบหรือเสียงสัญญาณไม่ตรงตามที่ได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดหรือประกาศกรมตำรวจให้เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานสอบสวนจัดทำรายงานแสดงเหตุแห่งพฤติการณ์ของความคิดและผลคดีถึงที่สุด พร้อมความเห็นเสนอจนถึงอธิบดีกรมตำรวจเพื่อพิจารณาว่ากล่าวตักเตือนหรือเพิกถอนหนังสืออนุญาต

ข้อ ๕ เมื่อเปลี่ยนเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถ เปลี่ยนสภาพรถเปลี่ยนวัตถุประสงค์ของการใช้รถ หรือถูกเพิกถอนหนังสืออนุญาต ให้ผู้ได้รับหนังสืออนุญาตเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถ ดำเนินการลบข้อความตามข้อ ๖ และถอดไฟสัญญาณ เสียงสัญญาณที่ได้รับอนุญาตให้ติดตั้งออกจากรถนั้นทันที และให้นำหนังสืออนุญาตดังกล่าวส่งคืนต่อเจ้าพนักงานจราจรภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งการเพิกถอน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

กำหนด ณ วันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๗

พลตำรวจเอก ณรงค์ มหานนท์

อธิบดีกรมตำรวจ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๕๖ (ฉบับพิเศษ) ๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๗)

หนังสืออนุญาต

ให้มีหรือใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น

_____

ที่ ..... / .....

กรมตำรวจ

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

นามผู้รับอนุญาต.....

ที่อยู่.....

ประเภทรถ ..... หมายเลขทะเบียน .....

ชนิดเครื่อง .....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ อธิบดีกรมตำรวจได้
อนุญาตตามคำสั่ง ที่ ..... / .....

ลงวันที่ ..... ให้รถตามรายการต่อไปนี้ให้มีหรือใช้ไฟสัญญาณวับวาบหรือเสียง
สัญญาณได้

รายการที่อนุญาตให้ใช้

.....
.....
.....

ใช้ในกิจการของ

.....

ออกให้ ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

หมดอายุ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

พลตำรวจเอก

( )

อธิบดีกรมตำรวจ

ประกาศกรมตำรวจ

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตติดตั้งใช้ไฟสัญญาณวิบวาบ
และเสียงสัญญาณ

อาศัยอำนาจตามความในข้อกำหนดกรมตำรวจ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขการใช้สัญญาณวิบวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น และเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน อธิบดีกรมตำรวจจึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตติดตั้งใช้ไฟสัญญาณวิบวาบและเสียงสัญญาณดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ รถในราชการทหารหรือตำรวจ รถดับเพลิง รถพยาบาล และรถอื่นของทางราชการ ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อเจ้าพนักงานจราจรพิจารณาให้ความเห็นเสนออธิบดีกรมตำรวจ โดยมีหลักฐานดังนี้

๑.๑ คำร้องขออนุญาตของหัวหน้าส่วนราชการ

๑.๒ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือจดทะเบียนรถ ๒ ฉบับ

๑.๓ ภาพถ่ายสี ด้านหน้า ด้านข้างทั้งสอง และด้านหลังของรถขนาด ๕ x ๖ นิ้ว ๒ ชุด

ข้อ ๒ รถดับเพลิงของเอกชน

๒.๑ สถานภาพของหน่วยงาน

๒.๑.๑ ต้องมีสถานภาพเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อกิจการบรรเทาสาธารณภัยสำหรับในกรุงเทพมหานคร ต้องเป็นสมาชิกของสมาคมอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัยแห่งประเทศไทยด้วย

๒.๑.๒ ต้องมีระเบียบข้อบังคับ และต้องมีคณะกรรมการบริหารและสมาชิก ซึ่งผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรบรรเทาสาธารณภัย หลักสูตรการป้องกันและระงับอัคคีภัยจากกองบังคับการตำรวจดับเพลิงแล้วไม่น้อยกว่า ๕๐ คน

๒.๑.๓ ต้องมีสถานที่ทำการหรือสำนักงาน สถานที่จอดรถ สถานที่เก็บรถ ตลอดจนสถานที่ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิง เพื่อกิจการบรรเทาสาธารณภัยเป็นของตนเอง หากเป็นสาธารณสถานหรือสถานที่ของผู้อื่นต้องมีหนังสืออนุญาตจากเจ้าของสถานที่มาแสดงด้วย

๒.๒ ลักษณะรถและอุปกรณ์ประจำรถ

๒.๒.๑ เป็นรถดับเพลิงมาตรฐาน จะมีถึงน้ำในตัวหรือไม่ก็ได้หรือเป็นรถกะบะบรรทุก เปิดท้ายซึ่งมีเครื่องสูบน้ำดับเพลิงชนิดห้ามปรามประจำรถ

๒.๒.๒ สีของรถต้องเป็นสีแดงตลอดทั้งคัน

๒.๒.๓ อุปกรณ์ดับเพลิงประจำรถ อย่างน้อยจะต้องมี

๒.๒.๓.๑ สายสูบลมหรือสายส่งน้ำ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒.๕ นิ้ว ๑๕ เส้น

๒.๒.๓.๒ ท่อสูด ๑ ท่อ

๒.๒.๓.๓ หัวฉีดธรรมดาและชนิดปรับเป็นฝอยอย่างละ ๑ หัว

๒.๒.๓.๔ ข้อต่อทางแยก ๒ ทาง ๑ หัว

๒.๒.๓.๕ เครื่องมือเปิดประปาหัวแดง ๑ อัน

๒.๒.๓.๖ ขวาน ชะแลง และตะขอค้ำไม้ ขนาด ยาว ๑ ชุด

๒.๒.๓.๗ เครื่องดับเพลิงเคมีขนาดไม่น้อยกว่า ๑๐ ปอนด์ ชนิดดับไฟประเภท เอ.บี.ซี. ได้จำนวน ๔ เครื่อง

๒.๒.๓.๘ บันไดดับเพลิง ๑ อัน

๒.๒.๔. รถและอุปกรณ์ต้องมีสภาพใช้การได้ดี

๒.๓ การขออนุญาตในกรุงเทพมหานครให้ยื่นคำร้องต่อกองบังคับการตำรวจดับเพลิง ในส่วนภูมิภาคให้ยื่นคำร้องต่อเทศบาลหรือสุขาภิบาล โดยมีหลักฐานดังนี้

๒.๓.๑. คำร้องขออนุญาตของนิติบุคคล ๒ ชุด

๒.๓.๒. สำเนาภาพถ่ายการจดทะเบียนนิติบุคคล ๒ ชุด

๒.๓.๓. สำเนาภาพถ่ายระเบียบข้อบังคับของนิติบุคคล ๒ ชุด

๒.๓.๔. รายชื่อกรรมการบริหารและสมาชิกของนิติบุคคล ๒ ชุด

๒.๓.๕. สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๒ ฉบับ

๒.๓.๖. ภาพถ่ายสี ด้านหน้า ด้านข้างทั้งสอง และด้านหลังของรถ หากเป็นรถ

กระบะบรรทุกทุกเปิดท้ายต้องให้เห็นอุปกรณ์ดับเพลิงภายในรถ ขนาด ๕x๖ นิ้ว ๒ ชุด

๒.๓.๗. บัญชีอุปกรณ์ดับเพลิงประจำรถพร้อมภาพถ่ายอุปกรณ์อย่างละ ๒ ชุด ผู้ขออนุญาตต้องนำรถและอุปกรณ์ดับเพลิงประจำรถไปให้เจ้าพนักงานดับเพลิงตรวจสภาพ

๒.๔ ให้เจ้าพนักงานดับเพลิงผู้รับคำร้องรวบรวมหลักฐานพร้อมความเห็นเสนอต่อเจ้าพนักงาน

จรรยาพิจารณามีความเห็นเสนออธิบดีกรมตำรวจ

๒.๕ ข้อปฏิบัติการใช้รถผู้ขับขี่รถต้องเป็นสมาชิกของนิติบุคคลผู้รับอนุญาต และต้องแต่งเครื่องแบบอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย

ข้อ ๓ รถพยาบาลของเอกชน

๓.๑ สถานภาพของหน่วยงาน ต้องมีสถานภาพเป็น โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลแผนปัจจุบันที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน หรือสถานพยาบาลประจำโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๐๔

๓.๒ ลักษณะรถและอุปกรณ์ประจำรถ

๓.๑.๑. เป็นรถตู้หรือรถที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ขนาดมาตรฐานรถพยาบาลสีขาวตลอดทั้งคัน

๓.๑.๒. ภายในรถมีกระจกปิดกั้นระหว่างห้องคนขับกับห้องผู้ป่วยและมีเครื่องระบายอากาศระบบไฟฟ้าบนหลังคา

๓.๑.๓. มีอุปกรณ์รักษาพยาบาลและเครื่องช่วยชีวิตฉุกเฉินดังนี้

๓.๒.๓.๑. อุปกรณ์ประจำรถภายในห้องผู้ป่วย

๓.๒.๓.๑.๑. เพลนอนสำหรับผู้ป่วยขนาดมาตรฐาน

๓.๒.๓.๑.๒. ชุดให้ออกซิเจน สามารถใช้รักษาผู้ป่วยติดต่อกันได้นานไม่น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง

๓.๒.๓.๑.๓. ชุดเครื่องดูดเสมหะระบบไฟฟ้า

๓.๒.๓.๑.๔. เก้าอี้สำหรับพยาบาล

๓.๒.๓.๑.๕. ตู้เก็บเวชภัณฑ์ และเครื่องมือแพทย์

๓.๒.๓.๑.๖. อุปกรณ์แขวนขวดน้ำเกลือ

๓.๒.๓.๒. อุปกรณ์ช่วยชีวิตฉุกเฉินและเวชภัณฑ์ (CPR KIT)

๓.๒.๓.๒.๑. เครื่องวัดแรงดันโลหิต (SPHYGMOMANOMETER)

๓.๒.๓.๒.๒. เครื่องฟังหน้าอก (STETHOSCOPE)

๓.๒.๓.๒.๓. เครื่องช่วยหายใจและผายปอด (PORTABLE RESPIRATOR OR AMBU BAG)

๓.๒.๓.๒.๔. เครื่องตรวจส่องภายในหลอดเสียงและท่อหลอดลม (LARYNGOSCOPE AND

ENDOTRACHEAL TUBE)

๓.๒.๓.๒.๕. ชุดผ่าตัดเล็ก (MINOR SURGICAL SET)

๓.๒.๓.๒.๖. เวชภัณฑ์และยาฉุกเฉินรถพยาบาลและอุปกรณ์ต้องอยู่ในสภาพใช้การได้ดีและให้

ความปลอดภัย

๓.๓ การขออนุญาตในกรุงเทพมหานครต้องยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานจราจรกองบังคับการตำรวจจราจร ในส่วนภูมิภาคต้องยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานจราจร กองกำกับการตำรวจภูธร พร้อมหลักฐานดังนี้

๓.๓.๑. คำร้องขออนุญาตของนิติบุคคล

- ๓.๓.๒. สำเนาภาพถ่ายการจดทะเบียนนิติบุคคล ๒ ฉบับ
- ๓.๓.๓. สำเนาภาพถ่ายใบอนุญาตตั้งสถานพยาบาล (แผนปัจจุบัน) ๒ ฉบับ
- ๓.๓.๔. สำเนาใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล (แผนปัจจุบัน) ๒ ฉบับ
- ๓.๓.๕. สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๒ ฉบับ
- ๓.๓.๖. ภาพถ่ายสี่ด้านหน้า ด้านข้างทั้งสองข้างด้านหลังของรถและอุปกรณ์การแพทย์ ภายในรถขนาด ๕x๖ นิ้ว ๒ ชุด
- ๓.๓.๗. บัญชีอุปกรณ์ประจำรถตามข้อ ๓.๒ จำนวน ๒ ชุด

ในกรุงเทพมหานคร ต้องนำรถพร้อมอุปกรณ์ตามข้อ ๓.๒ ไปให้เจ้าพนักงานจราจรและแพทย์ของโรงพยาบาลตำรวจตรวจสภาพ แล้วให้เจ้าพนักงานจราจรรวบรวมหลักฐานพิจารณาเห็นเสนออธิบดีกรมตำรวจ

ในส่วนภูมิภาค ต้องนำรถพร้อมอุปกรณ์ครบถ้วนตาม ๓.๒ ไปให้เจ้าพนักงานจราจรกองกำกับการตำรวจภูธรและแพทย์โรงพยาบาลประจำจังหวัดตรวจสภาพ แล้วให้เจ้าพนักงานจราจรรวบรวมหลักฐานพิจารณาเห็นเสนออธิบดีกรมตำรวจ

ข้อ ๔ รถอื่นของเอกชน

๔.๑ สถานภาพของหน่วยงาน

๔.๑.๑. ต้องมีสถานภาพเป็นนิติบุคคลและมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในกิจการดังนี้

๔.๑.๑.๑. นำส่งเครื่องอุปโภคบริโภคช่วยเหลือบุคคลซึ่งประสบเคราะห์กรรม ภัยพิบัติภัย หรือกิจการสาธารณประโยชน์ หรือ กิจการสาธารณูปโภค ทั้งนี้ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน หรือ

๔.๑.๑.๒. การปฏิบัติงานในทางเพื่อความปลอดภัยของสาธารณสุข อันเป็น กิจการสาธารณประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับการค้า

๔.๒ ลักษณะรถและอุปกรณ์ประจำรถไม่จำกัด แต่ต้องมีสภาพใช้การได้ดีและต้องเป็นไปตามความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ในการใช้

๔.๓ การขออนุญาตให้ยื่นคำร้องขอต่อเจ้าพนักงานจราจรท้องถิ่น โดยมีหลักฐานดังนี้

๔.๑.๒. คำร้องขออนุญาตของนิติบุคคล ๒ ชุด

๔.๑.๓. สำเนาภาพถ่ายการจดทะเบียนนิติบุคคล ๒ ชุด

๔.๑.๔. สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๒ ชุด

๔.๑.๕. ภาพถ่ายสี่ ด้านหน้า ด้านข้างทั้งสองและด้านหลังของรถขนาด ๕x๖ นิ้ว ๒ ชุดผู้ขออนุญาตต้องนำรถไปให้เจ้าพนักงานจราจรตรวจสภาพ

๔.๔ ให้เจ้าพนักงานจรรยาผู้รับคำร้อง รวบรวมหลักฐานพิจารณา มีความเห็นเสนออธิบดีกรมตำรวจ
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๒๗

พลตำรวจเอก ณรงค์ มหานนท์

อธิบดีกรมตำรวจ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๕๖ (ฉบับพิเศษ) ๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๗)

ข้อกำหนดกรมตำรวจ

เรื่อง ชนิด ลักษณะ จำนวนของธงหรือไฟสัญญาณสำหรับ

รถที่บรรทุกของยื่นเกินความยาวของตัวรถ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พุทธศักราช ๒๕๒๒ อธิบดีกรม
ตำรวจประกาศกำหนดชนิด ลักษณะ จำนวนของธงหรือ ไฟสัญญาณสำหรับรถที่บรรทุกของยื่นเกินความยาวของตัวรถ ไว้
ดังต่อไปนี้

๑. ธง มีลักษณะเป็น รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดกว้าง ๓๐ เซนติเมตร ยาว ๔๕ เซนติเมตร ทำด้วยผ้าหรือวัสดุ
สังเคราะห์สีแดงเรืองแสง ไม่ขาดชำรุด หรือเปราะเปื้อนจนเสื่อมสภาพการเรืองแสง
๒. ไฟสัญญาณแสงแดง ส่งออกทำยารถให้สามารถเห็นแสงไฟได้ชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่า ๑๕๐ เมตร
๓. ถ้าสิ่งของที่บรรทุกกว้างเกิน ๑ เมตร ให้ติดธงตามข้อ ๑ ทั้งด้านซ้าย และด้านขวาเพื่อแสดงส่วนกว้าง
ของสิ่งของนั้น และในเวลาต้องเปิดไป ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พุทธศักราช ๒๕๒๒ ให้ใช้โคม
ไฟสัญญาณตามข้อ ๒ ติดไว้ตรงจุดที่ติดธงด้วย
๔. ถ้าสิ่งของที่บรรทุกยาวเกินตัวรถตั้งแต่ ๒.๕๐ เมตรขึ้นไป ต้องติดธงหรือโคมไฟไว้กึ่งกลางด้านข้างของสิ่ง
ของนั้นข้างละ ๑ ชุด ส่วนลักษณะของธงและโคมไฟตลอดจนเงื่อนไขในการใช้ ให้เป็นตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑, ๒ และ ๓

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

กำหนด ณ วันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒

พลตำรวจเอก มนต์ชัย พันธุ์คงชื่น

อธิบดีกรมตำรวจ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๖๕ (ฉบับพิเศษ) ๒๘ เมษายน ๒๕๒๒)

ข้อกำหนดกรมตำรวจ

เรื่อง สัญญาจราจร เครื่องหมายจราจร

และความหมายของสัญญาจราจร และเครื่องหมายจราจร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ อธิบดีกรมตำรวจ กำหนดสัญญาจราจร เครื่องหมายจราจร และความหมายของสัญญาจราจร และเครื่องหมายจราจรไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ใช้สัญญาจราจรและเครื่องหมายจราจรตามแบบที่กำหนดโดยภาพตัวอย่างท้ายข้อกำหนดนี้ทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป ส่วนสัญญาจราจรและเครื่องหมายจราจรแบบเก่าที่ใช้อยู่ก่อนวันประกาศ และยังมีได้เปลี่ยนแปลงเป็นแบบใหม่ ก็ให้ใช้ได้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้เปลี่ยนเป็นแบบใหม่ตามข้อกำหนดนี้

ข้อ ๒ สัญญาจราจร เครื่องหมายจราจร และความหมายของสัญญาจราจรและเครื่องหมายจราจรตามข้อกำหนดนี้ ให้ใช้ในเขตทางตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกทั่วราชอาณาจักร

ข้อ ๓ สัญญาไฟจราจร หมายถึง โคมสัญญาณไฟที่ใช้ควบคุมการจราจรมีขนาดและติดตั้งหรือทำให้ปรากฏไว้ในทาง ในลักษณะที่ทำให้ผู้ขับขี่หรือผู้ที่ต้องปฏิบัติตามสัญญาณมองเห็นได้โดยชัดเจน

การติดตั้งโคมสัญญาณไฟจราจรต้องประกอบด้วยดวงโคมไฟอย่างน้อยสามดวง โดยมีโคมสัญญาณไฟจราจรสีแดงอยู่ตอนบน หรือด้านขวามือของผู้ขับขี่หรือผู้ที่ต้องปฏิบัติตามสัญญาณ โคมสัญญาณไฟจราจรสีเหลืองอำพันอยู่ตอนกลาง และโคมสัญญาณไฟจราจรสีเขียวอยู่ตอนล่างหรือด้านซ้ายมือของผู้ขับขี่หรือผู้ที่ต้องปฏิบัติตามสัญญาณ ในบางกรณีอาจมีโคมสัญญาณไฟจราจรลูกศรสีเขียวประกอบได้

ข้อ ๔ สัญญาณด้วยมือและแขนของพนักงานเจ้าหน้าที่ หมายถึงสัญญาจราจรที่พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงให้เห็นปรากฏข้างหน้า

ข้อ ๕ สัญญาณนกหวีด หมายถึง สัญญาจราจรที่พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงด้วยเสียงสัญญาณนกหวีด เครื่องหมายจราจร

ข้อ ๖ เครื่องหมายจราจร แบ่งเป็น ๒ ชนิด คือ

(๑.) เครื่องหมายจราจรชนิดแผ่นป้ายทำด้วยแผ่นโลหะ หรือไม้ หรือวัตถุอื่นที่แทนกันไม่ได้

(๒.) เครื่องหมายจราจรบนผิวทาง ขอบทาง ขอบวงเวียน เสา หลัก ราว สะพาน กำแพง รั้ว และที่อื่น ๆ โดยใช้สี หมุด โลหะ กระเบื้องเคลือบ หรือวัตถุอื่นที่แทนกันได้ ทา ดอก หรือฝังไว้

ข้อ ๓ เครื่องหมายจราจร ข้อ ๖ (๑) แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

- (๑.) ประเภทบังคับ ได้แก่เครื่องหมายกำหนด บังคับ ห้ามหรือจำกัดบางประการ เพื่อบังคับการจราจรในทาง
 (๒.) ประเภทเตือน ได้แก่เครื่องหมายเตือนให้ผู้ใช้ทางระวังอันตรายตามความหมายในแผ่นเครื่องหมายนั้น ๆ

เครื่องหมายจราจรประเภทบังคับ

ข้อ ๘ ให้ผู้ขับรถปฏิบัติตามความหมายแห่งเครื่องหมายนั้น ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑.) เครื่องหมาย “หยุด” หมายความว่า รถทุกชนิดต้องหยุดให้รถและคนเดินเท้าในทางขวางหน้า
 ผ่านไปก่อน เมื่อเห็นว่าปลอดภัยและไม่เป็นการกีดขวางการจราจรที่บริเวณทางแยกนั้นแล้ว จึงให้เคลื่อนรถต่อไปได้ด้วย
 ความระมัดระวัง (บ.๑)
- (๒.) เครื่องหมาย “ให้ทาง” หมายความว่า รถทุกชนิดต้องระมัดระวังและให้ทางแก่รถและคนเดินเท้า
 ในทางขวางหน้าผ่านไปก่อน เมื่อเห็นว่าปลอดภัยและไม่เป็นการกีดขวางการจราจรที่บริเวณทางแยกนั้นแล้ว จึงให้เคลื่อน
 รถต่อไปได้ด้วยความระมัดระวัง (บ.๒)
- (๓.) เครื่องหมาย “หยุดตรวจ” หมายความว่า ให้ผู้ขับรถหยุดรถที่เครื่องหมายนี้ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจและเคลื่อนรถต่อไป
 ได้เมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจแล้วเท่านั้น (บ.๓)
- (๔.) เครื่องหมาย “ห้ามเข้า” หมายความว่า ห้ามมิให้รถทุกชนิดเข้าไปในทางที่ติดตั้งเครื่องหมาย(บ.๔)
- (๕.) เครื่องหมาย “ห้ามเลี้ยวซ้าย” หมายความว่า ห้ามมิให้เลี้ยวรถไปทางซ้าย (บ.๕)
- (๖.) เครื่องหมาย “ห้ามเลี้ยวขวา” หมายความว่า ห้ามมิให้เลี้ยวรถไปทางขวา (บ.๖)
- (๗.) เครื่องหมาย “ห้ามกลับรถ” หมายความว่า ห้ามมิให้กลับรถไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ในเขตทางที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๗)
- (๘.) เครื่องหมาย “ห้ามแซง” หมายความว่า ห้ามมิให้ขับรถแซงขึ้นหน้ารถคันอื่นในเขตทางที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๘)
- (๙.) เครื่องหมาย “ห้ามรถบรรทุกหนักแซง” หมายความว่า ห้ามมิให้ขับรถบรรทุกที่มีน้ำหนักมากแซงขึ้นหน้ารถคันอื่นใน
 เขตทางที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๙)
- (๑๐.) เครื่องหมาย “ห้ามรถยนต์” หมายความว่า ห้ามรถยนต์ทุกชนิดผ่านเข้าไปในเขตที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๑๐)
- (๑๑.) เครื่องหมาย “ห้ามรถบรรทุก” หมายความว่า ห้ามรถบรรทุกทุกชนิดผ่านเข้าไปในเขตที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๑๑)
- (๑๒.) เครื่องหมาย “ห้ามรถยนต์ที่ใช้ในการเกษตร” หมายความว่า ห้ามรถยนต์ที่ใช้ในการเกษตรทุกชนิดผ่านเข้าไปในเขต
 ทางที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๑๒)
- (๑๓.) เครื่องหมาย “ห้ามรถพ่วง” หมายความว่า ห้ามรถพ่วงทุกชนิดผ่านเข้าไปในเขตทางที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๑๓)

- (๑๔.) เครื่องหมาย “ห้ามรถจักรยานยนต์” หมายความว่า ห้ามรถจักรยานยนต์ผ่านเข้าไปในเขตทางที่ติดตั้งเครื่องหมาย
- (๑๕.) เครื่องหมาย “ห้ามรถจักรยาน” หมายความว่า ห้ามรถจักรยานผ่านเข้าไปในเขตทางที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๑๕)
- (๑๖.) เครื่องหมาย “ห้ามรถสามล้อ” หมายความว่า ห้ามรถสามล้อผ่านเข้าไปในเขตทางที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๑๖)
- (๑๗.) เครื่องหมาย “ห้ามรถยนต์สามล้อ” หมายความว่า ห้ามรถยนต์สามล้อผ่านเข้าไปในเขตทางที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๑๗)
- (๑๘.) เครื่องหมาย “ห้ามรถจักรยานยนต์และรถยนต์” หมายความว่า ห้ามรถจักรยานยนต์และรถยนต์ทุกชนิดผ่านเข้าไปในเขตทางที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๑๘)
- (๑๙.) เครื่องหมาย “ห้ามรถจักรยาน รถสามล้อและรถจักรยานยนต์” หมายความว่า ห้ามรถ จักรยาน รถสามล้อ และรถจักรยานยนต์ผ่านเข้าไปในเขตทางที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๑๙)
- (๒๐.) เครื่องหมาย “ห้ามรถล้อเลื่อนลากเข็น” หมายความว่า ห้ามรถล้อเลื่อนลากเข็นผ่านเข้าไปในเขตทางที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๒๐)
- (๒๑.) เครื่องหมาย “ห้ามเกวียน” ห้ามเกวียนทุกชนิดผ่านเข้าไปในเขตทางที่ติดตั้งเครื่องหมาย(บ.๒๑)
- (๒๒.) เครื่องหมาย “ห้ามคน” ห้ามคนผ่านเข้าไปในเขตทางที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๒๒)
- (๒๓.) เครื่องหมาย “ห้ามใช้เสียง” ห้ามมิให้ใช้เสียงสัญญาณหรือทำให้เกิดเสียงที่ก่อการรบกวนด้วยประการใด ๆ ในเขตที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๒๒)
- (๒๔.) เครื่องหมาย “ห้ามรถหนักเกินกำหนด” หมายความว่า ห้ามมิให้รถทุกชนิดที่มีน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนด หรือเมื่อรวมน้ำหนักรถกับน้ำหนักบรรทุกทุกเกินกว่าที่กำหนดไว้เป็น “ตัน” ตามจำนวนเลขในเครื่องหมายนั้น ๆ เข้าไปในเขตทางที่ ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๒๔)
- (๒๕.) เครื่องหมาย “ห้ามรถกว้างเกินกำหนด” หมายความว่า ห้ามมิให้รถทุกชนิดที่มีขนาดกว้างเกินกำหนดเป็น “เมตร” ตามจำนวนเลขในเครื่องหมายนั้น ๆ เข้าไปในเขตทางที่ ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๒๕)
- (๒๖.) เครื่องหมาย “ห้ามรถสูงเกินกำหนด” หมายความว่า ห้ามมิให้รถทุกชนิดที่มีความสูงรวมทั้งของที่บรรทุกทุกเกินกำหนดเป็น “เมตร” ตามจำนวนเลขในเครื่องหมาย เข้าไปในเขตทางหรืออุโมงค์ที่ ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๒๖)
- (๒๗.) เครื่องหมาย “ห้ามรถยาวเกินกำหนด” หมายความว่า ห้ามมิให้รถทุกชนิดที่มีขนาดยาวรวมเกินกำหนดเป็น “เมตร” ตามจำนวนเลขในเครื่องหมายนั้น ๆ เข้าไปในเขตทางที่ ติดตั้งเครื่องหมาย (บ.๒๗)
- (๒๘.) เครื่องหมาย “จำกัดความเร็ว” หมายความว่า ห้ามมิให้ผู้ขับรถทุกชนิดให้ความเร็วเกินกว่าที่

กำหนดเป็นกิโลเมตรต่อชั่วโมงตามจำนวนตัวเลขในแผ่นเครื่องหมายนั้น ๆ ในเขตทางที่ติดตั้งเครื่องหมายจนกว่าจะพ้นที่สุทธระยะที่จำกัดความเร็วนั้น (บ. ๒๘)

(๒๕.) เครื่องหมาย “สุดเขตจำกัดความเร็ว” หมายความว่า ผู้ขับรถทุกชนิดจะใช้ความเร็วเกินกว่าที่กำหนดเป็นกิโลเมตรต่อชั่วโมงตามจำนวนตัวเลขในแผ่นเครื่องหมายนั้น ๆ ในเขตทางที่ติดตั้งเครื่องหมายนั้น ได้ แต่ต้องไม่เกินความเร็วตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (บ. ๒๕)

(๓๐.) เครื่องหมาย “ห้ามจอดรถ” หมายความว่า ห้ามจอดรถทุกชนิดในเขตที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ. ๓๐)

(๓๑.) เครื่องหมาย “ห้ามหยุดรถ” หมายความว่า ห้ามหยุดรถทุกชนิดในเขตที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ. ๓๑)

(๓๒.) เครื่องหมาย “ห้ามจอดรถในวันคี่” หมายความว่า ห้ามจอดรถทุกชนิดในวันคี่ในเขตที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ. ๓๒)

(๓๓.) เครื่องหมาย “ห้ามจอดรถในวันคู่” หมายความว่า ห้ามจอดรถทุกชนิดในวันคู่ในเขตที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ. ๓๓)

(๓๔.) เครื่องหมาย “ให้รื้อสวนทางมาก่อน” หมายความว่า ให้ผู้ขับรถทุกชนิดหยุดรถตรงเครื่องหมาย เพื่อให้รถที่กำลังแล่นสวนทางมาก่อน ถ้ามีรถข้างหน้าหยุดรออยู่ก่อนก็ให้หยุดรอถัดต่อกันมาตามลำดับ เมื่อรถที่สวนทางมาได้ผ่านไปหมดแล้วจึงให้รถที่หยุดรอตามเครื่องหมายนี้เคลื่อนไปได้ (บ. ๓๔)

(๓๕.) เครื่องหมาย “ห้ามรถบรรทุกทุกหนักใช้ช่องเดินรถที่กำหนด” หมายความว่า ห้ามรถบรรทุกทุกหนักใช้ช่องเดินรถที่กำหนดในแผ่นเครื่องหมายในเขตทางที่ติดตั้งเครื่องหมาย (บ. ๓๕)

(๓๖.) เครื่องหมาย “ให้รถตรงไป” หมายความว่า ให้ขับรถตรงไปห้ามมิให้ไปทางไปทางซ้ายหรือไปทางขวา (บ. ๓๖)

(๓๗.) เครื่องหมาย “ให้ชิดซ้าย” หมายความว่า ให้ขับรถไปทางด้านซ้ายของเครื่องหมาย (บ. ๓๗)

(๓๘.) เครื่องหมาย “ให้ชิดขวา” หมายความว่า ให้ขับรถไปทางด้านขวาของเครื่องหมาย (บ. ๓๘)

(๓๙.) เครื่องหมาย “ทางเดินรถทางเดียวไปทางซ้าย” หมายความว่า ให้ขับรถเลี้ยวไปทางซ้ายแต่ทางเดียวห้ามมิให้เลี้ยวขวาหรือตรงไป (บ. ๓๙)

(๔๐.) เครื่องหมาย “ทางเดินรถทางเดียวไปทางขวา” หมายความว่า ให้ขับรถเลี้ยวไปทางขวาแต่ทางเดียวห้ามมิให้เลี้ยวซ้ายหรือตรงไป (บ. ๔๐)

(๔๑.) เครื่องหมาย “ให้เลี้ยวซ้าย” หมายความว่า ให้ขับรถเลี้ยวไปทางซ้ายแต่ทางเดียว ห้ามมิให้เลี้ยวขวาหรือตรงไป

(๔๒.) เครื่องหมาย “ให้เลี้ยวขวา” หมายความว่า ให้ขับรถเลี้ยวไปทางขวาแต่ทางเดียว ห้ามมิให้เลี้ยวซ้ายหรือตรงไป (บ. ๔๒)

(๔๓.) เครื่องหมาย “ให้เลี้ยวซ้ายหรือเลี้ยวขวา” หมายความว่า ให้ขับรถเลี้ยวไปทางซ้ายหรือทางขวา ห้ามตรงไป (บ. ๔๓)

(๔๔) เครื่องหมาย “ให้เลี้ยวขวาหรือเลี้ยวซ้าย” หมายความว่า ให้ขับรถเลี้ยวขวา ไปทางหรือทางซ้ายห้ามตรงไป (บ. ๔๔)

(๔๕) เครื่องหมาย “วงเวียน” หมายความว่า ให้รถทุกชนิดเดินวนทางซ้ายของวงเวียน และรถที่เริ่ม

จะเข้าสู่ทางร่วมบริเวณวงเวียนต้องหยุดให้สิทธิแก่รถที่แล่นอยู่ในทางรอบวงเวียนผ่านไปก่อน ห้ามขับรถแทรกหรือตัดหน้ารถที่อยู่ในเขตทางรอบบริเวณวงเวียน (บ. ๔๕)

(๔๖) เครื่องหมาย “เริ่มช่องเดินรถประจำทาง” หมายความว่า บริเวณที่ติดตั้งเครื่องหมายเป็นบริเวณเริ่มต้นของช่องเดินรถประจำทาง ห้ามมิให้รถอื่นนอกจากรถโดยสารประจำทาง หรือรถบรรทุกคนโดยสารประเภทที่อธิบดีกำหนดเข้าไปในช่องเดินรถประจำทางภายในกำหนดระยะเวลาที่กำหนด (บ. ๔๖)

(๔๗) เครื่องหมาย “ช่องเดินรถประจำทาง” หมายความว่า บริเวณที่ติดตั้งเครื่องหมายเป็นบริเวณที่กำหนดให้เป็นช่องเดินรถประจำทาง ห้ามมิให้รถอื่นนอกจากรถโดยสารประจำทาง หรือรถบรรทุกคนโดยสารประเภทที่อธิบดีกำหนดให้ช่องเดินรถประจำทางภายในระยะเวลาที่กำหนด (บ. ๔๗)

(๔๘) เครื่องหมาย “ห้ามเข้ายกเว้นรถที่กำหนด” หมายความว่า ห้ามมิให้นำรถไปในทางที่ติดตั้งเครื่องหมายยกเว้นรถที่ได้กำหนดไว้ในป้ายประกอบเครื่องหมายนั้น (บ. ๔๘)

เครื่องหมายจราจรประเภทเตือน

ข้อ ๕ เครื่องหมายประเภทนี้ใช้ติดตั้งในเขตทางที่อาจเกิดอันตราย หรืออุบัติเหตุขึ้นได้ เพื่อป้องกันอันตราย หรืออุบัติเหตุดังกล่าว ให้ผู้ขับรถปฏิบัติตามความหมายแห่งเครื่องหมายนั้น ๆ ดังต่อไปนี้

(๑.) เครื่องหมาย “ทางโค้งซ้าย” หมายความว่า ทางข้างหน้าโค้งไปทางซ้าย ให้ขับรถให้ช้าลงพอสมควรและเดินรถชิดซ้ายด้วยความระมัดระวัง (ต.๑)

(๒) เครื่องหมาย “ทางโค้งขวา” หมายความว่า ทางข้างหน้าโค้งไปทางขวา ให้ขับรถให้ช้าลงพอสมควรและเดินรถชิดขวาด้วยความระมัดระวัง (ต.๒)

(๓) เครื่องหมาย “ทางโค้งรัศมีแคบเลี้ยวซ้าย” หมายความว่า ทางข้างหน้าเป็นทางโค้งรัศมีแคบไปทางซ้าย ให้ขับรถให้ช้าลงพอสมควรและเดินรถชิดซ้ายด้วยความระมัดระวัง (ต.๓)

(๔) เครื่องหมาย “ทางโค้งรัศมีแคบเลี้ยวขวา” หมายความว่า ทางข้างหน้าเป็นทางโค้งรัศมีแคบไปทางขวา ให้ขับรถให้ช้าลงพอสมควรและเดินรถชิดขวาด้วยความระมัดระวัง (ต.๔)

(๕) เครื่องหมาย “ทางโค้งกลับเริ่มซ้าย” หมายความว่า ทางข้างหน้าเป็นทางโค้งไปทางซ้ายแล้วกลับ

ให้ขับรถให้ช้าลงพอสมควร และเดินรถชิดซ้ายด้วยความระมัดระวัง (ต.๕)

(๖)เครื่องหมาย “ทางโค้งกลับเริ่มขวา” หมายความว่า ทางข้างหน้าเป็นทางโค้งไปทางขวาแล้วกลับให้ขับรถให้ช้าลงพอสมควร และเดินรถชิดขวาด้วยความระมัดระวัง (ต.๖)

(๗)เครื่องหมาย “ทางโค้งรัศมีแคบเริ่มซ้าย” หมายความว่า ทางข้างหน้าเป็นทางโค้งรัศมีแคบไปทางซ้ายแล้วกลับให้ขับรถให้ช้าลงพอสมควรและเดินรถชิดซ้ายด้วยความระมัดระวัง (ต.๗)

(๘)เครื่องหมาย “ทางโค้งกลับรัศมีแคบเริ่มขวา” หมายความว่า ทางข้างหน้าเป็นทางโค้งรัศมีแคบไปทางขวา ให้ขับรถให้ช้าลงพอสมควรและเดินรถชิดขวาด้วยความระมัดระวัง (ต.๘)

(๙)เครื่องหมาย “ทางคดเคี้ยวเริ่มซ้าย” หมายความว่า ทางข้างหน้าเป็นทางคดเคี้ยวโดยเริ่มไปทางด้านซ้ายให้ขับรถให้ช้าลงพอสมควร และเดินรถชิดซ้ายด้วยความระมัดระวัง (ต.๙)

(๑๐)เครื่องหมาย “ทางคดเคี้ยวเริ่มขวา” หมายความว่า ทางข้างหน้าเป็นทางคดเคี้ยวเริ่มคดไปทางขวาให้ขับรถให้ช้าลงพอสมควร และเดินรถชิดด้านซ้ายด้วยความระมัดระวัง (ต.๑๐)

(๑๑)เครื่องหมาย “ทางโทตัดทางเอก” หมายความว่า ทางข้างหน้ามีทางโทตัดให้ขับรถด้วยความระมัดระวัง (ต. ๑๑)

(๑๒)เครื่องหมาย “ทางโทแยกทางเอกทางซ้าย” หมายความว่า ทางข้างหน้ามีทางโทแยกไปทางซ้ายให้ขับรถด้วยความระมัดระวัง (ต. ๑๒)

(๑๓)เครื่องหมาย “ทางโทแยกทางเอกทางขวา” หมายความว่า ทางข้างหน้ามีทางโทแยกไปทางขวาให้ขับรถด้วยความระมัดระวัง (ต. ๑๓)

(๑๔)เครื่องหมาย “ทางโทแยกทางเอกเอียงกันเริ่มซ้าย” หมายความว่า ทางข้างหน้ามีทางโทแยกไปทางซ้ายและหลังจากนั้นมีทางโทแยกไปทางขวา ให้ขับรถด้วยความระมัดระวัง (ต. ๑๔)

(๑๕)เครื่องหมาย “ทางโทแยกทางเอกเอียงกันเริ่มขวา” หมายความว่า ทางข้างหน้ามีทางโทแยกไปทางขวาและหลังจากนั้นมีทางโทแยกไปทางซ้าย ให้ขับรถด้วยความระมัดระวัง (ต. ๑๕)

(๑๖)เครื่องหมาย “ทางโทเชื่อมทางเอกจากซ้าย” หมายความว่า ทางข้างหน้ามีทางโทเข้ามาเชื่อมด้านซ้ายให้ขับรถด้วยความระมัดระวัง (ต. ๑๖)

(๑๗)เครื่องหมาย “ทางโทเชื่อมทางเอกจากขวา” หมายความว่า ทางข้างหน้ามีทางโทเข้ามาเชื่อมด้านขวาให้ขับรถด้วยความระมัดระวัง (ต. ๑๗)

(๑๘)เครื่องหมาย “ทางโทแยกทางเอกทางซ้ายรูปตัววาย” หมายความว่า ทางข้างหน้ามีทางโทแยก

จากทางแยกไปทางซ้ายเป็นรูปตัววาย ให้ขับรถด้วยความระมัดระวัง (ต. ๑๘)

(๑๙) เครื่องหมาย “ทางโทแยกทางเอกทางขวารูปตัววาย” หมายความว่า ทางข้างมีทางโทแยก

จากทางแยกไปทางขวาเป็นรูปตัววาย ให้ขับรถด้วยความระมัดระวัง (ต. ๑๙)

(๒๐) เครื่องหมาย “ทางข้ามทางรถไฟไม่มีเครื่องกั้นทาง” หมายความว่า ทางข้างหน้ามีทางรถไฟตัดผ่านและไม่มีเครื่องกั้นทาง ให้ขับรถให้ช้าลงให้มาก และสังเกตดูรถไฟทั้งทางขวาและทางซ้าย ถ้ามีรถไฟกำลังจะผ่านมาให้หยุดรถให้ห่างจากรถไฟอย่างน้อย ๕ เมตร แล้วรอกอยจนกว่ารถไฟนั้นผ่านพ้นไปและปลอดภัยแล้วจึงเคลื่อนรถต่อไปได้ ห้ามมิให้ขับรถตัดหน้ารถไฟในระยะที่อาจจะเกิดอันตรายได้เป็นอันขาด (ต. ๒๐)

(๒๑) เครื่องหมาย “ทางข้ามทางรถไฟมีเครื่องกั้นทาง” หมายความว่า ทางข้างหน้ามีทางรถไฟตัดผ่านและมีรั้วหรือมีเครื่องกีดขวางกั้นทางก่อนที่จะขับรถผ่านเครื่องหมายนี้ให้ขับรถให้ช้าลงและพร้อมที่จะหยุดรถได้เมื่อมีเสียงสัญญาณ ของเจ้าหน้าที่ตั้งขึ้นหรือเจ้าหน้าที่ได้กั้นทาง หรือมีเครื่องกั้นทางปิดกั้น ถ้ามีรถข้างหน้าหยุดรออยู่ก่อนก็ให้หยุดรอถัดต่อมาตามลำดับ เมื่อเปิดเครื่องกั้นทางแล้วให้รถที่หยุดรอเคลื่อนตามกันไป (ต. ๒๑)

(๒๒) เครื่องหมาย “สัญญาณจราจร” หมายความว่า ทางข้างหน้ามีสัญญาณไฟจราจร ให้ขับรถให้ช้าลงและพร้อมที่จะปฏิบัติตามสัญญาณไฟจราจร (ต. ๒๒)

(๒๓) เครื่องหมาย “ทางแคบลงทั้งสองด้าน” หมายความว่า ทางข้างหน้าแคบลงกว่าทางที่กำลังผ่านทั้งสองด้าน ผู้ขับรถจะต้องขับรถให้ช้าลงและเพิ่มความระมัดระวังยิ่งขึ้น ขณะที่รถผ่านทางแคบผู้ขับรถจะต้องระมัดระวังมิให้รถชนหรือเสียดสีกัน (ต. ๒๓)

(๒๔) เครื่องหมาย “ทางแคบด้านซ้าย” หมายความว่า ทางข้างหน้าด้านซ้ายแคบลงกว่าทางที่กำลังผ่าน ผู้ขับรถจะต้องขับรถให้ช้าลง และเพิ่มความระมัดระวัง (ต. ๒๔)

(๒๕) เครื่องหมาย “ทางแคบด้านขวา” หมายความว่า ทางข้างหน้าด้านขวาแคบลงกว่าทางที่กำลังผ่าน ผู้ขับรถจะต้องขับรถให้ช้าลง และเพิ่มความระมัดระวัง (ต. ๒๔)

(๒๖) เครื่องหมาย “ทางคู่ข้างหน้า” หมายความว่า ทางข้างหน้าจะเป็นทางคู่มือเกาะหรือสิ่งอื่นใดแบ่งการจราจรออกเป็นสองทางไปทางหนึ่งมาทางหนึ่งให้ขับรถชิดไปทางด้านซ้ายด้วยความระมัดระวัง

(๒๗) เครื่องหมาย “สิ้นสุดทางคู่” หมายความว่า ทางข้างหน้าเป็นทางร่วมที่ไม่มีเกาะหรือสิ่งอื่นใดแบ่งการจราจร ให้ขับรถให้ช้าลงและชิดด้านซ้ายของทางและเพิ่มความระมัดระวังยิ่งขึ้น (ต. ๒๗)

(๒๘) เครื่องหมาย “ช่องทางจราจรปิด” หมายความว่า ช่องทางจราจรข้างหน้าปิด งดการสัญจรใน

ช่องทางตามความหมายในเครื่องหมายให้ผู้ขับรถเปลี่ยนใช้ช่องทางที่เหลืออยู่ด้วยความระมัดระวัง (ต. ๒๘)

(๒๙)เครื่องหมาย “วงเวียนข้างหน้า” หมายความว่า ทางข้างหน้าจะเป็นทางแยกมีวงเวียน ให้ขับรถให้ช้าและขับรถเข้าสู่วงเวียนด้วยความระมัดระวัง (ต. ๒๙)

(๓๐)เครื่องหมาย “สะพานแคบ” หมายความว่า ทางข้างหน้ามีสะพานแคบรถเดินหลีกกันไม่ได้ ให้ขับรถให้ช้าลงและระมัดระวังอันตรายจากรถที่จะสวนมาจากอีกฟากหนึ่งของสะพาน ถ้ามีเครื่องหมายอื่นติดตั้งอยู่ก็ให้ปฏิบัติตามเครื่องหมายนั้นด้วย (ต. ๓๐)

(๓๑)เครื่องหมาย “ทางแคบ” หมายความว่า ทางข้างหน้าแคบลงกว่าทางที่กำลังผ่าน มีขนาดตามตัวเลขเป็น “เมตร” ที่แสดงไว้ที่เครื่องหมายนั้นรถที่มีขนาดกว้างไม่เกินจำนวนตัวเลขที่บอกไว้ในเครื่องหมายให้ผ่านเข้าไปได้ แต่ให้ขับรถให้ช้าลงและเพิ่มความระมัดระวังเป็นพิเศษ ถ้ามีเครื่องหมายอื่นติดตั้งอยู่ก็ให้ปฏิบัติตามเครื่องหมายนั้นด้วย (ต. ๓๑)

(๓๒)เครื่องหมาย “ทางลัดต่ำ” หมายความว่า ทางข้างหน้าจะต้องลัดช่องลัดต่ำ มีขนาดตามตัวเลขเป็น “เมตร” ที่แสดงไว้ที่เครื่องหมายนั้นรถที่มีความสูงรวมทั้งสิ่งของที่บรรทุกสูงไม่เกินจำนวนตัวเลขที่บอกไว้ในเครื่องหมายให้ผ่านเข้าไปได้ แต่ให้ขับรถให้ช้าลงและเพิ่มความระมัดระวังเป็นพิเศษ ถ้ามีเครื่องหมายอื่นติดตั้งอยู่ก็ให้ปฏิบัติตามเครื่องหมายนั้นด้วย (ต. ๓๒)

(๓๓)เครื่องหมาย “ทางขึ้นลาดชัน” หมายความว่า ทางข้างหน้าเป็นทางลาดชันขึ้นเขาหรือขึ้นเนินชันเขา หรือชันเนินมีความลาดตามตัวเลขเป็น “ร้อยละ” ตามที่ปรากฏในเครื่องหมายอาจกำบังสายตาไม่ให้มองเห็นรถที่สวนมาให้ขับรถให้ช้าลงและเดินรถใกล้ขอบทางด้านซ้ายให้มาก กับให้ระมัดระวังอันตรายจากรถที่สวนทางมา (ต. ๓๓)

(๓๔)เครื่องหมาย “ทางลงลาดชัน” หมายความว่า ทางข้างหน้าเป็นทางลาดชันชันเขาหรือชันเนินชันเขา หรือชันเนินมีความลาดตามตัวเลขเป็น “ร้อยละ” ตามที่ปรากฏในเครื่องหมาย ให้ขับรถให้ช้าลง เดินรถใกล้ขอบทางด้านซ้ายให้มาก และผู้ขับรถไม่ควรปลดเกียร์หรือดับเครื่องยนต์เป็นอันขาดในกรณีที่เป็นทางลงเขาหรือเนินที่ชันมากให้ใช้เกียร์ต่ำเพื่อความปลอดภัย (ต. ๓๔)

(๓๕)เครื่องหมาย “เตือนรถกระโดด” หมายความว่า ทางข้างหน้าเปลี่ยนระดับอย่างกระทันหันเช่น บริเวณคอสะพาน ทางข้ามท่อระบายน้ำ เป็นต้น ให้ขับรถให้ช้าลงและเพิ่มความระมัดระวัง (ต. ๓๕)

(๓๖)เครื่องหมาย “ผิวทางขรุขระ” หมายความว่า ทางข้างหน้าขรุขระมาก มีหลุมมีบ่อ หรือเป็นสันติดต่อกัน ให้ขับรถให้ช้าลงและเพิ่มความระมัดระวังเป็นพิเศษ (ต. ๓๖)

(๓๗)เครื่องหมาย “ทางเป็นแอ่ง” หมายความว่า ทางข้างหน้าเปลี่ยนระดับลงกระทันหัน หรือเป็น

แอ่ง ให้ขับรถให้ช้าลงและเพิ่มความระมัดระวังเป็นพิเศษ (ต. ๓๗)

(๓๘) เครื่องหมาย “ทางลื่น” หมายความว่า ทางข้างหน้าลื่นอาจเกิดอุบัติเหตุได้ง่ายให้ขับรถให้ช้าลงให้มากและระมัดระวังการลื่นไถล อย่าใช้ห้ามล้อโดยแรงและทันที การหยุดรถ การเบรค หรือเลี้ยวรถในทางลื่นต้องกระทำด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ (ต. ๓๘)

(๓๙) เครื่องหมาย “ผิวทางร่วน” หมายความว่า ทางข้างหน้ามีวัสดุผิวทางหลุดกระเด็นเมื่อขับรถด้วยความเร็วสูงให้ขับรถให้ช้าลง และระมัดระวังอันตรายอันอาจเกินจากวัสดุผิวทาง (ต. ๓๙)

(๔๐) เครื่องหมาย “ระวังหินร่วง” หมายความว่า ทางข้างหน้าอาจจะมีหินร่วงลงมาในผิวทาง ทำให้กีดขวางการจราจร ให้ขับรถให้ช้าลงและระมัดระวังอันตรายเป็นพิเศษ (ต. ๔๐)

(๔๑) เครื่องหมาย “สะพานเปิดได้” หมายความว่า ทางข้างหน้าจะต้องผ่านสะพานที่เปิดได้ให้หรือลด ให้ขับรถช้าลงและระมัดระวังในการหยุดรถเมื่อเจ้าหน้าที่จะปิดกั้นทางเพื่อเปิดสะพานให้เรือผ่าน เพื่อไม่ให้กีดอันตรายต่อรถข้างหน้าและรถข้างหลัง (ต. ๔๑)

(๔๒) เครื่องหมาย “ทางกำลังซ่อม” หมายความว่า ทางข้างหน้ากำลังมีการซ่อมอาจวางเครื่องกีดขวางไว้ หรือมีคนงานกำลังซ่อมทาง ให้ขับรถให้ช้าลงพอสมควรและระมัดระวังคนงานซ่อมทางและสิ่งกีดขวาง เพื่อการซ่อมทางตอนนั้น (ต. ๔๒)

(๔๓) เครื่องหมาย “ระวังคนข้ามถนน” หมายความว่า ทางข้างหน้ามีทางสำหรับคนข้ามถนน หรือมีหมู่บ้านราษฎรอยู่ข้างทาง ซึ่งมีคนเดินข้ามไปมาอยู่เสมอให้ขับรถให้ช้าลงพอสมควร และระมัดระวังคนข้ามถนน ถ้ามีคนกำลังเดินข้ามถนนให้หยุดรถให้คนเดินข้ามถนนไปได้โดยปลอดภัย (ต. ๔๓)

(๔๔) เครื่องหมาย “โรงเรียนระวังเด็ก” หมายความว่า ทางข้างหน้ามีโรงเรียนตั้งอยู่ข้างทาง ให้ขับรถให้ช้าลงและระมัดระวังอุบัติเหตุซึ่งอาจจะเกิดขึ้นแก่เด็กนักเรียน ถ้ามีเด็กนักเรียนกำลังเดินข้ามถนนให้หยุดรถให้เด็กนักเรียนข้ามถนนไปได้โดยปลอดภัย ถ้าเป็นเวลาโรงเรียนกำลังสอน ให้งดใช้เสียงสัญญาณและห้ามมิให้ทำให้เกิดเสียงรบกวนด้วยประการใด ๆ (ต. ๔๔)

(๔๕) เครื่องหมาย “ระวังเครื่องบินบินต่ำ” หมายความว่า ทางข้างหน้าเข้าใกล้สนามบินอาจมีเครื่องบินขึ้นลงในระดับต่ำให้ขับรถให้ช้าลง หากเห็นเครื่องบินกำลังขึ้นหรือผ่านทางข้างหน้า ให้หยุดรถให้เครื่องบินผ่านไปโดยปลอดภัย (ต. ๔๕)

(๔๖) เครื่องหมาย “ระวังทางข้ามทางวิ่งของเครื่องบิน” หมายความว่า ทางข้างหน้าจะตัดผ่านทางวิ่ง

ของเครื่องบินให้ขั้วรถให้ช้าลงและระมัดระวังเป็นพิเศษถ้ามีเครื่องหมายอื่นติดตั้งไว้ให้ปฏิบัติตามเครื่องหมายนั้น ๆ ด้วย (ต.๔๖)

(๔๗) เครื่องหมาย “ระวางสัตว์” หมายความว่า ทางข้างหน้าอาจมีสัตว์ข้ามทาง ให้ขั้วรถให้ช้าลงและระมัดระวังอันตรายเป็นพิเศษ (ต. ๔๗)

(๔๘) เครื่องหมาย “ระวางอันตราย” หมายความว่า ทางข้างหน้ามีอันตราย เช่น เกิดอุบัติเหตุ ทางทรุด เป็นต้น ให้ขั้วรถให้ช้าลงให้มากและระมัดระวังอันตรายเป็นพิเศษ (ต.๔๘)

(๔๙) เครื่องหมาย “สายไฟแรงสูงพาดต่ำ” หมายความว่า ทางข้างหน้ามีสายไฟแรงสูงพาดต่ำให้ขั้วรถให้ช้าลงและระมัดระวังอันตรายอันอาจเกิดขึ้น (ต.๔๙)

(๕๐) เครื่องหมาย “เตือนทางโค้ง” หมายความว่า ทางข้างหน้าตอนนั้นเป็นทางโค้งอันตราย ให้ขั้วรถให้ช้าลงให้มากและเพิ่มความระมัดระวังเป็นพิเศษ (ต.๕๐)

(๕๑) เครื่องหมาย “ทางเดินรถสองทาง” หมายความว่า ทางข้างหน้าเป็นทางเดินรถสองทาง ให้ขั้วรถให้ช้าลงและเดินรถใกล้ขอบทางด้านซ้าย กับให้ระมัดระวังอันตรายจากรถที่จะสวนทางมา (ต.๕๑)

(๕๒) เครื่องหมาย “ทางเดินรถสองทางตัดผ่าน” หมายความว่า ทางข้างหน้าจะเป็นทางเดินรถสองทางตัดผ่าน ให้ขั้วรถให้ช้าลง และถ้ามีเครื่องหมายอื่นติดตั้งไว้ให้ปฏิบัติตามเครื่องหมายนั้น ๆ ด้วย (ต.๕๒)

(๕๓) เครื่องหมาย “ให้เปลี่ยนช่องทางจราจร” หมายความว่า ช่องทางจราจรข้างหน้าปิดให้เปลี่ยนใช้ช่องทางจราจรตามสัญลักษณ์ในเครื่องหมาย ให้ขั้วรถให้ช้าลงและระมัดระวังอันตรายเป็นพิเศษ (ต.๕๓)

เครื่องหมายจราจรบนพื้นทาง

ข้อ ๑๐ เครื่องหมายจราจรตามข้อ ๖ (๒) เป็นเครื่องหมายประเภทบังคับให้ผู้ขับขี่รถปฏิบัติตามความหมายของเครื่องหมายนั้น ๆ ดังต่อไปนี้

(๑.) เครื่องหมาย “เส้นแบ่งทิศทางจราจรปกติ” หมายความว่า เส้นแสดงการแบ่งแยกการจราจรของขบวนที่มีทิศทางตรงกันข้าม โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ที่ศูนย์กลางของผิวจราจร เป็นเส้นประสีขาว ขนาดกว้าง ขนาดกว้าง ๑๕ เซนติเมตร ยาว ๒๐๐ เซนติเมตรเว้นช่องห่าง ๒๐๐ เซนติเมตร ให้ขั้วรถไปทางด้านซ้ายของเส้นแบ่งทิศทางจราจร ยกเว้นในกรณีที่ต้องการจะเลี้ยวขวา หรือแซงขึ้นหน้ารถคันอื่นอาจจะข้ามเส้นดังกล่าวได้ด้วย ความระมัดระวัง (ผ.๑/๑)

(๒) เครื่องหมาย “เส้นทางแบ่งทิศทางจราจรเตือน” หมายความว่า เส้นแสดงการแบ่งแยกการจราจร

ของขุดยานที่มีทิศทางตรงกันข้าม เป็นเส้นประสีขาวยาวขนาดกว้าง ๑๕ เซนติเมตร ยาว ๓๐๐ เซนติเมตร เว้นช่องห่าง ๑๐๐ เซนติเมตร แสดงให้ทราบว่าใกล้จะถึงเส้นแบ่งทิศทางจราจรห้ามแซง ยกเว้นในกรณีที่ต้องการจะเลี้ยวขวาหรือแซงขึ้นหน้ารถคันอื่นอาจจะข้ามเส้นดังกล่าวได้ด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ (ผ.๑/๒)

(๓) เครื่องหมาย “เส้นแบ่งทิศทางจราจรห้ามแซง” หมายความว่า เส้นแสดงการแบ่งการจราจรของขุดยานที่มีทิศทางตรงกันข้าม เป็นเส้นทึบสีขาวยาวขนาดกว้าง ๑๕ เซนติเมตร ให้ขับรถไปทางด้านซ้ายของเส้นแบ่งทิศทางจราจรห้ามแซง ห้ามขับรถผ่านหรือคร่อมโดยเด็ดขาด (ผ.๑/๓)

(๒.) เครื่องหมาย “เส้นแบ่งทิศทางจราจรคู่” หมายความว่า เส้นแสดงการแบ่งแยกการจราจรของขุดยานที่มีทิศทางตรงกันข้าม เป็นเส้นทึบสีขาวยาวขนาดกว้าง ๑๐ เซนติเมตร ขนานไปกับเส้นประสีขาวยาวขนาดกว้าง ๑๐ เซนติเมตร ยาว ๒๐๐ เซนติเมตร เว้นช่องห่าง ๒๐๐ เซนติเมตร เส้นทั้งสองมีระยะห่างกัน ๑๕ เซนติเมตร ห้ามขับรถที่อยู่ ในทิศทางของเส้นทึบผ่านหรือคร่อมเส้นทึบโดยเด็ดขาดรถที่อยู่ในทิศทางของเส้นประอาจจะข้ามเส้นดังกล่าวนี้ได้ด้วยความระมัดระวัง (ผ.๑/๔)

(๓.) เครื่องหมาย “เส้นแบ่งทิศทางจราจรห้ามแซงคู่” หมายความว่า เส้นแสดงการแบ่งแยกการจราจรของขุดยานที่มีทิศทางตรงกันข้าม เป็นเส้นทึบสีขาวยาวขนาดกว้าง ๑๐ เซนติเมตร ขนานกันมีระยะห่างระหว่างเส้น ๑๕ เซนติเมตร ห้ามขับรถผ่านหรือคร่อมโดยเด็ดขาดทั้งสองทิศทาง (ผ.๑/๕)

(๔.) เครื่องหมาย “เส้นแบ่งช่องเดินรถปกติ” หมายความว่า เส้นแบ่งช่องเดินรถโดยทั่ว ๆ ไป เป็นเส้นประสีขาวยาวขนาดกว้าง ๑๐ เซนติเมตร ยาว ๑๐๐ เซนติเมตร เว้นช่องห่าง ๓๐๐ เซนติเมตร ให้ขับรถภายในช่องเดินรถ ห้ามขับรถคร่อมเส้นแบ่งช่องเดินรถ เว้นแต่จะเปลี่ยนช่องเดินรถ (ผ.๒/๑)

(๕.) เครื่องหมาย “เส้นแบ่งช่องเดินรถเดือน” หมายความว่า เส้นแบ่งช่องเดินรถประเภทเดือน เป็นเส้นประสีขาวยาวขนาดกว้าง ๑๐ เซนติเมตร ยาว ๓๐๐ เซนติเมตร เว้นช่องห่าง ๑๐๐ เซนติเมตร แสดงให้ทราบว่าใกล้จะถึงเส้นแบ่งช่องเดินรถห้ามแซง ห้ามขับรถคร่อมเส้นช่องเดินรถ เว้นแต่จะเปลี่ยนช่องเดินรถ (ผ.๒/๒)

(๖.) เครื่องหมาย “เส้นแบ่งช่องเดินรถห้ามแซง” หมายความว่า เส้นแบ่งช่องเดินรถห้ามแซง เป็นเส้นทึบสีขาวยาวขนาดกว้าง ๑๐ เซนติเมตร ห้ามขับรถผ่านหรือคร่อมเส้นแบ่งช่องเดินรถ ห้ามแซงโดยเด็ดขาด (ผ.๒/๓)

(๗.) เครื่องหมาย “เส้นขอบทาง” หมายความว่า เส้นแสดงแนวขอบทางเป็นเส้นประสีขาวยาวขนาดกว้าง ๑๐ เซนติเมตร ยาว ๓๐ เซนติเมตร เว้นช่องห่าง ๖๐ เซนติเมตร ให้ขับรถในช่องจราจรด้านขวาของเส้นนั้น (ผ.๓)

(๘.) เครื่องหมาย “เส้นแบ่งช่องเดินรถประจำทาง” หมายความว่า เส้นแบ่งช่องเดินรถที่กำหนดให้

เป็นช่องเดินรถสำหรับรถโดยสารประจำทางหรือรถบรรทุกคนโดยสารประเภทที่อธิบดีกำหนดเป็นเส้นทึบสีเหลือง ขนาดกว้าง ๒๐ เซนติเมตร ห้ามขับรถประเภทอื่นเข้าไปในช่องเดินรถประจำทาง (ผ.๔/๑)

(๕.) เครื่องหมาย “เส้นแบ่งช่องเดินรถประจำทางสามารถข้ามผ่านได้” หมายความว่า เส้นแบ่งช่องเดินรถสำหรับรถโดยสารประจำทางหรือรถบรรทุกคนโดยสารประเภทที่อธิบดีกำหนดเป็นเส้นประสีเหลืองขนาดกว้าง ๒๐ เซนติเมตร ยาว ๖๐ เซนติเมตร เว้นช่องว่าง ๓๐ เซนติเมตร รถประเภทอื่นอาจจะผ่านเส้นดังกล่าวนี้ได้ด้วยความระมัดระวัง (ผ.๔/๒)

(๑๐.) เครื่องหมาย “เส้นห้ามหยุดรถหรือจอดรถ” หมายความว่า ห้ามมิให้หยุดรถหรือจอดรถทุกชนิดตรงแนวนั้นเป็นอันขาด เป็นเส้นสีขาวสลับแดงมีขนาดยาว ๕๐ เซนติเมตร แสดงที่ช่องทางของวงเวียนและที่อื่น ๆ (ผ.๕/๑)

(๑๑.) เครื่องหมาย “เส้นห้ามจอดเว้นแต่หยุดรับ – ส่งผู้โดยสาร” หมายความว่า ห้ามมิให้จอดรถทุกชนิดระหว่างแนวนั้น เว้นแต่การหยุดรับ – ส่งคนหรือสิ่งของของผู้โดยสาร ซึ่งต้องกระทำโดยมิชักช้าเป็นเส้นสีขาวสลับเหลืองขนาดยาว ๕๐ เซนติเมตร แสดงที่ช่องทางของวงเวียนและที่อื่น ๆ (ผ.๕/๒)

(๑๒.) เครื่องหมาย “เส้นแนวหยุด” หมายความว่า เส้นขวางถนนเป็นเส้นทึบสีขาวขนาดกว้าง ๔๐ เซนติเมตร ให้ผู้ขับรถหยุดรถก่อนถึงแนวเส้นขวางทุกครั้ง และให้ดูจังหวะที่รถว่าง เมื่อไม่เป็นเหตุให้เกิดขวางการจราจรและไม่เกิดอันตรายแล้วจึงให้ขับรถผ่านเส้นขวางไป (ผ.๖)

(๑๓.) เครื่องหมาย “เส้นให้ทาง” หมายความว่า เส้นขวางถนนเป็นเส้นประสีขาว ขนาดกว้าง ๔๐ เซนติเมตร ยาว ๖๐ เซนติเมตร เว้นช่องห่าง ๓๐ เซนติเมตร ให้ขับรถให้ช้าลงแล้วดูความปลอดภัยจากรถอื่นและคนเดินเท้าในทางที่ขวางหน้าให้รถและคนเดินเท้าในทางขวางหน้าผ่านไปก่อน เมื่อเห็นว่าปลอดภัยและไม่เป็นการกีดขวางการจราจรแล้ว จึงให้เคลื่อนรถต่อไปได้ด้วยความระมัดระวัง (ผ.๗)

(๑๔.) เครื่องหมาย “เส้นทะแยงสำหรับทางแยก” หมายความว่า เป็นเส้นทึบสีเหลืองขนาดกว้าง ๑๕ เซนติเมตร ลากทะแยงตัดกันทำมุม ๔๕ องศาห่างกัน ๒๐๐ เซนติเมตร ภายในกรอบเส้นทึบสีเหลือง ขนาดกว้าง ๒๐ เซนติเมตร ห้ามหยุดรถทุกชนิดภายในกรอบเส้นทะแยง สำหรับทางแยกยกเว้นรถที่หยุดรอเพื่อเลี้ยวขวา (ผ.๘)

(๑๕.) เครื่องหมาย “เส้นจอดรถ” หมายความว่า เป็นเส้นทึบสีขาวขนาดกว้าง ๑๐ เซนติเมตร ให้จอดรถภายในเส้นจอดรถ ห้ามจอดรถคร่อมเส้นหรือทำให้ส่วนใดของรถล้ำออกไปนอกแนวที่กำหนด (ผ.๙)

- (๑๖.) เครื่องหมาย “ลูกศรชี้ตรงไปข้างหน้า” หมายความว่า ลูกศรสีขาวโดยมีปลายลูกศรชี้ตรงไปข้างหน้าผู้ขับรถในช่องเดินรถนั้นต้องขับรถตรงไปข้างหน้าห้ามเลี้ยวซ้ายหรือเลี้ยวขวา (พ.๑๐)
- (๑๗.) เครื่องหมาย “ลูกศรเลี้ยวซ้าย” หมายความว่า ลูกศรทึบสีขาวโดยมีปลายลูกศรเฉียงไปทางซ้ายผู้ขับรถในช่องเดินรถนั้นต้องขับรถเลี้ยวซ้ายห้ามขับรถตรงไปหรือเลี้ยวขวา (พ.๑๑)
- (๑๘.) เครื่องหมาย “ลูกศรเลี้ยวขวา” หมายความว่า ลูกศรทึบสีขาวโดยมีปลายลูกศรเฉียงไปทางขวาผู้ขับรถในช่องเดินรถนั้นต้องขับรถเลี้ยวขวาห้ามขับรถตรงไปหรือเลี้ยวซ้าย (พ.๑๑)
- (๑๙.) เครื่องหมาย “ลูกศรตรงไปและเลี้ยวซ้ายหรือเลี้ยวขวา” หมายความว่า ลูกศรทึบสีขาวมีปลายลูกศรแยกออกเป็นสองทางชี้ตรงทางหนึ่งกับเฉียงซ้ายอีกทางหนึ่ง หรือชี้ตรงกับเฉียงขวาให้ผู้ขับรถในช่องเดินรถนั้นขับรถตรงไปกับเลี้ยวซ้าย หรือตรงไปกับเลี้ยวขวาตามแนวนั้นร่วมกัน แล้วแต่กรณี (พ.๑๑)
- (๒๐.) เครื่องหมาย “ลูกศรเลี้ยวซ้ายกับเฉียงขวา” หมายความว่า ลูกศรทึบสีขาวมีปลายลูกศรแยกออกเป็นสองทาง ชี้เฉียงซ้ายทางหนึ่งกับเฉียงขวาอีกทางหนึ่ง ให้ผู้ขับรถในช่องเดินรถนั้น เลี้ยวซ้ายหรือเลี้ยวขวา ห้ามขับรถตรงไป (พ.๑๔)
- (๒๑.) เครื่องหมาย “เส้นทางข้าม” หมายความว่า เส้นทางสีขาวขนาดกว้าง ๑๕ เซนติเมตร ยาวอย่างต่ำ ๒๕๐ เซนติเมตร วางขนานกับแนวถนนห่างกัน ๕๐ เซนติเมตร และมีเส้นแนวหยุดหรือเส้นให้ทางก่อนถึงเส้นทางข้ามอย่างน้อย ๕๐ เซนติเมตร ผู้ขับรถทุกชนิดจะต้องขับรถให้ช้าลง และพร้อมที่จะหยุดรถได้ทันทีเมื่อมีคนเดินข้าม ณ ทางข้านั้น ในเขตทางข้ามถนนที่ไม่มีเจ้าหน้าที่หรือเครื่องสัญญาณควบคุม ให้ผู้เดินข้ามถนนมีสิทธิไปก่อน ฉะนั้นในขณะที่มีคนกำลังเดินอยู่ในทางข้ามถนนให้ผู้ขับรถหยุดรถก่อนถึงเส้นแนวหยุดหรือเส้นให้ทางและเมื่อคนเดินข้ามถนนได้ข้ามไปโดยปลอดภัยแล้ว จึงจะเคลื่อนรถต่อไปได้ทางข้ามที่มีเจ้าหน้าที่หรือสัญญาณควบคุมคนเดินเท้ามีสิทธิที่จะเดินข้ามทางได้โดยรถต่าง ๆ ต้องหยุดให้ในขณะที่มีสัญญาณห้ามรถด้านนั้นเมื่อรถข้างหน้าได้หยุดเพื่อให้ผู้เดินเท้าข้ามถนนตรงทางข้ามให้ผู้ขับรถที่ตามมาข้างหลังหยุดรถต่อกันไปตามลำดับ ห้ามมิให้แซงรถที่หยุดคอยข้างหน้าขึ้นไปห้ามมิให้หยุดหรือจอดรถทุกชนิดตรงเขตทางข้ามถนนไม่ว่าในกรณีใด ๆ ถ้ามีสัญญาณให้รถหยุดหรือการจราจรข้างหน้าติดขัดรถทุกคันจะต้องหยุดก่อนถึงแนวเส้นให้ทาง ห้ามมิให้หยุดล้ำเข้าไปในเขตทางข้ามถนนถ้าเจ้าพนักงานจราจรได้เขียนข้อความอย่างไร หรือใช้วัตถุอย่างอื่นฝังดอก หรือติดไว้เป็นอักษรบนพื้นทาง เช่น หยุด ขับช้า ๆ เลี้ยวขวา ก็ให้ผู้ขับรถปฏิบัติตามข้อความนั้น

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

กำหนด ณ วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒

พลตำรวจเอก มนต์ชัย พันธุ์คงชื่น

อธิบดีกรมตำรวจ

เครื่องหมายจราจรประเภทบังคับ

ห้ามเข้า	หยุด	ให้ทาง	ให้รถสวนทางมาก่อน	ห้ามเข้า	ห้ามแซง
ห้ามเลี้ยวขวา	ห้ามเลี้ยวซ้าย	ห้ามกลับรถทางขวาห้ามกลับรถทางซ้าย	ห้ามรถยนต์	ห้ามรถจักรยานยนต์	
ห้ามรถยนต์สามล้อ	ห้ามรถบรรทุก	ห้ามรถจักรยาน	ห้ามรถสามล้อ	ห้ามล้อเลื่อนลากเข็น	ห้ามรถยนต์ที่ใช้ในการเกษตร
ห้ามรถจักรยานยนต์และรถยนต์	ห้ามรถจักรยานรถสามล้อรถจักรยานยนต์	ห้ามคน	ห้ามใช้เสียง	ห้ามจอดรถ	ห้ามหยุดรถ
หยุดตรวจ	จำกัดความเร็ว	ห้ามรถหนักเกินกำหนด	ห้ามรถกว้างเกินกำหนด	ห้ามรถสูงเกินกำหนด	ให้เดินรถทางเดียวไปข้างหน้า
ให้ชิดซ้าย	ให้ชิดขวา	ทางเดินรถทางเดียวทางเดินรถทางเดียวไปทางซ้าย	ทางเดินรถทางเดียวไปทางขวา	ให้เลี้ยวซ้าย	ให้เลี้ยวขวา
ให้เลี้ยวซ้ายหรือ เลี้ยวขวา	ให้ไปทางซ้ายหรือ ทางขวา	วงเวียน	ให้รถตรงไป	สุดเขตบังคับ	ทางเดินรถทางเดียวไปทางซ้าย
ทางเดินรถทางเดียวไปทางขวา	ให้ชิดซ้าย	ให้ชิดขวา	ให้ไปทางซ้ายหรือ ทางขวา	ให้เลี้ยวซ้าย	ให้เลี้ยวขวา
ให้เลี้ยวซ้ายหรือ เลี้ยวขวา	ให้ตรงไปหรือ เลี้ยวซ้าย	ให้ตรงไปหรือ เลี้ยวขวา	วงเวียน	ช่องเดินรถประจำทาง	ช่องเดินรถมวลชน
ช่องเดินรถจักรยาน	เฉพาะคนเดิน	ความเร็วขั้นต่ำ			

อธิบายเครื่องหมายจราจรประเภทบังคับ

บ ๑	หยุด	บ ๒๕	ห้ามรถวิ่งเกินกำหนด
บ ๒	ให้ทาง	บ ๒๖	ห้ามรถสูงเกินกำหนด
บ ๓	หยุดตรวจ	บ ๒๗	ห้ามรถยาวเกินกำหนด
บ ๔	ห้ามเข้า	บ ๒๘	จำกัดความเร็ว
บ ๕	ห้ามเลี้ยวซ้าย	บ ๒๙	สุดเขตจำกัดความเร็ว
บ ๖	ห้ามเลี้ยวขวา	บ ๓๐	ห้ามจอดรถ
บ ๗	ห้ามกลับรถ	บ ๓๑	ห้ามหยุดรถ
บ ๘	ห้ามแซง	บ ๓๒	ห้ามจอดรถในวันดี
บ ๙	ห้ามรถบรรทุกหนักแซง	บ ๓๓	ห้ามจอดรถในวันคู่
บ ๑๐	ห้ามรถยนต์	บ ๓๔	ให้รถสวนทางมาก่อน
บ ๑๑	ห้ามรถบรรทุก	บ ๓๕	ห้ามรถบรรทุกหนักใช้ช่องเดินรถที่กำหนด
บ ๑๒	ห้ามรถยนต์ใช้ในการเกษตร	บ ๓๖	ให้รถตรงไป
บ ๑๓	ห้ามรถพ่วง	บ ๓๗	ให้ชิดซ้าย
บ ๑๔	ห้ามรถจักรยานยนต์	บ ๓๘	ให้ชิดขวา
บ ๑๕	ห้ามรถจักรยาน	บ ๓๙	ทางเดินรถทางเดียวไปทางซ้าย
บ ๑๖	ห้ามรถสามล้อ	บ ๔๐	ทางเดินรถทางเดียวไปทางขวา
บ ๑๗	ห้ามรถยนต์สามล้อ	บ ๔๑	ให้เลี้ยวซ้าย
บ ๑๘	ห้ามรถจักรยานยนต์และรถยนต์	บ ๔๒	ให้เลี้ยวขวา
บ ๑๙	ห้ามรถจักรยาน รถสามล้อและรถจักรยานยนต์ห้าม	บ ๔๓	ให้เลี้ยวซ้ายหรือเลี้ยวขวา
บ ๒๐	ล้อเลื่อนลากเข็น	บ ๔๔	ให้ไปทางซ้ายหรือไปทางขวา
บ ๒๑	ห้ามเกวียน	บ ๔๕	วงเวียน
บ ๒๒	ห้ามคน	บ ๔๖	เริ่มช่องเดินรถประจำทาง
บ ๒๓	ห้ามใช้เสียง	บ ๔๗	ช่องเดินรถประจำทาง
บ ๒๔	ห้ามรถหนักเกินกำหนด	บ ๔๘	ห้ามเข้ายกเว้นรถที่กำหนด

เครื่องหมายจราจรประเภทเตือน

๑๐๑

๑๐๒

๑๐๓

๑๐๔

๑๐๕

๑๐๖

๑๐๗

๑๐๘

๑๐๙

๑๑๐

๑๑๑

๑๑๒

๑๑๓

๑๑๔

๑๑๕

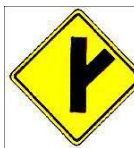
๑๑๖

๑๑๗

๑๑๘

๑๑๙

๑๒๐

๑๒๑

๑๒๒

๑๒๓

๑๒๔

๑๒๕

๑๒๖

๑๒๗

๑๒๘

๑๒๙

๑๓๐

๑๓๑

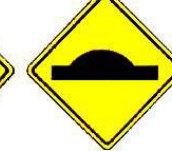
๑๓๒

๑๓๓

๑๓๔

๑๓๕

๑๓๖

๑๓๗

๑๓๘

๑๓๙

๑๔๐

๑๔๑

๑๔๒

๑๔๓

๑๔๔

๑๔๕

๑๔๖

๑๔๗

๑๔๘

๑๔๙

๑๕๐

๑๕๑

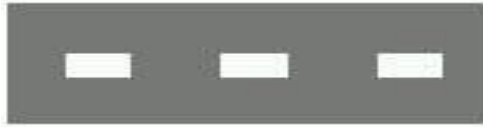
๑๕๒

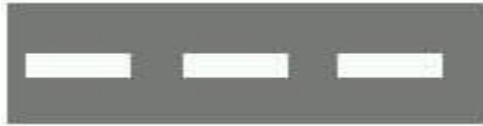
๑๕๓

ต ๑	ทางโค้งซ้าย	ต ๒๕	ทางแคบลงด้านขวา
ต ๒	ทางโค้งขวา	ต ๒๖	ทางคู่ข้างหน้า
ต ๓	ทางโค้งรัศมีเลี้ยวซ้าย	ต ๒๗	สิ้นสุดทางคู่
ต ๔	ทางโค้งรัศมีเลี้ยวขวา	ต ๒๘	ช่องทางจราจรปิด
ต ๕	ทางโค้งกลับเริ่มซ้าย	ต ๒๙	วงเวียนข้างหน้า
ต ๖	ทางโค้งกลับเริ่มขวา	ต ๓๐	สะพานแคบ
ต ๗	ทางโค้งกลับรัศมีแคบเริ่มซ้าย	ต ๓๑	ทางแคบ
ต ๘	ทางโค้งกลับรัศมีแคบเริ่มขวา	ต ๓๒	ทางลดต่ำ
ต ๙	ทางคดเคี้ยวเริ่มซ้าย	ต ๓๓	ทางขึ้นลาดชัน
ต ๑๐	ทางคดเคี้ยวเริ่มขวา	ต ๓๔	ทางลงลาดชัน
ต ๑๑	ทางโทตัดทางเอก	ต ๓๕	เตือนรถกระโดด
ต ๑๒	ทางโทแยกทางเอกทางซ้าย	ต ๓๖	ผิวทางขรุขระ
ต ๑๓	ทางโทแยกทางเอกทางขวา	ต ๓๗	ทางเป็นแอ่ง
ต ๑๔	ทางโทแยกทางเอกเอียงกันเริ่มซ้าย	ต ๓๘	ทางลื่น
ต ๑๕	ทางโทแยกทางเอกเอียงกันเริ่มขวา	ต ๓๙	ผิวทางร่วน
ต ๑๖	ทางโทเชื่อมทางเอกจากซ้าย	ต ๔๐	ระวังหินร่วง
ต ๑๗	ทางโทเชื่อมทางเอกจากขวา	ต ๔๑	สะพานเปิดได้
ต ๑๘	ทางโทแยกทางเอกทางซ้ายรูปตัววาย	ต ๔๒	ทางกำลังซ่อม
ต ๑๙	ทางโทแยกทางเอกทางขวารูปตัววาย	ต ๔๓	ระวังคนข้ามถนน
ต ๒๐	ทางข้ามรถไฟไม่มีเครื่องกั้นทาง	ต ๔๔	โรงเรียนระวังเด็ก
ต ๒๑	ทางข้ามทางรถไฟมีเครื่องกั้นทาง	ต ๔๕	ระวังเครื่องบินบินต่ำ
ต ๒๒	สัญญาณจราจร	ต ๔๖	ระวังทางข้ามทางวิ่งของเครื่องบิน
ต ๒๓	ทางแคบลงทั้งสองด้าน	ต ๔๗	ระวังสัตว์
ต ๒๔	ทางแคบลงด้านซ้าย	ต ๔๘	ระวังอันตราย
		ต ๔๙	สายไฟแรงสูงพาดต่ำ
		ต ๕๐	เตือนทางโค้ง
		ต ๕๑	ทางเดินรถสองทาง
		ต ๕๒	ทางเดินรถสองทางตัดผ่าน
		ต ๕๓	ให้เปลี่ยนช่องทางจราจร

เครื่องหมายจราจรบนผิวทาง

ผ 1/1 เส้นแบ่งทิศทางจราจรปกติ

ผ 1/2 เส้นแบ่งทิศทางจราจรเดือน

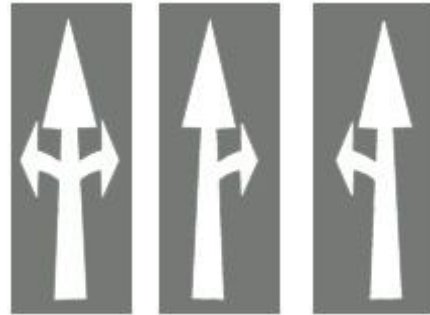
ผ 1/3 เส้นแบ่งทิศทางจราจรห้ามแซง

ผ 1/4 เส้นแบ่งทิศทางจราจรคู่

ผ 1/5 เส้นแบ่งทิศทางจราจรห้ามแซงคู่

ลูกศรให้ตรงไปเลี้ยวซ้ายหรือเลี้ยวขวา

ลูกศรให้กลับรถ ลูกศรให้เลี้ยวขวา ลูกศรให้เลี้ยวซ้าย

สัญญาณไฟจราจร

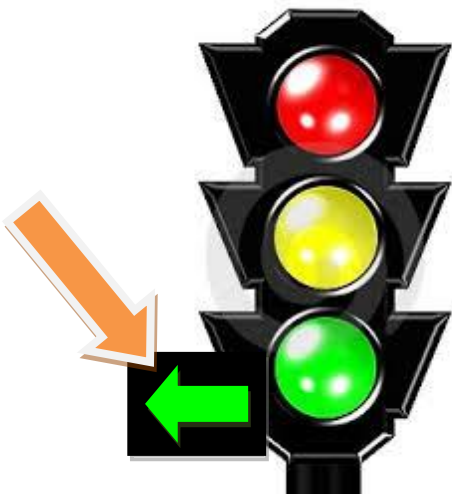
หยุด

เตรียมไป

ไป

ให้ตรงไป หรือเลี้ยวซ้ายไปได้

ให้หยุด เลี้ยวขวาไปได้

ข้อกำหนดกรมตำรวจ

เรื่อง สัญญาจราจร เครื่องหมายจราจร

และความหมายของสัญญาจราจร และเครื่องหมายจราจร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ อธิบดีกรมตำรวจ ออกข้อกำหนดกรมตำรวจไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ แห่งข้อกำหนดกรมตำรวจ เรื่อง สัญญาจราจร เครื่องหมายจราจร และความหมายของสัญญาจราจร และเครื่องหมายจราจร ลงวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

(ได้นำความใหม่ไปพิมพ์ต่อท้ายความเดิมที่ยกเลิกนั้นไว้แล้ว)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

กำหนด ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๑

พลตำรวจเอก เภา สารสิน

อธิบดีกรมตำรวจ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๕ (ฉบับพิเศษ) ๒๘ เมษายน ๒๕๒๒)

ข้อกำหนดเจ้าพนักงานจราจร

เรื่อง กำหนดแบบใบสั่งของเจ้าพนักงานจราจร และใบรับแทน

ใบอนุญาตขับขี่

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติจราจรทางบก พุทธศักราช ๒๕๒๒ ได้บัญญัติให้เจ้าพนักงานจราจรกำหนดแบบใบสั่งของเจ้าพนักงานจราจร และใบรับแทนใบอนุญาตขับขี่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามในมาตรา ๑๔๐ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พุทธศักราช ๒๕๒๒ เจ้าพนักงานจราจรจึงกำหนดแบบใบสั่งและใบรับแทนใบอนุญาตขับขี่ไว้ดังต่อไปนี้

ใบสั่งของเจ้าพนักงาน และใบรับแทนใบอนุญาตขับขี่ ขนาดกว้าง ๑๒ เซนติเมตร ยาว ๒๐ เซนติเมตร ฉบับหนึ่งมี ๔ แผ่น แผ่นแรกสีขาว สำหรับให้กับผู้ขับหรือติดไว้ที่รถ แผ่นที่สองสีเหลือง สำหรับส่งให้ศูนย์ประมวลข่าวสารกรมตำรวจ แผ่นที่สามสีชมพู สำหรับมอบให้พนักงานสอบสวน แผ่นที่สี่สีฟ้า เป็นสำเนาฉบับเก็บไว้เป็นหลักฐานสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับ การเขียนสำเนาให้ใช้กระดาษคาร์บอน โดยมีข้อความตามแบบท้ายข้อกำหนดนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

กำหนด ณ วันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒

พลตำรวจเอก มนต์ชัย พันธุ์คงชื่น

เจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๕ (ฉบับพิเศษ) ๒๘ เมษายน ๒๕๒๒)

ประกาศเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร

เรื่อง การใช้เครื่องวัดควันและเสียงดัง

ของรถยนต์และรถจักรยานยนต์

ตามประกาศเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร เรื่อง การใช้เครื่องวัดควันและเสียงดังของรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ กำหนดเครื่องวัดควันและลักษณะควันที่เป็นอันตรายหรือเสื่อมเสียอนามัยแก่ประชาชน และเครื่องวัดเสียง และระดับเสียงอันเป็นการเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน สำหรับรถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่นำมาใช้ในทางไว้แล้ว นั้น

บัดนี้ เห็นสมควรกำหนดการใช้เครื่องวัดควันและเสียงดังของรถยนต์และรถจักรยานยนต์ขึ้นใหม่เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๑๔ อธิบดีกรมตำรวจในฐานะเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๒๓ ออกประกาศกำหนดเครื่องวัดควันและลักษณะควันที่เป็นอันตรายหรือเสื่อมเสียอนามัยแก่ประชาชน และเครื่องวัดเสียงและระดับเสียงอันเป็นการเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน สำหรับรถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่นำมาใช้ในทางไว้ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกประกาศเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร เรื่อง การใช้เครื่องวัดควันและเสียงดังของรถยนต์ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓

๒. ลักษณะของควันท่อออกจากท่อไอเสียของรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ซึ่งทดสอบและวัดเขม่าควันเมื่อรถหยุดอยู่กับที่และเร่งเครื่องยนต์พอสมควรเกินกว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของเครื่องวัดควัน
๓. ระดับเสียงอันเกิดจากเครื่องยนต์และส่วนประกอบส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในสภาพใช้งานปกติเกินกว่า ๘๕ เดซิเบล เอ. (DECIBEL-A) เมื่อวัดด้วยเครื่องวัดเสียงในระยะห่าง ๗.๕๐ เมตร ที่ความสูง ๑.๒๐ เมตร หรือเกินกว่า ๑๐๐ เดซิเบล เอ. (DECIBEL-A) ในระยะห่าง ๐.๕ เมตร ที่ความสูง ๐.๒๐ เมตร จากปลายท่อไอเสียของรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์นั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๗

พลตำรวจเอก ณรงค์ มหานนท์

อธิบดีกรมตำรวจ

เจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๒๐ (ฉบับพิเศษ แผนกราชกิจฯ) ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๗)

ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร

ว่าด้วย การห้ามรถยนต์บรรทุก ๔ ล้อ และ ๖ ล้อ

เดินในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๒

ตามที่ได้มีข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วย เรื่อง ห้ามรถยนต์บรรทุก ๔ ล้อ และ ๖ ล้อ เดินในเขตกรุงเทพมหานคร ฉบับลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๓๐ นั้น เนื่องจากสภาวะการณ์ในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปสมควรจักได้ให้รถยนต์บางประเภทเดินในเขตกรุงเทพมหานครได้ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนยิ่งขึ้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ อธิบดีกรมตำรวจ ในฐานะเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักรว่าด้วย การห้ามรถยนต์บรรทุก ๔ ล้อ และ ๖ ล้อ เดินในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๒”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร เรื่อง ห้ามรถยนต์บรรทุก ๔ ล้อ และ ๖ ล้อ เดินในเขตกรุงเทพมหานคร ฉบับลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๓๐

ข้อ ๓ ห้ามรถยนต์บรรทุก ๔ ล้อ และ ๖ ล้อ ยกเว้นรถยนต์บรรทุกที่ได้รับหนังสืออนุญาตผ่อนผันจากเจ้าพนักงานจราจร และรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกิน ๑,๖๐๐ กิโลกรัม เดินในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเวลา ๐๖.๓๐-๐๙.๐๐ น. และระหว่างเวลา ๑๖.๓๐-๑๙.๐๐ น. ทุกวัน เว้นวันหยุดราชการ

ข้อ ๔ บรรดาข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบใดที่ขัดแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ยกเลิกโดยใช้ข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๒

พลตำรวจเอก เภา สารสิน

อธิบดีกรมตำรวจ

เจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๐๑ (แผนกราชกิจฯ) ๒๙ มิถุนายน ๒๕๓๒)

ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร

ว่าด้วย การห้ามรถยนต์บรรทุกตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไป และรถบางชนิด

เดินในถนนบางสาย ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๗

ตามที่ได้มีข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วยเรื่อง ห้ามรถยนต์บรรทุกตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไป และรถบางชนิดเดินในเขตกรุงเทพมหานคร ฉบับลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๒๕ และข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักรว่าด้วย เรื่องการผ่อนผันให้รถยนต์บรรทุก ๑๐ ล้อ เดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานครตลอดจนผ่อนผันให้รถยนต์ดังกล่าวเดินในถนนบางสายหรือบางเวลานั้น

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงเส้นทางการเดินรถที่ควรได้รับการผ่อนผันให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการขนส่งสินค้าของรถยนต์บรรทุกขนาดใหญ่ ที่จะเดินทางเข้าสู่กรุงเทพมหานคร โดยใช้ถนนทางด่วนเฉลิมมหานครไปยังท่าเรือคลองเตย แล้วออกไปยังทุกภาคของประเทศโดยเส้นทางเดิม รวมตลอดถึงการเดินทางจากภาคหนึ่งไปยังอีกภาคหนึ่ง โดยไม่ต้องผ่านการจราจรแออัดในกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นผลดีในทางเศรษฐกิจตลอดจนเพื่อความสะดวกและปลอดภัยในการจราจร

ฉะนั้น เจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักรว่าด้วยการห้ามรถยนต์บรรทุก ตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไป และรถบางชนิดเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๗”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

๒.๑ ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วยเรื่องห้ามรถยนต์บรรทุกตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไป และรถบางชนิดเดินในเขตกรุงเทพมหานครฉบับลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๒๕

๒.๒ ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วย เรื่องการผ่อนผันให้รถยนต์บรรทุก ๑๐ ล้อ เดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานครฉบับลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๒๖

ข้อ ๓ ห้ามรถยนต์บรรทุกต่อไปนี้ ยกเว้นรถบรรทุกที่ได้รับหนังสืออนุญาตผ่อนผันจากพนักงานจราจร เดินในเขตกรุงเทพมหานครระหว่างเวลา ๐๖.๐๐-๑๐.๐๐ น. และเวลา ๑๕.๐๐-๒๑.๐๐ น. เว้นวันหยุดราชการ

๓.๑ รถยนต์บรรทุกที่มีล้อ ตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไป

๓.๒ รถยนต์บรรทุกมีเพลลา ตั้งแต่ ๓ เพลลาขึ้นไปและรถพ่วง

ข้อ ๔ ห้ามรถยนต์บรรทุกต่อไปนี้ ยกเว้นรถยนต์บรรทุกที่ได้รับหนังสืออนุญาตผ่อนผันจากเจ้าพนักงานจราจร เดินในเขตกรุงเทพมหานครระหว่างเวลา ๑๖.๐๐-๒๑.๐๐ น.

๔.๑ รถยนต์บรรทุกของหนักอื่น ๆ เช่น รถยนต์บรรทุกขุง เส้าเข็ม

ข้อ ๕ ข้อบังคับนี้ไม่ใช่บังคับแก่รถตามข้อ ๓.๑,๓.๒ และ ๔.๑ ซึ่งเดินในถนนดังต่อไปนี้

๕.๑ ถนนวิภาวดีรังสิต ตั้งแต่แยกถนนพหลโยธินถึงทางด่วนเฉลิมมหานคร ยกเว้นตั้งแต่เวลา ๑๖.๐๐ น. ถึง ๐๕.๐๐ น. เฉพาะช่องทางขาเข้าและตั้งแต่เวลา ๑๖.๐๐ น. ถึง ๐๕.๐๐ น. เฉพาะช่องทางขาออก”

๕.๒ ถนนอาจณรงค์ ตั้งแต่ท่าเรือคลองเตย ถึงทางด่วนเฉลิมมหานคร

๕.๓ ถนนเกษมราษฎร์ ตั้งแต่ท่าเรือคลองเตย ถึงทางด่วนเฉลิมมหานคร

๕.๔ บนทางด่วนเฉลิมมหานครทุกสาย

๕.๕ ถนนพหลโยธิน ตั้งแต่สุดเขตกรุงเทพมหานครถึงทางแยกถนนรามอินทรา

๕.๖ ถนนรามอินทรา

๕.๗ ถนนสุวินทวงศ์ ตั้งแต่ทางแยกถนนรามอินทรา ถึงสุดเขตกรุงเทพมหานคร

๕.๘ ถนนแจ้งวัฒนะ ตั้งแต่ทางแยกถนนพหลโยธิน ถึงสุดเขตกรุงเทพมหานคร

๕.๙ ถนนงามวงศ์วาน ตั้งแต่ทางแยกถนนพหลโยธิน ถึงสุดเขตกรุงเทพมหานคร

๕.๑๐ ถนนร่มเกล้า ตั้งแต่ทางแยกถนนราม อินทรา ถึงทางแยกถนนอ่อนนุช

- ๕.๑๑ ถนนอ่อนนุช ตั้งแต่ถนนทางแยกถนนร่มเกล้า ถึงทางแยกถนนลาดกระบังอ่อนนุช
- ๕.๑๒ ถนนลาดกระบังอ่อนนุช ตั้งแต่ทางแยกถนนอ่อนนุช ถึงสุดเขตกรุงเทพมหานคร
- ๕.๑๓ ถนนบางนา - ตราด ตั้งแต่ทางแยกถนนสุขุมวิท ถึงสุดเขตกรุงเทพมหานคร
- ๕.๑๔ ถนนสุขุมวิท ตั้งแต่ทางแยกถนนบางนา - ตราด ถึงสุดเขตกรุงเทพมหานคร
- ๕.๑๕ ถนนธนบุรี - ปากท่อ ตั้งแต่ทางแยกถนนสุขสวัสดิ์ ถึงสุดเขตกรุงเทพมหานคร
- ๕.๑๖ ถนนสุขสวัสดิ์ ตั้งแต่สะพานข้ามคลองดาวคนอง ถึงสุดเขตกรุงเทพมหานคร
- ๕.๑๗ ถนนสมเด็จพระเจ้าตากสิน ตั้งแต่ทางแยกถนนมไหศวรรย์ถึงสะพานข้ามคลองดาวคนอง
- ๕.๑๘ ถนนมไหศวรรย์ ตั้งแต่ทางแยกถนนสมเด็จพระเจ้าตากสิน ถึงทางแยกถนนเจริญกรุง
- ๕.๑๙ สะพานกรุงเทพ
- ๕.๒๐ ถนนรัชดาภิเษก (ช่วงถนนเลียบบเจ้าพระยา) ตั้งแต่ทางแยกถนนเจริญกรุง ถึงทางด่วนเฉลิมมหานคร
- ๕.๒๑ ทางหลวงสายเอเชียสายที่ ๒ ตั้งแต่ทางแยกถนนบางกอกน้อย-นครไชยศรี ถึงสุดเขตกรุงเทพมหานคร
- ๕.๒๒ ถนนบางกอกน้อย-นครไชยศรี ตั้งแต่ทางแยกทางหลวงสายเอเชียสายที่ ๒ ถึงสุดเขตกรุงเทพมหานคร
- ๕.๒๓ ถนนพุทธมณฑลสายที่ ๒ ตั้งแต่ทางแยกถนนบางกอกน้อย - นครไชยศรี ถึงทางแยกถนน เพชรเกษม
- ๕.๒๔ ถนนเพชรเกษมขาออก ตั้งแต่ทางแยกถนนจรัลสนิทวงศ์ ถึงสุดเขตกรุงเทพมหานคร

มีความเพิ่มขึ้นเป็น ๕.๒๕-๕.๒๘ โดยข้อบังคับ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ ดังต่อไปนี้

“๕.๒๕ ถนนศรีนครินทร์”

“๕.๒๖ ถนนรามคำแหง ตั้งแต่ทางแยกถนนศรีนครินทร์ ถึงทางแยกถนนร่มเกล้า”

“๕.๒๗ ทางหลวงหมายเลข ๓๒๐ (ถนนวงแหวนรอบนอก) ตอนบางแค บรรจบถนนธนบุรี - ปากท่อ ตอนตลิ่งชัน บรรจบถนนเพชรเกษม ตอน - ตลิ่งชัน ถึงบางบัวทอง”

“๕.๒๘ ถนนรัชดาภิเษก ตั้งแต่แยกถนนตากสิน ถึงแยกถนนจรัลสนิทวงศ์”

ข้อ ๖ ห้ามจอดรถยนต์บรรทุกทุกตามข้อ ๓ และข้อ ๔ ในถนนทุกสายตามข้อ ๕ ตลอดเวลา

ข้อ ๗ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๗

พลตำรวจเอก ณรงค์ มหามานนท์

เจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร

ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร
ว่าด้วย เรื่อง การห้ามรถยนต์บรรทุกตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไป
และรถบางชนิดเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร
เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๐

ตามข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วย เรื่อง การห้ามรถยนต์บรรทุกตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไป
และรถบางชนิดเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร ฉบับลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๒๗ และฉบับลงวันที่ ๒๑
พฤศจิกายน ๒๕๒๘ นั้น ปรากฏว่าปัจจุบันในถนนวิภาวดีรังสิตมีรถยนต์บรรทุกชนิดใหญ่วิ่งมากทำให้เกิดปัญหา
การจราจรคับคั่ง

ฉะนั้น เพื่อความสะดวกและปลอดภัยในการจราจร เจ้าพนักงานจราจรอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๕
แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ออกข้อบังคับเพิ่มเติมข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ฉบับ
ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๒๗ ข้อ ๕.๑ ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วย เรื่องการห้ามรถยนต์บรรทุก ตั้งแต่ ๑๐
ล้อขึ้นไป และรถบางชนิดเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานครเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๒๘ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน
๒๕๒๘

ข้อ ๒ ให้เพิ่มเติมความในข้อ ๕.๑ ของข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วย เรื่อง การห้าม
รถยนต์บรรทุก ตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไป และรถบางชนิดเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๗ ธันวาคม
๒๕๒๗ โดยใช้ความต่อไปนี้

“ข้อ ๕.๑ ถนนวิภาวดีรังสิต ตั้งแต่แยกถนนพหลโยธิน ถึงทางด่วนเฉลิมมหานคร ยกเว้น ตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐
น ถึง ๑๕.๐๐ น. เฉพาะช่องทางขาเข้าและตั้งแต่เวลา ๑๖.๐๐ น. ถึง ๑๕.๐๐ เฉพาะช่องทางขาออก”

ข้อ ๓ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ยกเลิกโดยใช้ข้อบังคับนี้

ข้อ ๔ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๐ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๐

พล.ต.อ . ณรงค์ หานนท์

เจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร

ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร
ว่าด้วย การห้ามรถยนต์บรรทุกที่มีล้อ ตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไปและรถ
บางชนิดเดินในถนนบางสาย ในเขตกรุงเทพมหานคร
ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๑)

ตามข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วย การห้ามรถยนต์บรรทุกที่มีล้อ ตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไป และรถบางชนิดเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดย ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วย การห้ามรถยนต์บรรทุกที่มีล้อ ตั้งแต่ ๑๐ ล้อ ขึ้นไป และรถบางชนิดเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๑ ปรากฏว่า ทำให้รถยนต์บรรทุก ๑๐ ล้อ ที่ถูกห้ามเดินในถนนวิภาวดีรังสิต บางเวลานั้น ต้องเปลี่ยนเส้นทางเดินรถบางส่วนต้องหยุดเดินไป ซึ่งกระทบกระเทือนกับการขนส่งสินค้าระหว่างจังหวัดไปด้วย สมควรต้องแก้ไข

ฉะนั้น เพื่อให้เป็นการปลอดภัยและสะดวกในการจราจร เจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักรว่าด้วยการห้ามรถยนต์บรรทุกที่มีล้อตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไป และรถบางชนิดเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนีลงในข้อ ๕ แห่งข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วย การห้ามรถยนต์บรรทุก ตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไป และรถบางชนิดเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๗ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๗

“๕.๒๕ ถนนศรีนครินทร์”

“๕.๒๖ ถนนรามคำแหง ตั้งแต่ทางแยกถนนศรีนครินทร์ ถึงทางแยกถนนร่มเกล้า”

“๕.๒๗ ทางหลวงหมายเลข ๓๔๐ (ถนนวงแหวนรอบนอก) ตอนบางแค บรรจบถนนธนบุรี – ปากท่อ ตอนตลิ่งชัน บรรจบถนนเพชรเกษม ตอนตลิ่งชัน ถึงบางบัวทอง”

๕.๒๘ ถนนรัชดาภิเษก ตั้งแต่แยกถนนตากสิน ถึงแยกถนนจรัลสนิทวงศ์”

ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรที่วราชอาณาจักร
ว่าด้วย การห้ามรถยนต์บรรทุก ตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไปและรถ
บางชนิดเดินในถนนบางสาย ในเขตกรุงเทพมหานคร
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๒

ตามที่ได้มีข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรที่วราชอาณาจักร ว่าด้วย การห้ามรถยนต์ การห้ามรถยนต์บรรทุกตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไป และรถบางชนิดเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๒ นั้น

บัดนี้ ได้รับแจ้งจากกรมโยธาธิการขอให้กำหนดมาตรการห้ามรถยนต์บรรทุก ๖ ล้อ ๑๐ ล้อ และรถลากจูงที่บรรทุกสิ่งของทุกชนิดผ่านขึ้นสะพานกรุงเทพตลอดเวลายุ่งเว้นรถเปล่าเพื่อให้สะพานกรุงเทพมีอายุใช้งานได้นานต่อไป ฉะนั้น เพื่อความสะดวกและปลอดภัยในการจราจร อธิบดีกรมตำรวจในฐานะเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรที่วราชอาณาจักรว่าด้วย การห้ามรถยนต์บรรทุกตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไป และรถบางชนิดเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๒”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕.๑๕ ของข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรที่วราชอาณาจักรว่าด้วย การห้ามรถยนต์บรรทุกตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไป และรถบางชนิดเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๒

ข้อ ๓ ห้ามรถยนต์บรรทุกดังต่อไปนี้เดินผ่านขึ้นบนสะพานกรุงเทพ

๓.๑ รถยนต์บรรทุกที่มีล้อ ตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไป

๓.๒ รถยนต์บรรทุกที่มีเพลลา ตั้งแต่ ๓ เพลลาขึ้นไปและรถพ่วง

๓.๓ รถยนต์บรรทุกของหนักอื่น ๆ เช่น รถยนต์บรรทุก ชุง เส้าเข็ม เป็นต้น

ความในวรรคแรกมิให้ใช้บังคับแก่รถยนต์บรรทุกซึ่งมิได้มีการบรรทุกสัตว์หรือสิ่งของใด ๆ

ข้อ ๔ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๒

พลตำรวจเอก เกา สารสิน

อธิบดีกรมตำรวจ

เจ้าพนักงานจราจรที่วราชอาณาจักร

ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร
ว่าด้วย การผ่านคันรถยนต์บรรทุกน้ำมันและแก๊ส ตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป
ไปและรถพ่วงเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ๒๕๓๐

ตามที่ได้มีข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วย เรื่อง ให้รถยนต์บรรทุกน้ำมันและแก๊ส ตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วงเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร นั้น

บัดนี้ สมควรปรับปรุงกำหนดการผ่อนผันเส้นทางรถสำหรับรถยนต์บรรทุกน้ำมันและแก๊ส ตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วง ให้สามารถเดินในถนนบางสายในกรุงเทพมหานครเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ฉะนั้น เพื่อความสะดวกและความปลอดภัยในการจราจร อธิบดีกรมตำรวจในฐานะเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักรว่าด้วยการผ่อนผันรถยนต์บรรทุกน้ำมันและแก๊ส ตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วงเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๐”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ดังต่อไปนี้

๒.๑ ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วย เรื่อง ให้รถยนต์บรรทุกน้ำมันและแก๊ส ตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วง เดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๒๗

๒.๒ ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วย เรื่อง ให้รถยนต์บรรทุกน้ำมันและแก๊ส ตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วง เดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๒๗

๒.๓ ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วย เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมให้รถยนต์บรรทุกน้ำมันและแก๊ส ตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วง เดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕

ข้อ ๓ ให้ผ่อนผันรถยนต์บรรทุกน้ำมันและแก๊ส ตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วง เดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร ในถนนบางสาย ดังต่อไปนี้

๓.๑ บนทางด่วนเฉลิมมหานครทุกสาย

๓.๒ ถนนทางรถไฟสายปากน้ำเดิม ตั้งแต่ทางแยกถนนเกษมราษฎร์ทางแยกถนนสรรพาวุธ

๓.๓ ถนนสรรพาวุธ ตั้งแต่ทางแยกถนนรถไฟสายน้ำเดิม ถึงแยกถนนสุขุมวิท

- ๓.๔ ถนนสุขุมวิท ตั้งแต่ทางแยกถนนสรรพาวุธ ถึงสุดเขตกรุงเทพมหานคร
- ๓.๕ ถนนบางนา – ตราด ตั้งแต่ทางแยกถนนสุขุมวิท ถึงสุดเขตกรุงเทพมหานคร
- ๓.๖ ถนนอาจณรงค์
- ๓.๗ ถนนเกษมราษฎร์
- ๓.๘ ถนนสุนทรโกษา
- ๓.๙ ถนนเชื้อเพลิง
- ๓.๑๐ ถนน ฅ ระนอง
- ๓.๑๑ ถนนรัชดาภิเษก (ถนนเลียบแม่น้ำเจ้าพระยา) ตั้งแต่ทางแยกถนนสุนทรโกษาถึงสะพานกรุงเทพ
- ๓.๑๒ ถนนนางลิ้นจี่ ตั้งแต่แยกถนนรัชดาภิเษก (ฉบับเลียบแม่น้ำเจ้าพระยา) ถึงแม่น้ำเจ้าพระยา
- ๓.๑๓ สะพานกรุงเทพ
- ๓.๑๔ ถนนมไหสวรรย์
- ๓.๑๕ ถนนสมเด็จพระเจ้าตากสิน ตั้งแต่ทางแยกถนนมไหสวรรย์ถึงสะพานดาวคนอง
- ๓.๑๖ สะพานดาวคนอง
- ๓.๑๗ ถนนสุขสวัสดิ์ ตั้งแต่สะพานดาวคนอง ถึงสุดเขตกรุงเทพมหานคร
- ๓.๑๘ ถนนธนบุรี – ปากท่อ จากทางแยกถนนสุขสวัสดิ์ ถึงสุดเขตกรุงเทพมหานคร
- ๓.๑๙ ถนนเจริญนคร ตั้งแต่ถนนมไหสวรรย์ ถึงถนนราษฎร์บูรณะ
- ๓.๒๐ ถนนราษฎร์บูรณะ ตั้งแต่ถนนเจริญนคร ถึงสุดเขตกรุงเทพมหานคร
- ๓.๒๑ ถนนวิภาวดีรังสิต ตั้งแต่ทางคว้นเฉลิมมหานคร ถึงทางแยกถนนพหลโยธิน

กรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ผ่อนผันเดินได้ตลอดเวลา เว้นแต่ตาม ๓.๒๑ ห้ามมิให้เดินเฉพาะช่องทางขาเข้า

ระหว่างเวลา ๐๖.๐๐–๐๙.๐๐ น และเฉพาะช่องทางขาออกระหว่างเวลา ๑๖.๐๐–๑๙.๐๐ น.

ข้อ ๔ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๐

พลตำรวจเอก ฅรงค์ มหานนท์

อธิบดีกรมตำรวจ

เจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๘๒ (ฉบับพิเศษ) ๑๑ กันยายน ๒๕๓๐)

ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร
ว่าด้วยการผ่อนผันรถยนต์บรรทุกน้ำมันและก๊าซ ตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป
และรถพ่วงเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๒

ตามที่ได้มีข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วยการผ่อนผันรถยนต์บรรทุกน้ำมันและก๊าซ
ตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไปและรถพ่วงเดินในและรถพ่วงเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๐ นั้น

บัดนี้ ได้รับแจ้งจากกรมโยธาธิการข้อกำหนดมาตรการห้ามรถยนต์บรรทุก ๖ ล้อ , ๑๐ ล้อ และรถลากจูงที่
บรรทุกสิ่งของทุกชนิดผ่านขึ้นสะพานกรุงเทพตลอดเวลายุ่งวันรถเปล่า เพื่อให้สะพานกรุงเทพมีอายุใช้งานได้นานต่อไป
ฉะนั้น เพื่อความสะดวกและปลอดภัยในการจราจร อธิบดีกรมตำรวจในฐานะเจ้าพนักงานจราจรทั่ว
ราชอาณาจักร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ออกข้อบังคับไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักรว่าด้วยการผ่อนผันรถยนต์บรรทุก
น้ำมันและก๊าซตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วงเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๒”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓.๑๓ ของข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วยการผ่อนผัน
รถยนต์บรรทุกน้ำมันและก๊าซตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วงเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๐

ข้อ ๓ ให้ผ่อนผันรถยนต์บรรทุกน้ำมันและก๊าซตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วงซึ่งมิได้มีการบรรทุกน้ำมัน
และก๊าซหรือสิ่งของใด ๆ เดินผ่านขึ้นบนสะพานกรุงเทพได้ตลอดเวลา

ข้อ ๔ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๒

พลตำรวจเอก เกา สารสิน

อธิบดีกรมตำรวจ

เจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๖ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒)

คำชี้แจงเพิ่มเติม

ข้อบังคับฯ ต่อไปนี้ยกเลิกแล้ว จึงไม่นำมาพิมพ์ไว้ ณ ที่นี้ ได้แก่

๑. ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร เรื่อง ห้ามรถยนต์บรรทุก ๔ ล้อ และ ๖ ล้อ เดินในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๕
๒. ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร เรื่อง ห้ามรถยนต์บรรทุก ๔ ล้อ และ ๖ ล้อ เดินในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๐
๓. ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักรว่าด้วย เรื่อง ห้ามรถยนต์บรรทุก ๑๐ ล้อขึ้นไป และรถบางชนิดเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๒๘
๔. ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักรว่าด้วย เรื่อง ให้รถยนต์บรรทุกน้ำมันและแก๊ส ตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วงเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๗
๕. ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักรว่าด้วย เรื่อง ให้รถยนต์บรรทุกน้ำมันและแก๊สตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วงเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๗
๖. ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักรว่าด้วย เรื่อง แก้ไข เพิ่มเติมให้รถยนต์บรรทุกน้ำมันและแก๊สตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วงเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๕

ระเบียบ

เกี่ยวกับการจราจรในทางพิเศษ พ.ศ. ๒๕๒๔

(แก้ไขเพิ่มเติมแล้วรวม ๓ ครั้ง)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ แห่งบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานจราจรในทางพิเศษและพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจราจรในทางพิเศษ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๒๔ ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ในฐานะพนักงานจราจรในทางพิเศษ ออกระเบียบเกี่ยวกับการจราจรในทางพิเศษไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบเกี่ยวกับการจราจรในทางพิเศษ พ.ศ. ๒๕๒๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ห้ามมิให้รถดังต่อไปนี้เดินในทางพิเศษ

- (๑.) รถจักรยาน
- (๒.) ล้อเลื่อน ตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน
- (๓.) รถจักรยานยนต์
- (๔.) รถยนต์สามล้อ
- (๕.) รถแทรกเตอร์และรถบดถนน ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์
- (๖.) รถฝึกหัดขับหรือรถทดลองเครื่อง
- (๗.) รถที่ใช้เฉพาะเพื่อการโฆษณา
- (๘.) รถที่มีขนาดความสูงของตัวรถ หรือความสูงของสิ่งของที่บรรทุกเมื่อวัดจากพื้นทางเกิน ๔.๐๐ เมตร หรือมีขนาดความกว้างของตัวรถรวมทั้งสิ่งของที่บรรทุกเกิน ๒.๕๐ เมตร หรือมีรัศมีวงเลี้ยวเกิน ๑๒.๐๐ เมตร ทั้งนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นการเฉพาะราย

ข้อ ๔ ห้ามมิให้รถที่มีน้ำหนักลงเพลา หรือรถที่มีน้ำหนักรวมน้ำหนักบรรทุกดังต่อไปนี้เดินในทางพิเศษ

- (๑.) รถที่มี ๒ เพลา ๔ ล้อ ชนิดเพลาที่ ๒ ใ้ยางเดี่ยว มีน้ำหนักลงเพลาที่ ๒ เกิน ๖,๘๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักรวมน้ำหนักบรรทุกเกิน ๘,๕๐๐ กิโลกรัม
- (๒.) รถที่มี ๒ เพลา ๔ ล้อ ชนิดเพลาที่ ๒ ที่มียางคู่
- (๑.) รถประเภทที่ใช้สำหรับขนส่งคนโดยสาร มีน้ำหนักลงเพลาที่ ๒ เกิน ๘,๑๐๐ กิโลกรัม

- (๒.) รถชนิดอื่น มีน้ำหนักลงเพลาคู่ที่ ๒ เกิน ๕,๑๐๐ กิโลกรัมหรือน้ำหนักกรรวมน้ำหนักบรรทุกทุกเกิน ๑๒,๐๐๐ กิโลกรัม
- (๓.) รถที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ชนิดเพลาคู่ที่ ๒ และที่ ๓ เป็นเพลาคู่ (tandem axle) ใช้ยางเดี่ยว มีน้ำหนักลงเพลาคู่เกินเพลาละ ๖,๑๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักกรรวมน้ำหนักบรรทุกทุกเกิน ๑๕,๓๐๐ กิโลกรัม
- (๔.) รถที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ชนิดเพลาคู่ที่ ๒ และที่ ๓ เป็นเพลาคู่ (tandem axle) ใช้ยางคู่ มีน้ำหนักลงเพลาคู่เกินเพลาละ ๘,๒๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักกรรวมน้ำหนักบรรทุกทุกเกิน ๒๑,๐๐๐ กิโลกรัม
- (๕.) รถที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ชนิดเพลาคู่ที่ ๑ และที่ ๒ เป็นเพลาคู่ใช้ยางเดี่ยว และเพลาคู่ที่ ๓ ใช้ยางเดี่ยว มีน้ำหนักลงเพลาคู่ที่ ๓ เกิน ๖,๘๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักกรรวมน้ำหนักบรรทุกทุกเกิน ๑๐,๕๐๐ กิโลกรัม
- (๖.) รถที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ชนิดเพลาคู่ที่ ๑ และที่ ๒ เป็นเพลาคู่ใช้ยางเดี่ยว และเพลาคู่ที่ ๓ ใช้ยางคู่ มีน้ำหนักลงเพลาคู่ที่ ๓ เกิน ๕,๑๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักกรรวมน้ำหนักบรรทุกทุกเกิน ๑๔,๐๐๐ กิโลกรัม
- (๗.) รถที่มี ๔ เพลา ๘ ล้อ ชนิดเพลาคู่ที่ ๑ และที่ ๒ เป็นเพลาคู่ใช้ยางเดี่ยวและชนิดเพลาคู่ที่ ๓ และที่ ๔ เป็นเพลาคู่ (tandem axle) ใช้ยางเดี่ยวมีน้ำหนักลงเพลาคู่ที่ ๓ และที่ ๔ เกินเพลาละ ๖,๑๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักกรรวมน้ำหนักบรรทุกทุกเกิน ๑๘,๘๐๐ กิโลกรัม
- (๘.) รถที่มี ๔ เพลา ๘ ล้อ ชนิดเพลาคู่ที่ ๑ และที่ ๒ เป็นเพลาคู่ใช้ยางเดี่ยวและชนิดเพลาคู่ที่ ๓ และที่ ๔ เป็นเพลาคู่ (tandem axle) ใช้ยางคู่มีน้ำหนักลงเพลาคู่ที่ ๓ และที่ ๔ เกินเพลาละ ๘,๒๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักกรรวมน้ำหนักบรรทุกทุกเกิน ๒๕,๒๐๐ กิโลกรัม
- (๙.) รถชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (semi - trailer)
- (ก.) ตัวรถลากจูงมีน้ำหนักลงเพลาคู่หรือน้ำหนักกรรวมน้ำหนักบรรทุกทุกเกินที่กำหนดไว้สำหรับรถแต่ละประเภทใน (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘)
- (ข.) ตัวรถกึ่งพ่วงชนิดไม่เกิน ๒ เพลา มีน้ำหนักลงเพลาดังนี้
๑. ชนิดเพลาคู่เดี่ยวใช้ยางเดี่ยว มีน้ำหนักลงเพลาคู่เกิน ๖,๘๐๐ กิโลกรัม
  ๒. ชนิดเพลาคู่เดี่ยวใช้ยางคู่ หรือยางเกินคู่ มีน้ำหนักลงเพลาคู่เกิน ๕,๑๐๐ กิโลกรัม
  ๓. ชนิดเพลาคู่ (tandem axle) ใช้ยางเดี่ยว มีน้ำหนักลงเพลาคู่เกินเพลาละ ๖,๑๐๐ กิโลกรัม
  ๔. ชนิดเพลาคู่ (tandem axle) ใช้ยางคู่หรือยางเกินคู่ มีน้ำหนักลงเพลาคู่เกินเพลาละ ๘,๒๐๐ กิโลกรัม
- (๑๐.) รถชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (full trailer)

(ก.) ตัวรถลากจูงมีน้ำหนักลงเพลลาหรือน้ำหนักกรรวมน้ำหนักบรรทุกเกินที่กำหนดไว้สำหรับรถแต่ละประเภทใน (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘)

(ข.) ตัวรถพ่วงชนิดไม่เกิน ๒ เพลลา มีน้ำหนักลงเพลลาดังนี้

๑. ชนิดเพลลาเดี่ยว ใช้ยางเดี่ยว มีน้ำหนักลงเพลลาเกิน ๖,๘๐๐ กิโลกรัม

๒. ชนิดเพลลาเดี่ยว ใช้ยางคู่หรือยางเกินคู่ มีน้ำหนักลงเพลลาเกิน ๘,๑๐๐ กิโลกรัม และระยะ

ระหว่างศูนย์กลางเพลลาหน้ากับศูนย์กลางเพลลาหลังน้อยกว่า ๔.๓๐

รถชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (full trailer) นี้ ประกอบด้วยรถลากจูง ๑ คันและตัวรถพ่วง ๑ คัน เท่านั้น จะพ่วงรถอื่นได้อีกไม่ได้

ข้อ ๕ ห้ามมิให้หยุดหรือจอดรถในทางพิเศษ เว้นแต่บริเวณที่มีป้ายอนุญาตให้จอดรถชั่วคราว หรือในกรณีที่รถขัดข้องหรือเกิดอุบัติเหตุ

ข้อ ๖ ห้ามมิให้กลับรถหรือถอยหลังรถในทางพิเศษ

ข้อ ๗ ระเบียบนี้มีให้ใช้บังคับแก่รถของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยและรถเจ้าพนักงานตำรวจ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ และรถที่ได้รับอนุญาตจากทางพิเศษแห่งประเทศไทย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๔

จรัญ บุรพรัตน์

ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย

ในฐานะพนักงานจราจรในทางพิเศษ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๑๖๔ (ฉบับพิเศษ) ๒ ตุลาคม ๒๕๒๔)

คำชี้แจงเพิ่มเติม

ระเบียบเกี่ยวกับการจราจรในทางพิเศษ พ.ศ. ๒๕๒๔ นี้ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรวม ๓ ครั้ง โดยระเบียบเกี่ยวกับการจราจรในทางพิเศษ (แก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๒๕ ระเบียบเกี่ยวกับการจราจรในทางพิเศษ (แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๕ ระเบียบเกี่ยวกับการจราจรในทางพิเศษ (แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๖ การแก้ไขเพิ่มเติมทั้ง ๓ ครั้งผู้รวบรวมได้นำความที่แก้ไขใหม่ไปพิมพ์แทนความเดิมที่ยกเลิกนั้นแล้ว จึงมิได้นำระเบียบที่แก้ไขเพิ่มเติมทั้ง ๓ ฉบับ มาลงพิมพ์ไว้ ณ ที่นี้

ข้อบังคับพนักงานจราจรในทางพิเศษ
เรื่อง กำหนดทางเดินรถทางเอก พ.ศ. ๒๕๒๗

เพื่อความปลอดภัยและสะดวกในการจราจร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ในฐานะพนักงานจราจรในทางพิเศษ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานจราจรในทางพิเศษ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจราจรในทางพิเศษ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพนักงานจราจรในทางพิเศษ เรื่อง กำหนดทางเดินรถทางเอก พ.ศ. ๒๕๒๗

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ทางพิเศษดังต่อไปนี้เป็นทางเดินรถทางเอก

(๑.) ทางพิเศษสายดินแดง – ท่าเรือ ยกเว้นทางขึ้นลงบริเวณด่านเก็บเงินค่าผ่านทางพิเศษเพชรบุรี

ด่านเก็บเงินค่าผ่านทางพิเศษสุขุมวิท ด่านเก็บเงินค่าผ่านทางพิเศษพระราม ๔ ด่านเก็บเงินค่าผ่านทางพิเศษท่าเรือ ๑ และด่านเก็บเงินค่าผ่านทางพิเศษเลียบแม่น้ำ

(๒.) ทางพิเศษสายบางนา – ท่าเรือ ยกเว้นทางลงถนนสุขุมวิททางเข้าออกบริเวณด่านเก็บเงินค่าผ่านทาง

ทางพิเศษสุขุมวิท ๖๒ ทางขึ้นลงบริเวณด่านเก็บเงินค่าผ่านทางพิเศษอโศกณรงค์และทางขึ้นบริเวณด่านเก็บเงินค่าผ่านทางพิเศษท่าเรือ ๒

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๗

จรัญ บุรพรัตน์

ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย

ในฐานะพนักงานจราจรในทางพิเศษ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๘ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๗)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานจรรยาในทางพิเศษ
และพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจรรยาในทางพิเศษ
ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๑๕

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕๗ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับ ๒๕๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ.
๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งให้ผู้ว่าการ การทางพิเศษแห่งประเทศไทย เป็นพนักงานจรรยาในทาง
พิเศษ และเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจรรยาในทางพิเศษ
ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงผู้ทำการแทนผู้ว่าการ หรือรักษาการในตำแหน่งผู้ว่าการ แล้วแต่กรณี
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๔
พลเอก สิทธิ จิรโรจน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๑๓๔ (ฉบับพิเศษแผนกราชกิจจานุ) ๑๕ สิงหาคม ๒๕๒๔)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการ

จรรยาในทางพิเศษ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจรรยาในทางพิเศษให้สอดคล้องกับการแบ่งส่วนงานของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕๗ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๐ ๒๗ พุทธศักราช พ.ศ. ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจรรยาในทางพิเศษ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๘

ข้อ ๒ แต่งตั้งบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการจรรยาทางบกในทางพิเศษ

- (๑.) รองผู้ว่าการฝ่ายปฏิบัติการ
- (๒.) ผู้อำนวยการฝ่าย ฝ่ายบริหารทางด่วน
- (๓.) ผู้อำนวยการกอง กองวิเคราะห์ระบบงานทางด่วน
- (๔.) ผู้อำนวยการกอง กองบำรุงรักษาทางด่วนและเขตทาง
- (๕.) ผู้อำนวยการกอง กองบำรุงรักษาอุปกรณ์
- (๖.) หัวหน้ากอง กองจัดเก็บรายได้ค่าผ่านทาง
- (๗.) หัวหน้ากอง กองกู้ภัยและจัดการจรรยา
- (๘.) หัวหน้าแผนก แผนกรักษาความสะอาดทางด่วน
- (๙.) หัวหน้าแผนก ซ่อมบำรุง
- (๑๐.) หัวหน้าแผนก แผนกบำรุงรักษาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
- (๑๑.) หัวหน้าแผนก แผนกไฟฟ้ากำลัง
- (๑๒.) หัวหน้าแผนก แผนกรายได้ค่าผ่านทาง ๑
- (๑๓.) หัวหน้าแผนก แผนกรายได้ค่าผ่านทาง ๒
- (๑๔.) หัวหน้าแผนก แผนกรายได้ค่าผ่านทาง ๓

- (๑๕.) หัวหน้าแผนก แผนกรายได้ค่าผ่านทาง ๔
- (๑๖.) หัวหน้าแผนก แผนกกู้ภัย
- (๑๗.) หัวหน้าแผนก แผนกจัดการจราจร
- (๑๘.) หัวหน้าแผนก แผนกสื่อสาร
- (๑๙.) พนักงานจัดการจราจร
- (๒๐.) พนักงานกู้ภัย

ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงผู้ทำรายการแทนหรือรักษาการในตำแหน่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี สำหรับ (๔) และ (๕) ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๘ ส่วน (๑) ถึง (๓) และ (๖) ถึง (๒๐) ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๘

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๕๕ (ฉบับพิเศษ แผนกราชกิจจาฯ) ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๘)

ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรที่ราชอาณาจักร
ว่าด้วย เปลี่ยนแปลงแก้ไขการห้ามรถยนต์บรรทุก ๔ ล้อ และ ๖ ล้อ
เดินในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๒

ตามที่ได้มีข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรที่ราชอาณาจักร ว่าด้วย เรื่องการห้ามรถยนต์บรรทุก ๔ ล้อ และ ๖ ล้อ เดินในเขตกรุงเทพมหานคร ฉบับลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๒ นั้น เนื่องจากสถานการณ์ในปัจจุบันก่อให้เกิดปัญหาการจราจรสมควรจัดให้รถยนต์บางประเภทเดินในเขตกรุงเทพมหานครเสียใหม่ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนยิ่งขึ้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ อธิบดีกรมตำรวจ ในฐานะเจ้าพนักงานจราจรที่ราชอาณาจักรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักรว่าด้วยเปลี่ยนแปลงแก้ไขการห้ามรถยนต์บรรทุก ๔ ล้อ และ ๖ ล้อ เดินในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๒”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร เรื่องการห้ามรถยนต์บรรทุก ๔ ล้อ และ ๖ ล้อ เดินในเขตกรุงเทพมหานคร ฉบับลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๒

ข้อ ๓ ห้ามรถยนต์บรรทุก ๔ ล้อ และ ๖ ล้อ ยกเว้นรถยนต์บรรทุกที่ได้รับหนังสืออนุญาตผ่อนผันจากเจ้าพนักงานจราจร และรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกิน ๑,๖๐๐ กิโลกรัม เดินในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างเวลา ๐๖.๐๐-๐๙.๐๐ น. และ ระหว่างเวลา ๑๖.๐๐-๒๐.๐๐ น. ทุกวัน เว้นวันหยุดราชการ

ข้อ ๔ บรรดา ข้อบังคับ ประกาศระเบียบใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ยกเลิกโดยใช้ข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

พลตำรวจเอก แสวง ชีระสวัสดิ์

อธิบดีกรมตำรวจ

เจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๖ (แผนกราชกิจฯ) ๒๕ มกราคม ๒๕๓๓)

ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร

ว่าด้วย เปลี่ยนแปลงแก้ไขรถยนต์บรรทุกน้ำมันและก๊าซ

ตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วงเดินในถนนบางสายในเขต

กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๒

ตามที่ได้มีข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วย เรื่องการผ่อนผันรถยนต์บรรทุกน้ำมันและก๊าซตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วงเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร ฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๐ นั้น

บัดนี้ สมควรปรับปรุงกำหนดเวลาการผ่อนผันเส้นทางเดินรถสำหรับรถยนต์บรรทุกน้ำมันก๊าซ ตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วงเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานครตามกำหนดเวลาใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ฉะนั้น เพื่อความสะดวกและปลอดภัยในการจราจร อธิบดีกรมตำรวจในฐานะเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก ๒๕๒๒ ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรถยนต์บรรทุกน้ำมันและก๊าซ ตั้งแต่ แต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วงเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๒”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓.๒๑ ของข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วยการผ่อนผันรถยนต์บรรทุกและก๊าซ ตั้งแต่ แต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วงเดินในถนนบางสายในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ความต่อไปนี้แทน

“๓.๒๑ ถนนวิภาวดีรังสิต ตั้งแต่ทางคว้นเฉลิมมหานคร ถึงทางแยกถนนพหลโยธิน ห้ามมิให้เดินระหว่างเวลา ๐๖.๐๐ - ๐๙.๐๐ น. และระหว่างเวลา ๑๖.๐๐ - ๒๐.๐๐ น.”

ข้อ ๓ บรรดา ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ยกเลิกโดยใช้ข้อบังคับนี้

ข้อ ๔ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

พลตำรวจเอก แสวง ชีระสวัสดิ์

อธิบดีกรมตำรวจ

เจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๖ (แผนกราชกิจจาฯ) ๒๕ มกราคม ๒๕๓๓)

ประกาศเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร

เรื่อง กำหนดเครื่องวัดควันและลักษณะควันที่เป็นอันตราย หรือ

เสื่อมเสียนามัยแก่ประชาชนและเครื่องวัดเสียง และระดับเสียงอัน

เป็นการเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน ของรถยนต์และ

รถจักรยานยนต์ที่นำมาใช้ในทาง

ตามที่ได้มีประกาศเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร เรื่อง การใช้เครื่องวัดควันและเสียงดังของรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๗ ไว้แล้วนั้น

บัดนี้ เห็นสมควรกำหนดเครื่องวัดควันและลักษณะควันที่เป็นอันตราย หรือเสื่อมเสียนามัยแก่ประชาชน และเครื่องวัดเสียง และระดับเสียงอันเป็นการเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน ของรถยนต์และรถจักรยานยนต์เสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ฉะนั้นอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๔ อธิบดีกรมตำรวจในฐานะเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓

จึงออกประกาศกำหนดเครื่องวัดควันและลักษณะควันที่เป็นอันตราย หรือเสื่อมเสียนามัยแก่ประชาชนและเครื่องวัดเสียง และระดับเสียงอันเป็นการเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน สำหรับรถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่นำมาใช้ในทางไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร เรื่องการใช้เครื่องวัดควันและเสียงดังของรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๗

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“รถยนต์” หมายความว่า รถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก

“รถจักรยานยนต์” หมายความว่า รถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก

“ทาง” หมายความว่า ทางตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก

“เครื่องวัดระบบบอช” (BOSCH) หมายความว่า เครื่องมือตรวจสอบควันดำโดยวัดค่าของแสงที่สะท้อนจากกระดาษกรอง ซึ่งวัดค่าเป็นหน่วยร้อยละ

“เครื่องวัดระบบฮาร์ทริดจ์” (HARTRIDGE) หมายความว่า เครื่องมือตรวจสอบควันท้า โดยวัดค่าของแสงที่ทะลุผ่านควันทึกลับเข้าไปในเครื่องวัดซึ่งอ่านค่าเป็นหน่วยร้อยละ

“เครื่องวัดระบบนันทิสเปอร์ซีฟ อินฟราเรด ดีเทกชั่น” (NONDISPERSIVE INFRARED DETECTION) หมายความว่า เครื่องมือตรวจสอบก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ โดยใช้แสงอินฟราเรด ซึ่งค่าเป็นหน่วยร้อยละ

“มาตรวัดระดับเสียง” หมายความว่า เครื่องวัดระดับเสียงตามมาตรฐานของคณะกรรมการระหว่างประเทศ ว่าด้วยเทคนิคไฟฟ้า ซึ่งเรียกโดยย่อว่า “ไอ อี ซี” (INTERNATIONAL ELECTROTECHNICAL COMMISSION, IEC) หรือเครื่องวัดระดับเสียงอื่นที่มาตรฐานเท่าเทียม

ข้อ ๓ ลักษณะควันท้าของรถยนต์ที่เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ที่ใช้ น้ำมันดีเซลเป็นเชื้อเพลิงมีลักษณะควันท้าไม่เกินร้อยละห้าสิบเมื่อวัดด้วยเครื่องวัดระบบบอช (BOSCH) ในขณะที่จอดรถยนต์หรืออยู่กับที่ หรือในขณะที่แล่นอยู่บนทางเดินรถหรือไม่เกินร้อยละสี่สิบเมื่อวัดด้วยเครื่องวัดระบบบอช (BOSCH) หรือไม่เกินร้อยละห้าสิบสองเมื่อวัดด้วยเครื่องวัดระบบฮาร์ทริดจ์ (HARTRIDGE) ในขณะที่รถยนต์อยู่ในเครื่องทดสอบ

ข้อ ๔ ลักษณะของควันท้าของรถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์ที่เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ที่ใช้ น้ำมันเบนซินเป็นเชื้อเพลิงที่มีลักษณะควันท้า โดยมีก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ไม่เกินร้อยละ ๖ ของเครื่องวัดระบบนันทิสเปอร์ซีฟ อินฟราเรด ดีเทกชั่น

วิธีการวัดลักษณะควันท้าตามข้อ ๓ และข้อ ๔ ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการพลังงาน เรื่องกำหนดวิธีการวัดไอเสียจากท่อไอเสียของรถยนต์

ข้อ ๕ ระดับเสียงของรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในขณะที่เดินเครื่องยนต์อยู่กับที่ โดยไม่รวมเสียงแตร สัญญาณจะต้องมีค่าระดับเสียงไม่เกิน ๘๕ เดซิเบล เอ เมื่อตรวจสอบค่าระดับเสียงด้วยมาตรวัดระดับเสียงในระยะห่างจากรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ ๗.๕ เมตร หรือไม่เกิน ๑๐๐ เดซิเบล เอ เมื่อตรวจสอบค่าระดับเสียงด้วยมาตรวัดระดับเสียงในระยะห่างจากรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ ๐.๕ เมตร

วิธีการตรวจสอบระดับเสียงให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการพลังงาน เรื่องกำหนดวิธีการตรวจสอบระดับเสียงของรถยนต์

ข้อ ๖ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

พลตำรวจเอก แสวง ชีระสวัสดิ์

อธิบดีกรมตำรวจ

ข้อกำหนดกรมตำรวจ

เรื่อง กำหนดประเภทรถบรรทุกคนโดยสารที่จะต้องเดิน
ในช่องทางเดินรถประจำทาง ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๓๓

เนื่องด้วยในปัจจุบันได้มีการใช้รถบรรทุกคนโดยสารประเภทโรงเรียนในการบริการประชาชนเป็นจำนวนมาก ซึ่งนอกจากรถโรงเรียนตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้ว ยังมีรถโรงเรียนตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นอีก

ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อประโยชน์ในการบริการสาธารณสุข อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ อธิบดีกรมตำรวจจึงให้ยกเลิกข้อกำหนดกรมตำรวจ เรื่องกำหนดประเภทรถบรรทุกคนโดยสารที่จะต้องเดินในช่องทางเดินรถประจำทาง ฉบับลงวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒ และกำหนดประเภทรถบรรทุกคนโดยสารที่จะต้องเดินในช่องทางเดินรถประจำทางตามประกาศเจ้าพนักงานจราจรไว้ดังต่อไปนี้

๑. รถบรรทุกคนโดยสาร ซึ่งบรรทุกคนโดยสารได้เกิน ๑๕ คน ของทางราชการ และรัฐวิสาหกิจ

๒. รถโรงเรียน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

กำหนด ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

พลตำรวจเอก แสวง ชีระสวัสดิ์

อธิบดีกรมตำรวจ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๓๕ (ฉบับพิเศษ) ๑ สิงหาคม ๒๕๓๓)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานจรรยาตามพระราชบัญญัติ

จรรยาทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

ตามที่ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานจรรยาตามพระราชบัญญัติจรรยาทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๒๒ แต่งตั้งบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ เป็นเจ้าพนักงานจรรยาไว้แล้ว นั้น

บัดนี้ ได้มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย(ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมการแบ่งส่วนราชการบริหารส่วนภูมิภาคของกรมตำรวจ จึงจำเป็นต้องออกประกาศกระทรวงมหาดไทยเสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจรรยาทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานจรรยาตามพระราชบัญญัติจรรยาทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๒๒

ข้อ ๒ แต่งตั้งบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานจรรยา

(๑.) อธิบดีกรมตำรวจ เป็นเจ้าพนักงานจรรยาทั่วราชอาณาจักร

(๒.) ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้บังคับการตำรวจจราจร และผู้กำกับการกลาง กองตำรวจจราจร เป็นเจ้าพนักงานจรรยาในเขตกรุงเทพมหานคร

(๓.) ผู้บัญชาการตำรวจภูธร เป็นเจ้าพนักงานจรรยาในเขตอำนาจการรับผิดชอบและเขตพื้นที่การปกครองของกองบัญชาการตำรวจภูธร

(๔.) ผู้บังคับการตำรวจภูธร เป็นเจ้าพนักงานจรรยาในเขตอำนาจการรับผิดชอบ และเขตพื้นที่การปกครองของกองบัญชาการตำรวจภูธรเขต

(๕.) ผู้บังคับการตำรวจทางหลวง เป็นเจ้าพนักงานจรรยาในเขตทางหลวงที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบทั่วราชอาณาจักร

(๖.) ผู้กำกับการในกองตำรวจทางหลวง และสารวัตรในกองตำรวจทางหลวงเป็นเจ้าพนักงานจรรยาเฉพาะเขตทางหลวงที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ

- (๗.) รองผู้บังคับการ (ทำหน้าที่หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัด) ตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด เป็นเจ้าพนักงานจราจรในเขตจังหวัดที่ปกครองแล้วแต่กรณี
- (๘.) ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด เขตเป็นเจ้าพนักงานจราจรในเขตอำนาจการรับผิดชอบและเขตพื้นที่การปกครอง ภายในเขตพื้นที่ของอำเภอต่าง ๆ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย
- (๙.) สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล สารวัตรสถานีตำรวจนครบาลทุกแห่ง สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจภูธรอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ และหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรทุกแห่ง ที่เป็นข้าราชการตำรวจ ชั้นสัญญาบัตรเป็นเจ้าพนักงานจราจรเฉพาะตามความในมาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๔๒ และมาตรา ๑๔๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ในเขตอำนาจการรับผิดชอบและเขตพื้นที่การปกครองของสถานีตำรวจนั้น ๆ
- (๑๐.) สารวัตรแผนกแผนการ กองกำกับการกลาง กองตำรวจจราจรเป็นเจ้าพนักงานจราจรเฉพาะตามความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และสารวัตรแผนกตรวจและจัดการจราจรกองกำกับการกลาง กองตำรวจจราจร เป็นเจ้าพนักงานจราจรเฉพาะตามความ ในมาตรา ๑๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร
- ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ซึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งดังกล่าวแล้วทุกตำแหน่งด้วย
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๓

บรรหาร ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๒๑๖ (แผนกราชกิจจาฯ) ๒๓ ตุลาคม ๒๕๓๓)

ประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ

ฉบับ ๓๕

เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก

โดยที่คณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าในปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบกได้บัญญัติให้อำนาจเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเคลื่อนย้ายรถที่จอดหรือหยุดโดยฝ่าฝืนกฎหมายได้ แต่ยังไม่เป็นการเพียงพอที่จะให้เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย สมควรเพิ่มเติมมาตรการให้เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเคลื่อนย้ายหรือไม่ให้เคลื่อนย้ายรถ รวมทั้งค่าดูแลรักษารถนั้นด้วยหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ขับขี่เคลื่อนย้ายรถที่หยุดหรือจอดอยู่ อันเป็นการฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้

เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเคลื่อนย้ายรถที่หยุดหรือจอดอยู่อันเป็นการฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือใช้เครื่องมือบังคับให้รถที่หยุดหรือจอดไม่ให้เคลื่อนย้ายได้

การเคลื่อนย้ายรถหรือใช้เครื่องมือบังคับให้รถที่หยุดหรือจอดอยู่ไม่ให้เคลื่อนย้ายได้ตามวรรคสอง เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบสำหรับความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามมาตรานี้ เว้นแต่ความเสียหายนั้นจะเกิดขึ้นจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ

เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ต้องชำระค่าใช้จ่ายในการที่รถถูกเคลื่อนย้ายหรือถูกใช้เครื่องมือบังคับไม่ให้เคลื่อนย้ายตลอดจนค่าดูแลรักษารถระหว่างที่อยู่ในความครอบครองของเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายไม่น้อยกว่าคันละห้าร้อยบาท และค่าดูแลรักษาไม่น้อยกว่าวันละสองร้อยบาท

เงินที่ได้จากเจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ซึ่งชำระตามวรรคสี่ เป็นรายได้ที่ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง และให้นำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติการตามมาตรานี้ ตามระเบียบที่กรมตำรวจกำหนด

ในกรณีที่เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ไม่ชำระค่าใช้จ่ายและค่าดูแลรักษาตามวรรคสี่เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหน่วงรถนั้นไว้ได้จนกว่าจะได้รับชำระค่าใช้จ่ายและค่าดูแลรักษาดังกล่าว โดยในระหว่างที่ยึดหน่วงนั้น ให้คำนวณค่าดูแลรักษาเป็นรายวัน ถ้าพ้นกำหนดสามเดือนแล้ว เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ยังไม่ชำระค่าใช้จ่ายและ

คำดูแลรักษาดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจนำรถนั้นออกขายทอดตลาดได้ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาด ค่าใช้จ่ายและค่าดูแลรักษาที่ค้างชำระแล้วเหลือเงินเท่าใด ให้คืนแก่เจ้าของผู้มีสิทธิที่แท้จริงต่อไป”

ข้อ ๒ ประกาศคณะกรรมการความสงบเรียบร้อยแห่งชาติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔

พลเอก สุนทร คงสมพงษ์

หัวหน้าคณะกรรมการความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๓๗ (ฉบับพิเศษ) ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๕๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติม โดยประกาศคณะกรรมการความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ต้องชำระค่าใช้จ่ายในกรณีที่เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เคลื่อนย้ายรถของตนในอัตราดังต่อไปนี้

(๑.) รถบรรทุกตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไป คันละ ๑,๐๐๐ บาท

(๒.) รถบรรทุก ๔ ล้อ และ ๖ ล้อ คันละ ๗๐๐ บาท

(๓.) รถอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน

(๑.) และ (๒.) คันละ ๕๐๐ บาท

ข้อ ๒ เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ต้องชำระค่าใช้จ่ายในกรณีที่เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้เครื่องมือบังคับรถของตนไม่ให้เคลื่อนย้ายในอัตรา คันละ ๕๐๐ บาท แต่ถ้าเจ้าของหรือผู้ขับขี่ได้ชำระค่าใช้จ่ายในการ

เคลื่อนย้ายตามข้อ ๑ แล้ว ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องชำระค่าใช้จ่ายในกรณีที่รถถูกใช้เครื่องมือบังคับไม่ให้เคลื่อนย้ายตามความในข้อนี้อีก

ข้อ ๓ เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ต้องชำระค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษารถที่ถูกเคลื่อนย้ายมาในระหว่างที่อยู่ในความครอบครองของเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในอัตรา ดังต่อไปนี้

- (๑.) รถบรรทุกตั้งแต่ ๑๐ ล้อขึ้นไป วันละ ๕๐๐ บาท
 (๒.) รถบรรทุก ๔ ล้อ และ ๖ ล้อ วันละ ๓๐๐ บาท
 (๓) รถอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (๑.) และ (๒.) วันละ ๒๐๐ บาท

ข้อ ๔ การนับเวลาตามข้อ ๓ ให้ถือว่ายี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวันเศษของวันให้นับเป็นหนึ่งวันให้ไว้ ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

พลเอก สุนทร คงสมพงษ์

ประธานสภาการศึกษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ

ปฏิบัติหน้าที่นายกรัฐมนตรี

รักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๘๒ ๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔)

ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร

ว่าด้วย แก้ไขเพิ่มเติมการห้ามรถยนต์บรรทุกถึงขนส่งก๊าซตั้งแต่

๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วงเดินในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๔

ตามที่ได้มีข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักรว่าด้วย เปลี่ยนแปลงแก้ไขการห้ามรถยนต์บรรทุกถึงขนส่งก๊าซตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วงเดินในเขตกรุงเทพมหานคร ฉบับลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๓ นั้น เนื่องจากเส้นทางรถที่ผ่อนผันในถนนบางสายยังไม่เหมาะสมกับสภาพการจราจรในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมใหม่ ฉะนั้น เพื่อความสะดวกและปลอดภัยในการจราจร อธิบดีกรมตำรวจ ในฐานะเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักรว่าด้วย แก้ไขเพิ่มเติมการห้ามรถยนต์
บรรทุกถึงขนส่งก๊าซ ตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วงเดินในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๔”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อบังคับเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร ว่าด้วยเปลี่ยนแปลงแก้ไขการห้ามรถยนต์
บรรทุกถึงขนส่งก๊าซตั้งแต่ ๖ ล้อขึ้นไป และรถพ่วงเดินในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๓ ฉบับลงวันที่ ๗ ธันวาคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ เฉพาะข้อ ๔.๑๘ โดยใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“๔.๑๘ ถนนทางรถไฟสายปากน้ำเก่า ตั้งแต่สะพานข้ามคลองบางจากถึงสุดเขตกรุงเทพมหานคร”

ข้อ ๓ บรรดา ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบใด ที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ยกเลิกโดยใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๔

พลตำรวจเอก สุวัจน์ อมรวิวัฒน์

เจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๑๘ ๔ กรกฎาคม ๒๕๓๔)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๓๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗

ว่าด้วยการกำหนดสิ่งที้นำไปตัดแปลงให้เป็นรถยนต์นั่ง

หรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ และมาตรา ๑๔๔ ตรี แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้รถยนต์ที่มีเฉพาะแชสซีส์และกระจกบังลมหน้า (Chassis With Windshield) และรถจักรยานยนต์ ทั้งนี้ ตามรายละเอียดที่อธิบดีกำหนด เป็นสิ่งที้นำไปตัดแปลงให้เป็นรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

สุธี สิงห์เสน่ห์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดสิ่งที้นำไปตัดแปลงให้เป็นรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนตามมาตรา ๑๔๔ ตรี แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๗ (พ.ศ. ๒๕๓๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗

ว่าด้วยจำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาต

ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ และ มาตรา ๑๔๔ ฉ (๑) แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมผู้ใดประสงค์จะมีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายให้ยื่นคำขอตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ โดยยื่น ณ สถานที่ ดังนี้

(๑) กรณีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายหรือโรงอุตสาหกรรมตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครให้ยื่น ณ กรมสรรพสามิต

(๒) กรณีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายหรือโรงอุตสาหกรรมตั้งอยู่ในจังหวัดอื่นให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพสามิตอำเภอหรือสำนักงานสรรพสามิตจังหวัดแห่งท้องที่ที่สถานแสดงรถยนต์เพื่อขายหรือโรงอุตสาหกรรมนั้นตั้งอยู่ หรือจะยื่น ณ กรมสรรพสามิตก็ได้

ข้อ ๒ เมื่อได้รับคำขออนุญาตพร้อมด้วยหลักฐานถูกต้องครบถ้วนตามข้อ ๑ แล้วให้อธิบดีพิจารณาอนุญาตให้มีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) สถานแสดงรถยนต์เพื่อขายจะต้องดำเนินการโดยผู้ประกอบอุตสาหกรรม ซึ่งผลิตรถยนต์ที่จะนำมาไว้ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย

(๒) จำนวนสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายของผู้ประกอบอุตสาหกรรมแต่ละรายให้เป็นดังนี้

(ก.) ในกรุงเทพมหานคร เขตละไม่เกิน ๑ แห่ง

(ข.) ในจังหวัดอื่น อำเภอละไม่เกิน ๑ แห่ง เว้นแต่ในกรณีที่มีกิ่งอำเภอให้มีในกิ่งอำเภอได้ กิ่งอำเภอละไม่เกิน ๑ แห่ง

(ค.) ในกรณีที่อธิบดีพิจารณาเห็นสมควรเป็นการเฉพาะราย จะอนุญาตมากกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ใน (ก.) หรือ (ข.) ก็ได้

ข้อ ๓ ใบอนุญาตให้มีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๔ การนำรถยนต์จากโรงอุตสาหกรรมไปยังสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายหรือจากสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายกลับคืน โรงอุตสาหกรรม หรือจากสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายแห่งหนึ่งไปยังสถานแสดงรถยนต์ เพื่อขายอีกแห่งหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมออกหนังสือสำคัญตามแบบที่อธิบดีกำหนดกำกับไปกับรถยนต์แต่ละคันด้วย

ข้อ ๕ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

สุธี สิงห์เสน่ห์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๔๔ จ(๑) แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ บัญญัติให้อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ทั้งนี้ ตามจำนวน หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงจึงจำเป็นต้องกฎกระทรวงนี้

พระราชกฤษฎีกา

แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงคมนาคม

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงคมนาคม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงคมนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงคมนาคมดังนี้

- (๑.) กองกลาง
- (๒.) กองคลัง
- (๓.) กองการเจ้าหน้าที่
- (๔.) กองกิจการระหว่างประเทศ
- (๕.) กองตรวจราชการ

- (๖.) กองนิติการ
- (๗.) กองแผนงาน
- (๘.) กองเศรษฐกิจการขนส่งและคมนาคม
- (๙.) กองอุทธรณ์เงินค่าทดแทน

มาตรา ๔ อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงคมนาคม มีดังนี้

- (๑.) กองกลาง มีอำนาจหน้าที่
  - (ก.) ปฏิบัติงานสารบรรณของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง
  - (ข.) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยความสะดวกและเลขานุการของสำนักงานปลัดกระทรวง
  - (ค.) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรมและการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงและปฏิบัติงานห้องสมุด
  - (ง.) บริหารงานทั่วไปของสำนักงานปลัดกระทรวง และกระทรวง ซึ่งมีได้เป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการใด โดยเฉพาะ
  - (จ.) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
- (๒.) กองคลัง มีอำนาจหน้าที่
  - (ก.) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคาร สถานที่และยานพาหนะของสำนักงานปลัดกระทรวง
  - (ข.) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ และการพัสดุที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง
  - (ค.) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
- (๓.) กองการเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่
  - (ก.) จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของสำนักงานปลัดกระทรวง
  - (ข.) จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง
  - (ค.) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
- (๔.) กองกิจการระหว่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่
  - (ก.) ติดต่อและประสานงานกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศด้านความช่วยเหลือและความร่วมมือทางการขนส่งและสื่อสารรวมทั้งการจัดประชุมระหว่างประเทศตามที่ได้รับมอบหมาย และเป็นศูนย์ประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศ
  - (ข.) เสนอความเห็นและร่วมดำเนินการกับหน่วยงานที่เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศและความตกลงระหว่างประเทศด้านการขนส่งและสื่อสาร

(ค.) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๕.) กองตรวจราชการ มีอำนาจหน้าที่

(ก.) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการกระทรวง

(ข.) ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องราวร้องทุกข์

(ค.) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๖.) กองนิติการ มีอำนาจหน้าที่

(ก.) ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายด้านการขนส่งและสื่อสารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(ข.) ดำเนินการเกี่ยวกับงานนิติกรรมและสัญญา และงานคดีที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ

กระทรวง เว้นแต่งานคดีอุทธรณ์เงินค่าทดแทน

(ค.) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๗.) กองแผนงาน มีอำนาจหน้าที่

(ก.) จัดทำแผนแม่บทของกระทรวงให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงรวมทั้งประสานแผน

พัฒนาและแผนปฏิบัติงาน ประจำปีของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงให้เป็นไปตามแผนแม่บทของกระทรวง

(ข.) ประเมินความเหมาะสมโครงการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงรวมทั้งจัดทำแผนงานและโครงการของสำนักงาน ปลัดกระทรวง

(ค.) เสนอแนะนโยบายในการตั้งและจัดสรรงบประมาณประจำปีของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง

(ง.) กำกับ เร่งรัด ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง

(จ.) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๘.) กองเศรษฐกิจการขนส่งและคมนาคม มีอำนาจหน้าที่

(ก.) เสนอแนะนโยบายของกระทรวงให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล และนโยบายของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด

(ข.) จัดทำรายงานภาวะเศรษฐกิจการขนส่งและสื่อสารเพื่อเป็นพื้นฐานในการเสนอแนะนโยบาย และวางแผนพัฒนาการขนส่งและสื่อสารด้านต่าง ๆ รวมทั้งการเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาโครงการลงทุนที่สำคัญหรือที่ได้รับมอบหมาย

- (ค.) กำหนดนโยบายและระเบียบในการสำรวจ การเก็บรักษาและการใช้ประโยชน์ข้อมูลของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง และทำหน้าที่เป็นศูนย์ข้อมูลของกระทรวง
- (ง.) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
- (ธ.) กองอู่ทรัพย์เงินค่าทดแทน มีอำนาจหน้าที่
- (ก.) ดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอู่ทรัพย์และงานคดีเงินค่าทดแทนรวมทั้งการดำเนินการในเรื่องอื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (ข.) ประสานการใช้ประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง
- (ค.) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแบ่งส่วนราชการและระบุอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงคมนาคม ให้เหมาะสมกับสภาพของงาน และเนื่องจากมาตรา ๘ วรยศี แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดว่าการแบ่งส่วนราชการภายในส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในพระราชกฤษฎีกา ด้วยจึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

